

စေ့ထားသည့်
အချစ်တံခါး
အောင်မြတ်ဦး

Design Antt Bwere (Stars)

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး	ဒို့အရေး

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပေါ်ပေါက်ရေးသည်
ပြည်ထောင်စုသားအားလုံး၏ ပဓာနကျသောတာဝန်ဖြစ်သည်။

ပြည်သူ့သဘောထား

- ပြည်ပအားကိုးပုဆိန်မိုး အဆိုပြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
 - နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့်နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
 - နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
 - ပြည်တွင်းပြည်ပအဖျက်သမားများအား တုံ့ရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချော့နှိပ်ကြ။
- နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်**
- နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့်တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး။
 - အမျိုးသားပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး။
 - နိုင်ငံမာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး။
 - ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ အတိမ်ဖွဲ့ပြီးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ် တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး။

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- စိုက်ပျိုးရေးကိုအခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
- ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာဖြစ်ပေါ်လာရေး။
- ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများစိတ်ဝင်၍ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
- နိုင်ငံတော်စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ခန့်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့်တိုင်းရင်းသားပြည်သူ တို့၏လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး။

လူမှုရေးဦးတည်ချက် (၄) ရပ်

- တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တဖြင့်မားရေး။
- အမျိုးဂုဏ်၊ ဓာတ်ဂုဏ်ဖြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင်ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး။
- မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး။
- တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်ဖြင့်မားရေး။

အောင်မြတ်ဦး
စေ့ထားသည့်
အချစ်တံခါး

(အမြင်သစ် ။ အချစ်စွင့်ဆိုချက်များ)

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက် ၁၂၇/၂၀၀၃(၂)

မျက်နှာပုံခွင့်ပြုချက် ၂၂၄/၂၀၀၃(၄)

ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခွင့်

ပထမအကြိမ် ၂၀၀၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ

မျက်နှာပုံဒီဇိုင်း

အံ့ဖွယ်ဇင်

STARS COLOUR

အုပ်ရေ - ၁၀၀၀

စာအုပ်ချုပ် - ကိုမြင့်

မျက်နှာပုံနှင့်အတွင်းပုံနှိပ်

ဦးထွန်းထွန်း (၀၂၇၂၆)၊ အောင်မြင့်ထွန်းပုံနှိပ်တိုက်၊
၂၄၂၊ လမ်း ၄၀၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ထုတ်ဝေသူ

ဦးမောင်ကလေး (၀၀၆၅)၊ သောကြာစာအုပ်တိုက်၊

အမှတ်(၁၅)၊ ဩဘာလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊

တာမွေမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

တန်ဖိုး ၅-၇၀၀

စေ့ထားသည်။ အချစ်တံခါး

မာတိကာ

နိဒါန်း

(အကြောင်း)

အချစ်နှင့် ဘဝကို ထွေးဝေးငြိမ်းချမ်းခြင်း

အပိုင်း တစ်

အချစ်သံစဉ်ပိုဒ်များ

၁။ ချစ်ခြင်း အနုပညာ

၂။ အချစ်နှင့် ပေါင်းစပ်မှု ကိန်းဂဏန်းများ

၃။ အချစ်၏ သဘောသဘာဝများ

၄။ အချစ်နှင့် ခံစားမှု (၁)

၅။ အချစ်နှင့် ခံစားမှု (၂)

ရန်အောင် စာပေ

- ၆။ အချစ်သည် အိုသည်မရှိ
- ၇။ အချစ်နှင့် ဘဝ
- ၈။ အချစ်နှင့် အိမ်ထောင်ရေး
- ၉။ ယောက်ျားတို့၏ အချစ်
- ၁၀။ မိန်းမတို့၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ

အပိုင်၊ နှစ်
အချစ် အနုအရင့် ထုအပ်ကြည့်ခြင်း၊
အချစ်၏ ဘဝ

- ၁၁။ အချစ်ကို ခြေဖျက်သည့် အကြောင်းတရားများ
- ၁၂။ အချစ်ကို စွဲစေသောနည်း
- ၁၃။ အချစ်၏ လျှို့ဝှက်ချက်များ

စေတနာသည် အချစ်တံခါး

၁၄။ အချစ်သည် ပိုင်ဆိုင်ခြင်းလော၊ ခွင့်လွှတ်ခြင်းလော

၁၅။ အချစ်၏ ဖွင့်ဆိုချက်များ

အပိုင်၊ သုံး၊
အချစ်၏ ပြယုဂ်

၁၆။ အိမ်ထောင်ပြိုကွဲခြင်း၏ လျှို့ဝှက်ချက်

၁၇။ အချစ်ပြယုဂ် (၁)
ချစ်လျက် မုန်းရသည့် အကြောင်းအရင်း
သို့မဟုတ် မိန်းမတို့ သိလာရန်

၁၈။ အချစ်ပြယုဂ် (၂)
မိန်းမတစ်ဦး၏ ထူးခြားသည့် အချစ်ရာဇဝင်

နိဂုံး
ဒါ့မတုတ်
အချစ် ဘက်တော်ရာကျော် ချစ်သောတည်း

ရန်အောင် စာပေ

နိဒါန်း
 သို့မတူတ်
 အချစ်နှင့်ဘဝကို ထွေးဖက်ငြိမ်းချမ်းခြင်း

(၁)

လူတိုင်းသည် အချစ်နှင့် မကင်းကြ။ အချစ်နှင့် ပတ်သက်၍ ခံစားဖူးသူချည်းပင်။ အချစ်နှင့် ပတ်သက်၍ မခံစားဖူးသူကလည်း အချစ်ကို ထွေးဖက်ခံစားရန် ကြိုးစားခဲ့ကြသည်။

သို့သော် လူအတော်များများသည် အချစ်၏ အနက် အဓိပ္ပါယ်နှင့် အချစ်၏ သဘောသဘာဝကို ကောင်းစွာမသိကြချေ။ အချို့က သိသယောင်ပြုကြသော်လည်း မသိ။ အသေ

ရန်အောင် စာပေ

ရှေ့စာအုပ် အချစ်တံဆိပ်

အချာ စဉ်းစားကြည့်လိုက်လျှင် လူတို့သိသော အချစ်သဘော
တရားများသည် ပုဝါခြားထားသလို ခပ်ဝါးဝါးဖြစ်နေသော
ကြောင့်တည်း။ ။

(၂)

တစ်ခါက ကျွန်တော်ကို မိတ်ဆွေတစ်ဦးက ...

“အချစ်ဆိုတာ ဘာလဲ”

ဟု မေးဖူးသည်။

ကျွန်တော်က ...

“အချစ်ဆိုတာ ဂိဇမတုသု သုခိမ်းနှစ်ဦးတဲ့၊ ဂုဏ်ထက်
နွေးထွေးတဲ့ ခံစားမှု”

ဟု ဖြေခဲ့သည်။

သူ ဘဝင်ကျပုံ မရ။

သို့သော် သူက ...

“အချစ်ဆိုတာ ဘဝနဲ့ကော ပတ်သက်နေလား”

ဟု မေးပြန်၏။ ထိုအခါ ကျွန်တော်က . . .

“အချစ်နဲ့ ဘဝဆိုတာ ယုတ်နွယ် ပတ်သက်နေတဲ့ အရာပဲ။
အချစ်နဲ့ ဘဝ သဟဇာတဖြစ်မှုကြောင့် ချစ်ခင်တဲ့ ခံစားမှုကို
ခံစားရသလို၊ ငြိမ်းချမ်းမှုကိုလည်း ရခေတယ်”

ဟု ဖြေတော့ သူက . . .

“အချစ်ဆိုတာ ခွမ်းပကား ဖြီးမတော့ပဲနော်”

ဟု ဆို၏။

သူ အဘယ့်ကြောင့် သည်စကားကို ပြောသည်ကို မသိသော်လည်း၊ လူအတော်များများအား အချစ်နှင့်ပတ်သက်၍ ပြောချင်စိတ်များ ကျွန်တော့်စိတ်တွင် ယိုဖိတ်လာခဲ့သည်။ အချစ်အကြောင်းသည် လူတိုင်း သိသင့်သည့်အကြောင်းလည်း ဖြစ်သည်ဟု နားလည်ခဲ့သည်။

သို့ဖြင့် ဤမည်သော ချစ်မှုရေးရာ အဖြေလွှာမည်သည့် “**ရေစားသည့် အချစ်တံခါး**” အမည်ရှိ အချစ်စာအုပ် တစ်အုပ်ကို ရေးသားရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

ဤစာအုပ်သည် အချစ်နှင့်ပတ်သက်၍ စူးရှကြည်

လင်သော အကြောင်းစဉ်တစ်ခုလည်း မည် မည်ဖြစ်သလို၊
လူသားတို့ (စာဖတ်သူ) အတွက် အကျိုးတစ်စုံတစ်ရာ ဖြစ်ထွန်း
စရာဟုလည်း ယူဆခဲ့၏။

(၃)

မည်သို့ဆိုစေ၊ ကျွန်တော် 'ရှေးဟောင်း သာသနာ တော်'
စာအုပ်ကို ပြုစုမိပြီ။ စာဖတ်သူအတွက် အကျိုးတစ်စုံ တစ်ရာ
ဖြစ်ထွန်းမည်ဆိုလျှင် ကျွန်တော် ကျေနပ်လှပေပြီ။

စာဖတ်သူတို့ရဲ့ . . .

(အောင်မြင်စွာ)

၁၈ . ၈ . ၀၂

နံက် ၂ : ၂၀ မိနစ်

ပူဆွေးခြင်း
 ငိုကြွေးခြင်း
 မိတ်ဆင်းရဲခြင်း
 ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း
 အစရှိသည်တို့ ဖြစ်ရသည်ကား
 'အချစ်' ကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။
 (၅၃)

အပိုင်
 (တစ်)
 'အချစ် သံဓဉ်ရိပ်များ'

(၁)

‘ချစ်ခြင်း၊ အနုပညာ’

လူသားနှင့်အချစ်သည် ခွဲခြား၍ မရသကဲ့သို့ မရှိမဖြစ် လိုအပ်မှုတစ်ခုဟု လူတိုင်း နားလည်ထားကြသည်။ စင်စစ်မူ “ချစ်ခြင်း”သည် လူသားတို့အတွက်သာမဟုတ်၊ သားရဲတိရိစ္ဆာန်များတွင်ပင် တွဲကပ်ငြိစွန်းမှု ရှိနေကြသည်ဟု ဆိုလျှင် မမှားပါ။

ဆိုရလျှင် “အချစ်” သည် “ပျံ့ပွားစည်ပင်၊ ငြိမ်းချမ်းမှု ၏ အနက်သရုပ်” ဟု ဆိုလျှင်လည်း မှန်သည်။ ထို့အတူ “အချစ်” သည် “အနုပညာသန်ကျရှင်ဟော ငြိမ်းချမ်းမှု” ဟု ဆိုလျှင်

ပို၍မှန်သည်။

“အချစ်”သည် သက်ရှိသတ္တဝါတိုင်း၏ လိုအပ်ပစ္စည်း (သို့မဟုတ်) ခံစားပစ္စည်းလည်း မည်၏။ သို့သော် လူသားတို့က အချစ်ကို ပို၍ခံစားနားလည်ကြသည်ဟု ဆိုရမည်။ အချစ်သည် မရှိမဖြစ် လိုအပ်ပစ္စည်း (ခံစားမှု) ဟု သိရှိနားလည်ထားကြသည်။

ထို့ကြောင့် လူတို့သည် အချစ်ကို တစ်ရှိုက်မက်မက် ခံစားကြသည်။ ရှာဖွေထွေးဖက်ကြသည်။ အချစ်သည် မရှိမဖြစ်ပစ္စည်း ဖြစ်သဖြင့် ပညာရှိများက . . .

“အချစ်မရှိသော ဘဝသည် မြောက်သွေသည်”

ဟု ဆိုခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ဟန်တူ၏။

ယင်းသို့ပင် အချစ်သည် လူသားတို့အတွက်၊ လူတိုင်း၏ဘဝများအတွက် “အရေးပါ အရာရောက်ဆုံး” ဟု ခံယူကြခြင်းဖြစ်၏။ ဤအချက်သည် အမှားဟု မဆိုသာ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် “အချစ်”သည် အရေးပါ အရာရောက်သလို၊ ဖန်တီးနိုင်စွမ်းသော တန်ခိုးရှင်လည်း ဖြစ်နေသောကြောင့်တည်း။

အချို့သော ပညာရှိများက . . .

“အချစ်ဟူသည် တန်ဖိုး၇၂၆၆၆”

ဟု ဆိုမိန့်၏။

ဤဆိုမိန့်ချက်သည် အမှားဟု မဆိုသာ။ အမှန်
တရားဘက်သို့ ရှေးရှုနေသည်ဟု ဆိုရမည်။

သက်သေပြချက်ပေါင်း များစွာရှိ၏။

လောကတွင် “ယဉ်ကျေးခြင်းနှင့် ရိုင်းပျခြင်း” ဟူ၍
ရှိ၏။ သို့သော် ထိုယဉ်ကျေးခြင်းနှင့် ရိုင်းပျခြင်းသည် “နဂိုမူလ
ဘူတဖြစ်တည်ခြင်း” ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သော်လည်း၊ အကြောင်း
တစ်ခုကြောင့် ယဉ်ကျေးရာမှ ရိုင်းပျတတ်သလို၊ ရိုင်းပျရာမှ
ယဉ်ကျေးခဲ့သည်လည်း ရှိ၏။

ထိုပြောင်းလွဲဖြစ်တည်မှုသဘော အနှစ်ချုပ်ကို ကြည့်
လျှင် အချစ်နှင့် ပတ်သက်ဆက်နွယ်သည့်သဘောများ ပါနေ
သည်ဟု ဆိုရမည်။ “အချစ်ဖန်တီးခြင်းနှင့် ဖြစ်တည်ခြင်း
သဘာဝ” ဟု ဆိုလျှင်လည်း မမှားချေ။

သို့နယ်ပင် ချစ်ခြင်းသဘောကိုဆန်းစစ်လျှင် မေတ္တာ
နှင့်ယှဉ်သော ချစ်ခြင်းသည် ပို၍ နူးညံ့သိမ်မွေ့သည်ဟု ဆိုရ
ချိမ့်မည်။

မြန်မာသမိုင်းမှ “သော်ကစန္ဒီ” ပုံဝတ္ထုကို ပြန်ကြည့်လျှင် ထူးခြားသော ချစ်ခြင်းတရားများကို တွေ့ရမည်ဖြစ်၏။

ဆင်ထိန်းနှင့် သော်ကစန္ဒီတို့၏ ရည်ငံချစ်ခင်မှုကို ကြည့်လျှင် ချစ်ခြင်းတွင် အဆင့်အလွှာ ပိုင်းခြားမှု မရှိကြောင်းကို တွေ့ရ၏။

သော်ကစန္ဒီ၏ သား “မောင်တီ” ကို ကျားဆွဲအံ့မှူးမှူး အချိန်တွင် “ဝံလို ဖိုမ” မှ သုတ်ချို ကျွေးမွေးခြင်းသည် တိရိစ္ဆာန်တို့တွင်ပင် ချစ်ခြင်းခိုသီနေကြောင်း သက်သေဖြစ်၏။

ထို့အတူ သထုံဘုရင် “သခံရာဇာ” ၏ သမီးတော်နှင့် “မောင်တီ” ၏ နီးစပ်ချစ်ခင်မှုမှာ အချစ်၏ ယဉ်ကျေးပျော်ရွှင်မှု သရုပ်ကို ဖော်ညွှန်းသလို၊ “မောင်တီ” သေဆုံး၍ ဝံလိုဖိုမ မီးပုံတွင်း အော်မြည်ခုန်ဆင်းခြင်း အဖြစ်သည် “ချစ်ခြင်း၏ နက်ရှိုင်းသော သရုပ်များ” ဟု ပြောလျှင် မှားမည်မဟုတ်။

သို့သော် အဘယ့်ကြောင့် အချို့သည် ...

“၁၀၈၈၅၇၈ ၈၅၇၈၅၇ ၈၅၇၈၅၇၈ ၈၅၇၈၅၇၈ ၈၅၇၈၅၇၈”

ဟု ဆိုခဲ့သနည်း။

ရန်အောင် စာပေ

စင်စစ်မှု အချစ်သည် အနက်ရှိုင်းဆုံး ဖြစ်သလို၊
ပြောင်းလွဲခြင်းအကြောင်းတရားနှင့် မရှိမဖြစ် လိုအပ်မှုဖြစ်သည်
ဟု ဆိုရမည်။ သို့သော် တစ်ခုရှိသည်က “အချစ်သည် ထာဝရ
တည်ငြိမ်ခိုင်ခံ့သော ကျောက်စိုင်ကျောက်ခဲနှင့် တူသည်။
ပြောင်းလွဲခြင်း မရှိ” ဟူ၍မူ ပြော၍ရမည်မဟုတ်ချေ။

“အချစ်” ဟူသည်မှာ ဖြူစင်သန့်ရှင်းသည့် ရေ
သီတာနှင့် တူသည်ဟုပြောလျှင်က ပို၍မှန်သည်။ အဘယ်
ကြောင့်ဆိုသော် “အချစ်” သည် နဂိုမူလက ဖြူစင်သော်လည်း၊
တစ်စုံတစ်ခုကြောင့် ပြောင်းလွဲမှုကို ဖြစ်စေသောကြောင့်
ဖြစ်၏။

“အချစ်” သည် တစ်စုံတစ်ရာကြောင့် ယဉ်ကျေး
နိုင်၏။

“အချစ်” သည် တစ်စုံတစ်ရာကြောင့် ရိုင်းပျက်နိုင်
သည်။

ယင်းသမိုလည်း အချို့က အချစ်ကို “တန်ခိုးရှင်”
ဟူ၍လည်းကောင်း၊ “ဖန်တီးရှင်” ဟူ၍လည်းကောင်း ဖွင့်ဆို
ကြသည်။ ဤသို့ဖွင့်ဆိုခဲ့သည်မှာလည်း အကြောင်းမဲ့ မဟုတ်
ချေ။

“အချစ်” သည် ရိုင်းပျက်မှုကို ယဉ်ကျေးနိုင်သလို၊

ယဉ်ကျေးသူကိုလည်း ရိုင်းပျစေရန် ဖန်တီးစွမ်းဆောင်နိုင်သော
ကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဤကဲ့သို့ပင် အချစ်ကြောင့် အေးချမ်းမှုကို
ရရှိနိုင်သလို၊ ပူလောင်မှုကိုလည်း ရရှိနိုင်သောကြောင့်တည်း။

ဤအချက်များကို ကြည့်လျှင် “အချစ်” ဟူသည်
ပေါင်းစပ်ထိတွေ့မှုနှင့်အတူ ပြောင်းလဲ ဖြစ်တည်မှုပေါင်းများစွာ
ရှိနိုင်ခဲ့သည်ဟု ဆိုရချိန်မည်။

ထို့ကြောင့် အချစ်ကို ထိတွေ့ခံစားသည့်နေရာတွင်
သိမ်မွေ့နှူးညံ့ရန် အထူးလိုအပ်သည်ဟု ဆိုရမည်။ အဘယ်
ကြောင့်ဆိုသော် “ချစ်ခြင်း” ဟူသည် အနုပညာဆန်ပြီး၊
သိမ်မွေ့နှူးညံ့သောကြောင့် ဖြစ်သတည်း။

(၂)

‘အချစ်နှင့် ပေါင်းစပ်မှု ကိန်းဂဏန်းများ’

လူတော်တော်များများသည် အချစ်နှင့်ပတ်သက်၍ ပေါ့ပေါ့တွေး၊ ပေါ့ပေါ့ပြောကြသည်ကို တွေ့ရသည်။ “အချစ်” ဟု ပြောကြသော်လည်း “အချစ်” ၏ နက်ရှိုင်းမှုကိုမူ မသိကြ။

အချစ်၏ ကျယ်ပြန့်သည့် သဘောသဘာဝကို နားမလည်ကြကြောင်း တွေ့ရသည်။ “အချစ်” ဟူသည်မှာ သာမန်ကြည့်လျှင် စကားနှစ်လုံး၏ ပေါင်းစပ်မှုဟု ဆိုရမည် ဖြစ်သော်လည်း အသေအချာ စဉ်းစားသုံးသပ်ကြည့်လျှင် စကားလုံး နည်းပါးသလောက် အဓိပ္ပာယ် ကျယ်ဝန်းလှသည်

ဟု ဆိုရချိမ့်မည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် “အချစ်” သည် ထီးထီး
မဟုတ်။ နားလည်ခံစားမှုအလိုက် အခေါ်အဝေါ် အပြောင်း
အလွဲများ ရှိသည်။ အချို့က “အချစ်” ဟု နားလည်သုံးစွဲကြ
သလို၊ အချို့က “ချစ်ခြင်း” ဟု နားလည်သုံးစွဲကြသည်။

အချို့ကမူ “အချစ်” ကို နက်ရှိုင်းစွာ တွေးတောစဉ်း
စားပြီး၊ အချစ်နှင့် ချစ်ခြင်းကို ပေါင်းစပ်ကာ “ချစ်ခြင်းမေတ္တာ”
ဟု သုံးစွဲခေါ်ဝေါ်ကြသည်။

မည်သို့ဆိုစေ “အချစ်” သည်လည်းကောင်း၊
“ချစ်ခြင်း” သည်လည်းကောင်း၊ “ချစ်ခြင်းမေတ္တာ” သည်
လည်းကောင်း အသီးသီး တန်ခိုးစွမ်းအားများ ရှိကြသလို၊
နက်ရှိုင်းမှုများ၊ လျှို့ဝှက်မှုများ ရှိသည်ကို တွေ့ရ၏။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် “ချစ်ခြင်း” သည် လည်း
ကောင်း၊ “အချစ်” သည် လည်းကောင်း၊ “ချစ်ခြင်းမေတ္တာ”
သည် လည်းကောင်း ပေါင်းစပ်မှုသဘောတရားများအရ၊
အသီးသီး ပြောင်းလွဲဖြစ်တည်မှုသဘောများ ရှိနေသောကြောင့်
ဖြစ်သတည်း။

မှန်ပေသည်။

အကယ်စင်စစ် “အချစ်” သည် မူလဘူတဖြစ်စဉ်

အရ သန့်စင်ဖြူစင်သည်ကတော့ အမှန်ပင်။

သို့သော် ထိုအချစ်သည် ပေါင်းစပ်ခြင်းသဘောအရ ဖြစ်တည်မှု ကွဲလွဲချက်များ ရှိခဲ့သည်မှာ ဓမ္မတာပင်။ ပေါင်းစပ်ခြင်းသဘောအရ အချစ်၏ ကိန်းဂဏန်း ကွာဟမှုများ ရှိနိုင်သလို၊ ခံစားမှုခြင်းလည်း တူညီမှု မရှိသည်ကို တွေ့ရ၏။

ဘာမျှ သွေးသားမတော်စပ်သည့် ယောက်ျားတစ်ဦးနှင့် မိန်းမတစ်ဦးတို့ ပေါင်းစပ်ခြင်းမှ ဖြစ်တည်ခဲ့သည့် ချစ်ခြင်းသည် ဆန္ဒများ ပါနေသောကြောင့် ပူလောင်သည့်သဘောသက်ဝင်သည်။

ထိုကမှ “အချစ်” ဖြစ်တည်ခဲ့သည်။

သို့သော် သွေးသားမတော်စပ်သည့် လိင်တူသူနှစ်ဦး၏ ပေါင်းစပ်ဖြစ်တည်မှုကိုမူ အချို့က “အချစ်” ဟု ခေါ်ကြသော်လည်း၊ အမှန်တော့မူ “အချစ်” မည်သည်ဟု မဆိုနိုင်။ “ချစ်ခြင်း” ဟုသာ ဆိုနိုင်၏။

သို့နယ်ပင် “ချစ်ခြင်းမေတ္တာ” ဟု ဆိုလျှင်မူ အထက်ဖော်ပြပါ ပေါင်းစည်းမှုများနှင့် မတူညီနိုင်တော့။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် “ချစ်ခြင်းမေတ္တာ” သည် သွေးသား မတော်စပ်သူများကြားတွင် မည်သို့မျှ ဖြစ်တည်လာနိုင်စရာ အကြောင်းမရှိသောကြောင့်တည်း။

“ချစ်ခြင်းမေတ္တာ” ဟူသည် ညီရင်းအစ်ကို၊ မောင်ရင်းနှမ၊ မိဘနှင့် သားသမီးကြားမှ ကြီးမားခိုင်ခံ့စွာ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော “အချစ်ဖြစ်စဉ်” တစ်ခု ဖြစ်ခဲ့သောကြောင့်တည်း။

လူ အတော်များများသည် အချစ်အကြောင်းကို စိကာပတ်ကုံး ပြောပြနေကြသော်လည်း၊ သေချာပိုင်ပိုင် သိသူကနည်းလှ၏။ ဘူးလုံးနားမထွေး ဖြစ်နေသူက များလှ၏။

သို့တစေ “အချစ်” ကို သေချာစွာ စူးစမ်းလေ့လာကြည့်လျှင် “အချစ်” ကို ပိုင်းခြားဝေဖန်သုံးသပ်ကြသည့် ကိန်းဂဏန်းများ ရှိနေသည်ကို တွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။

“အချစ်”

“ချစ်ခြင်း”

“ချစ်ခြင်းမေတ္တာ” . . .

စသည်ဖြင့် အခေါ်အဝေါ် အသုံးအစွဲများ ကွဲပြားခြားနားစွာ ရှိခဲ့သလို၊ ကိန်းဂဏန်း ခွဲခြားမှုများ ရှိခဲ့သည်ကိုလည်း

တွေ့ရ၏။

ထိုကိန်းဂဏန်းများက အခြားမဟုတ်။

“၅၂၈ ညွှန် ချစ်မေတ္တာ” နှင့် “၁၅၀၀ အချစ်ကိန်း
ဂဏန်း”

များဖြစ်သည်။

ယင်းကိန်းဂဏန်းနှစ်ခုသည် ပမာဏခြင်း တူညီမှု
မရှိသလို၊ ခံစားမှု ဖြစ်တည်ခြင်း သဘာဝလည်း တူမည်
မဟုတ်။ နက်နဲလျှို့ဝှက်ချက်များကလည်း တူညီမှုမရှိသည်မှာ
အမှန်ပင်။ ။

‘၅၂၈ ညွှန် ချစ်ခြင်းမေတ္တာ’

ထိုကိန်းဂဏန်းနှင့် ဖြစ်တည်ခဲ့သော ချစ်ခြင်းမေတ္တာ
ကို ပညာရှိများက ...

“ခမ်းဂျေဗြည်နယ် ဘေးမဂျေဗြည်လင်သည် ချစ်ခြင်း
မေတ္တာ”

ဟု ဖွင့်ဆိုကြသည်။

“၅၂၈ သွယ် ချစ်ခြင်းမေတ္တာ” သည် တစ်မိသားနှင့် တစ်မိသား မတူညီသော မိသားစုများကြားတွင် ဖြစ်တည် တတ်သည့် သဘောလည်း မရှိချေ။ ထိုမေတ္တာမျိုးက တစ် မိသားစုတွင်း၊ တစ်မိသားစုဝမ်းမှ အတူဆင်းသူများကြားမှ ပေါ်ပေါက်တတ်၏။

ယင်းသမို့ “၅၂၈သွယ်မေတ္တာ” ကို “မိဘနှင့် သား သမီး၊ ညီကိုမောင်နှမတို့ကြားမှ ဖြစ်တည်သောမေတ္တာ” ဟု ဆိုကြ၏။ ထိုမေတ္တာ၏ ထူးခြားမှုက “ဆန္ဒရမ္မက် ကင်းခြင်း” ဖြစ်၏။ အနစ်နာခံမှု၊ စွန့်လွှတ်မှုနှင့် ပေါင်းစည်းသော မေတ္တာ ဖြစ်သည်။ ။

‘၁၅၀၀ အချစ်’

“လိင်မတူသူနှစ်ဦး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမတို့ကြားမှ ပေါ်ပေါက်ဖြစ်ထွန်းခဲ့သည့် အချစ်အမှတ်အသားတစ်ခု” ဖြစ် သည်။ အလိုဆန္ဒ၊ တပ်မက်မှုများ ထုံမွန်းနေသည်။

ချစ်ကြသည့်အခါ တုန်နေအောင်ချစ်၍၊ မုန်းကြ

ရန်အောင် စာပေ

သည့်အခါ သွင်သွင်မှန်းတီးတတ်သည်။ ပူလောင်သည်။
 ရမ္မက်နှင့် စခဲ့သဖြင့် တည်ငြိမ်အေးချမ်းမှု မရှိ။ ပူလောင်သည်။
 ထိုအချစ်မျိုးက လိုလားမှုဆန္ဒများ ရှိနေကြသဖြင့်
 “အရာရာ အကန့်အသတ်နှင့် ဖြစ်တည်သော အချစ်မျိုး” ဟု
 ဆိုရမည်။ ။

(၃)

‘အချစ်၏ သဘောသဘာဝများ’

လူအတော်များများက အချစ်၏ သဘောသဘာဝသည် လွန်စွာဆန်းပြားလှသည်ဟု ဆိုသည်။ အထူးသဖြင့် ၁၅၀၀ မေတ္တာချစ်၏ သဘောသဘာဝသည် ပို၍ဆန်းပြားလှသည်ဟု ဆိုရချိမ့်မည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အချစ်ကြောင့် ထူးခြားဆန်းကြယ်သည့် ခွန်အားများ၊ ဆန်းကြယ်ထူးခြားသည့် အစွမ်းသတ္တိများကို ဖော်ဆောင်တတ်ကြသောကြောင့် ဖြစ်၏။

အချစ်နှင့် ပိုင်ဆိုင်မှုကို ရယူသည်။

အချစ်ကြောင့် စွန့်လွှတ်မှုကို ပြုလုပ်သည်။
လူအများသည် အချစ်နှင့် ပတ်သက်၍ သတ္တိထူးကို
မွေးမြူကြသည်။ ပိုင်ဆိုင်ကြသည်။
သို့ကြောင့်လား မသိ။ ပညာရှိများက . . .

“အချစ်တွင် မျက်စေ့မရှိ”

ဟု ဆိုမိန့်ကြသည်။ ကြီးမားသောချစ်စိတ် ပူးကပ်
တိုးဝင်လာလျှင် ဘာကိုမျှ မမြင်ကြ၊ မသိကြ၊ မကြားကြတော့။

“အချစ်၂၀ ပမာ”

ဟု ဆိုကြသည်။

အချစ်တွင် ဆင်းရဲချမ်းသာမရှိ။

အချစ်တွင် အပျို၊ အငယ်မရှိ။

အချစ်သည်အာ ဘာပုတား

ဟု ဆိုကြသည်လည်း ရှိ၏။

တစ်ခါက အင်္ဂလန်နိုင်ငံတွင် အချစ်နှင့် ပတ်သက်၍
ထူးခြားသော ဖြစ်စဉ်တစ်ခု ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုအဖြစ်သည် ကမ္ဘာ
ကြီး တုန်ဟည်းသွားသော အချစ်လှည်း ဖြစ်၏။

ထိုအဖြစ်ကား အချစ်ကြောင့် အရာရာ စွန့်လွှတ်
လိုက်သည့် အဖြစ်လည်းဖြစ်၏။

အချစ်နှင့် ပတ်သက်၍ အက်ဒဝပ်၏ ဖွင့်ဆိုချက်က
ရှင်းလင်းလှသည်ဟု ဆိုရမည်။

သူ့ဖွင့်ဆိုချက်က ဤသို့ဖြစ်၏။

“ကျွန်ုပ်၏အပါးတွင် ကျွန်ုပ်ချစ်သော မိန်းမတစ်ဦး၏
ကျသိပ်ပိုမှု မပါဘဲ၊ တိုင်းပျည်အုပ်ချုပ် မင်းလုပ်ကုမ္ပဏီ
ဟူသည် ဖြိုးလေးသည် တာဝန်နှင့် ဝတ္တရားများစား
ဆောင်ရွက်နိုင်လိမ့်မည်ဟု မယုံကြည်ပါ။”

အက်ဒဝပ်ဘုရင်က သူ၏ ရင်ထဲမှ ဆန္ဒသဘောထား
များကို ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာ ဖော်ထုတ်လိုက်ပြီးနောက်၊
အဋ္ဌမမြောက် အက်ဒဝပ်ဘုရင်သည် အင်္ဂလန်ထီးနန်းကို အပြီး
အပိုင် စွန့်လွှတ်လိုက်သည်။

အမေရိကန်နိုင်ငံသူ တစ်ခုလပ် မစွက်ဆင်မဆင်ကို
တရားဝင် လက်ထပ်ယူလိုက်သည်။ မင်းဧကရာဇ်ဘဝမှ
သာမန်မြို့စားဘဝကို ခံယူလိုက်သည်။

အက်ဒဝပ်၏ ကြေငြာချက်သည် အံ့ဩခမန်းဖြစ်ရပ်

ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ကမ္ဘာကြီးတွင် “ပြောမဆုံးပေါင် တောသုံး
တောင်” ဖြစ်ခဲ့သည်။

စင်စစ်မူ အက်ဒဝပ်၏ လုပ်ရပ်ကား “အချစ်သည်
သာ ထာဝရ” ဆိုသည့်သူတို့အတွက် အားဆေးတစ်ခုဟု ဆိုနိုင်
သည်။ သူ့အဖြစ်က အချစ်ရာဇဝင်တွင် စံတင်နိုင်သလို၊
အချစ်အဓိကသမားတို့အတွက် “စံတင်လောက်သည့် စံပြ
ဖြစ်ရပ်” ဟု ဆိုလျှင်လည်း မမှားချေ။

သို့သော် အသေအချာ စဉ်းစားကြည့်လျှင် အချစ်
ရာဇဝင်တွင်မူ ဆန်းကြယ်သည့်အဖြစ်ဟု မဆိုသာ။ ထိုအဖြစ်
သည် နှစ်ဆယ်ရာစုအတွက် အကျော်ကြားဆုံးအဖြစ်ဟု ဆိုရ
မည် ဖြစ်သော်လည်း လွန်ခဲ့သော ရာစုနှစ်များကလည်း
ထိုအဖြစ်မျိုးသည် ရှိခဲ့ဖူးသည်ပင်။

ဆိုရလျှင် “လောက၌ စည်းစိမ်ဂုဏ်သိမ်တို့ထက်
အချစ်သည် အရေးပါသည်” ဟု လည်းကောင်း၊ “အချစ်
အတွက်နှင့် ပတ်သက်လျှင် အသက်ကိုပင်စွန့်ဖို့ ဝန်မလေး”
ဟု ဆိုရမည်။

လူအတော်များများသည် . . .

“အချစ်ဆိုသည်မှာ အဘယ်နည်း”

ဟု မကြာခဏ မေးကြသည်။ ထို့အတူ အချို့ကလည်း . . .

“အချစ်ဆိုသည်မှာ စိတ်လှုပ်ရှားမှု တစ်မျိုး”

ဟု ဆိုကြသည်။ “အိမိုးရှင်း” (Emotion) ဟု ဆိုသည်။

သို့သော် ထိုစကားသည် ယနေ့ ချစ်တတ်ကြသည် ဟု ဆိုသည့် လူငယ်လူရွယ် အသိုင်းအဝိုင်းကြားတွင် သုံးစွဲနေကြသည့် “ဖီလင်” (Feeling) ဟူသော စကားနှင့်မူ အတူတူ ဟု ပြော၍မရချေ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အချစ်နှင့်ပတ်သက်၍ သုံးစွဲနေကြသည့် “ဖီလင်” ဆိုသော စကားသည် “ဝေဒနာပါသော ခံစားချက်” ဖြစ်၍၊ “အိမိုးရှင်း” မှာ “စေ့ဆော်မှုပါသည့် စိတ်လှုပ်ရှားမှု” ဖြစ်နေသောကြောင့်တည်း။

သို့စဉ်လျက် ကျွန်တော်တို့ စဉ်းစားရမည့် အချက်တစ်ခုမူ ရှိ၏။ ထိုအချက်သည် အခြားမဟုတ်။ အချစ်တွင် “ကြီးမားသော စွမ်းအားတစ်ခု” ရှိနေသည်ဆိုသောအချက်ပင်။

အချစ်တွင် ပြင်းပြသော စိတ်လှုပ်ရှားမှုတစ်ခု ရှိနေသည်ဆိုသော အချက်ကိုလည်း ကျွန်တော်တို့ မေ့လျော့ချန်လှုပ်ထားလို့ မရ။

ပြင်းပြသောစိတ် ရှိလာပြီဆိုလျှင် တောင်ကို ကျော်လွှားနိုင်သလို၊ သမုဒ္ဒရာကိုလည်း ကျော်ဖြတ်နိုင်သောကြောင့် တည်း။

စင်စစ်မှု “ပြင်းပြသော စိတ်လှုပ်ရှားမှု” (Strong Emotion) သည် အချစ်စိတ်နှင့် ပေါင်းစည်းမိလျှင် အင်အားကြီးမားသည်မှာ ဓမ္မတာပင်။

ထို့ကြောင့်လည်း လူတို့သည် အချစ်နှင့်ပတ်သက်လာလျှင် တောင်ကို ကျော်ရ ကျော်ရ၊ ပင်လယ်ကို ဖြတ်ရ ဖြတ်ရ၊ သေခြင်းတရားနှင့် ရင်ဆိုင်ရ ရင်ဆိုင်ရ၊ အချစ်အတွက် နှင့် အသက်ပင် သေသေ ဆိုသော စိတ်ထားမျိုး ပေါ်ပေါက်ခဲ့ခြင်းဟု ဆိုရမည်ပင်။

အထူးသဖြင့် အချစ်၏ သဘာဝအရ အချစ်တွင် တပ်မက်စိတ်၊ စွဲလန်းစိတ် (Devotion Passion) များလည်း ပါဝင်နေခဲ့သဖြင့် လူတို့သည် ချစ်လာမိပြီဆိုလျှင် ဘာကိုမျှ မမြင်တော့။

အလိုလို မျက်ကန်းဖြစ်သွားကြတော့သည်။

ယင်းသမိုလည်း ပညာရှိများက . . .

"အချစ်တွင် မျက်စေ့မရှိ"

ဟု ဆိုခဲ့ဟန် တူ၏။ ။

(၄)

‘အချစ်နှင့် ခံစားမှု’ (၁)

တစ်ခါက အနောက်တိုင်း မဂ္ဂဇင်းတစ်ခုတွင် အချစ်သည် “ထူးခြားသော ခံစားမှု” ဟု ဖော်ညွှန်းခဲ့သည်ကို ဖတ်ခဲ့ရဖူးသည်။ အချစ်သည် “ထူးခြားသည့် အာရုံနှင့်ခံစားမှုကို ပေးနိုင်စွမ်းသည်” ဟု ဖွင့်ဆိုသည်ကိုလည်း တွေ့ခဲ့ဖူး၏။

သို့သော် ကျွန်တော်တို့သည် ယခုတိုင် ခံစားမှုကြောင့် အချစ်ဖြစ်တည်ခဲ့သည်လား။ အချစ်ကြောင့် ခံစားမှုဖြစ်တည်ခဲ့သည်လား ဟူသည်ကို ပိုင်ပိုင်မပြောနိုင်သေး။

တစ်ခုရှိသည်က . . .

ရန်အောင် စာပေ

တစ်ခါတစ်ရံတွင် အချစ်ကြောင့် ခံစားမှု ဖြစ်တည်ခဲ့
သလို၊ တစ်ခါတစ်ရံတွင် ခံစားမှုကြောင့် အချစ်ဖြစ်တည်ခဲ့
သည်လည်း ရှိခဲ့၏။

မည်သို့ဆိုစေ ဤမည်သည့် “အချစ်နှင့်ခံစားမှု”
(စူးရှပြင်းထန်သော ခံစားမှု) သည် လိင်တူချင်း ဖြစ်ခဲ့သည်
မရှိ။ လိင်မတူသူ လူသားနှစ်ဦး၏အကြားတွင် ဖြစ်တည်ခဲ့
သည့် ခံစားမှုဟု ဆိုရမည်။

ဥပမာဆိုရလျှင် . . .

“ယောက်ျားတစ်ဦးသည် မိန်းကလေးတစ်ဦးအား
ချစ်ခဲ့၏။ အချစ်သည် ထိုမိန်းကလေး၏ အလှအပ၊ ကိုယ်
ကာယကို တပ်မက်စွဲလန်း ခံစားရာမှ ချစ်ခဲ့သည်” ဟု ဆိုရ
မည်။

ထိုသို့ ချစ်ခဲ့ခြင်း၏ နောက်မှ ပျော်ရွှင်ခြင်း၊ သာယာ
ခြင်း၊ ဝမ်းနည်းပူဆွေးခြင်းဟူသော ခံစားမှုများကို ခံစားရစေ
ဖြစ်၏။ ထိုခံစားမှုကို အနုပညာရှင်များက အနုပညာဖြင့်
ဖော်ညွှန်း၏။

သို့ဖြင့် ထိုခံစားမှုသည် ရသဖြစ်ခဲ့သည်လည်း ရှိ၏။

“အချစ်မရှိလျှင် ခံစားမှု မရှိ”

ဟု ဆိုစကား ရှိ၏။ “ဘာခံစားချက်မှ မရှိ” ပုဒ်
ဆိုသူတွင် မည်သည့်အချစ်မျှလည်း ရှိမည်မဟုတ်ချေ။

ခံစားမှု မရှိသူ၊ အချစ်မရှိသူ၏ ဘဝသည်လည်း
ဘယ်လိုမှ လှုပ်ရှားမှု ရှိမည်မဟုတ်။ ထိုသူဘဝသည် သေ
သူနှင့် မခြား ရှိချိမ်းမည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အချစ်သည် ဘဝကို စိုပြေ
လှုပ်ရှားစေသလို၊ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးမှုကိုလည်း ပေးစွမ်းသေ
ကြောင့် ဖြစ်သတည်း။

စင်စစ်မူ အချစ်ဟူသည် “ဘဝ၏ စေ့ထားသည့်
တံခါးတစ်ချပ်” ဆိုလည်း မမှားချေ။ အချစ်မရှိလျှင် ဘဝတံခါး
သည် ပွင့်လာမည် မဟုတ်သကဲ့သို့၊ သာယာချမ်းမြေ့မှုလည်း
ရှိမည်မဟုတ်။

အချစ်ကြောင့် ဘဝတံခါးသည် ဟင်းလင်းပွင့်သွား
နိုင်သကဲ့သို့၊ ထူးခြားသည့် ခံစားမှုများကိုလည်း ဖြစ်တည်မည်
မှာ မုချပင်။

ကျွန်တော်သည် ဘဝသေ ရေစီးကြောင်းထဲတွင် နှစ်ပေါင်းများစွာ နှစ်မျောခဲ့၏။ အစဉ်အလာ ဓမ္မတာနဲ့ ထဲတွင် နှစ်နေခဲ့သည် ဆိုလျှင်လည်း မမှားခဲ့။

သို့သော် ကျွန်တော်သည် မိမိဘဝကို ဘဝသေ ကန္တာရမှန်း မသိခဲ့။

သို့စဉ်လျက် တတိယအရွယ်သို့အရောက်တွင် အိပ်မက်မှ လန့်နိုးသူနယ် ကျွန်တော် ခံစားခဲ့ရ၏။ ဤကား အချစ်ကို အသစ်တဖန် ခံစားမိသောကြောင့် ဖြစ်သတည်း။

သူ့ကြောင့် ကျွန်တော်ဘဝ နုသစ်ခံစားခဲ့ရသည် ဆိုလျှင်လည်း မမှား။ သူ့ကြောင့် ကျွန်တော်ဘဝ အသစ်တဖန် နိုးကြားခဲ့သလို၊ အချစ်ကို ဆန်းစစ်ကြည့်ဖြစ်ခဲ့၏။

သည်အခါ ထူးခြားသော ခံစားမှုဖြစ်စဉ်များကို ခံစားနားလည်ခဲ့ရ၏။ ပို၍ထူးခြားသည်က အချစ်၏ အတိမ်အနက်ကို ဆန်းစစ်ဝေဖန်ကြည့်မိခဲ့သလို၊ နားလည်ခဲ့မိခဲ့သည်။

ပို၍ အံ့ဩစရာကောင်းသည်က “အချစ်၏ ထူးခြား ဖြစ်စဉ်များ” ဖြစ်သည်။ ဘဝ၏ အနုအရင့်အလိုက် အချစ်အပေါ် ထိတွေ့ခံစားမှုသဘောကို သိရှိလာသည်။ အချစ်၏ သဘောသဘာဝ အစစ်အမှန်ကို နားလည်သိရှိလာသည်။

တစ်ချိန်က အချစ်ဟု အထင်ရှိခဲ့သည့် အရာသည်

အချစ်စစ်မဟုတ်မှန်း သိလာသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် “အချစ်စစ်” ဟူသည် “ယိမ်းယိုင်ပြောင်းလွဲခြင်း မရှိ” သောကြောင့်ပင်။

ယိမ်းယိုင်ပြောင်းလွဲနေသမျှ ကာလပတ်လုံး အချစ်မဟုတ်။ “ရိုးမြေကျ” ဟူသော စကားသည် အချစ်စစ်၏ နက်ရှိုင်းခြင်း သဘာဝပင်။

တစ်စုံတစ်ယောက်သည် တစ်စုံတစ်ဦးအား ချစ်ခဲ့သည် ဆိုပါစို့။ ထိုတစ်စုံတစ်ယောက်သည် မည်သည့်အခက်အခဲ၊ အနှောက်အယှက်၊ အန္တရာယ်၊ မြူဆွယ်မှုနှင့် ကြုံရစဉ်များ ယိမ်းယိုင်ပြောင်းလွဲခြင်း မရှိခဲ့။

တစ်စုံတစ်ဦးကိုသာ စူးစူးနစ်နစ် စွဲလန်းချစ်ခင်နေသည် ဆိုပါစို့ . . . ။

ထိုအချစ်သည် အချစ်စစ်မည်၏။

အချစ်စစ်သည် ကျောက်စာတိုင်လို ခိုင်မာ၏။ ယိမ်းယိုင်မှု မရှိ။

ဤကဲ့သို့ပင် တစ်စုံတစ်ယောက်သည် တစ်စုံတစ်ဦးအား ချစ်ခဲ့သည် ဆိုပါစို့ . . . ။

အခက်အခဲနှင့် ဖြည့်၍ တန်လျှပ်မည်။

အနှောက်အယှက်ဖြည့်၍ စီးဝှံမည်။

မာ့ဆွယ်၍ တိမ်းပါးသည်။

ထိုတစ်စုံတစ်ယောက်သည် အခြားသော တစ်စုံတစ်ဦးကို မြင်လျှင် တိမ်းမူးမည်၊ သာယာမည်ဆိုလျှင် ထိုအချစ်သည် ခိုင်မာသောအချစ် မဖြစ်နိုင်။

ယိမ်းယိုင်သောအချစ် မည်သကဲ့သို့၊ ထိုအချစ်သည် အချစ်စစ်ဟု မခေါ်နိုင်ပေ။

စာရေးသူ မှတ်မိသေးသည်။

မကြာမီက စာရေးသူထံသို့ မိတ်ဆွေတစ်ဦး ရောက်လာသည်။ သူ့အမည်က “ကိုမြင့်ဝေ” ပင်။

သူက “မစန်းစန်းတင်” မည်သော မိန်းကလေး တစ်ဦးအား အသည်းနှင့်အောင် ချစ်သည်ဟု ဆိုခဲ့ဖူးသည်။ “မစန်းစန်းတင်” နှင့် ဘဝတစ်ခု တည်ဆောက်ခဲ့သည်။ သို့သော် မကြာခင် “ကိုမြင့်ဝေ” “မသဲနု” မည်သည့် မိန်းကလေးတစ်ဦးနှင့် ငြိစွန်းခဲ့သည်။

သည်အကြောင်းကို ကျွန်တော်သိတော့၊ “ကိုမြင့်ဝေ” နှင့် ဆွေးနွေးရန် စီစဉ်ခဲ့သည်။

ရန်အောင် စာပေ

ယခု ကျွန်တော်နှင့် ကိုမြင့်ဝေ ဆုံစည်းခဲ့ရသလို၊
ဆွေးနွေးနိုင်ခဲ့ပြီ။

“မင်းနဲ့ ခန်းခန်းတင် ကပြောင်းကို ငါ့ဆီချင်နေတယ်။
မင်း ပြောနိုင်လား”

ဟုမေးတော့ သူက ပြုံးသည်။

“ကျွန်တော်လည်း ဒါကို ပြောချင်နေတာပါ”

ဟု ပြောရင်း . . .

“တစ်ချိန်က ကျွန်တော် ခန်းခန်းတင်ကို ချစ်တယ်လို့
ဆိုခဲ့ဖူး။ ဒါက ကျွန်တော်က ခန်းခန်းတင်ကို ခွန်ခွာဖို့
သဲနုကိုလက်ထပ်မယ်ဆိုတော့ ကျွန်တော်ကို ဆရာမတို့က
သစ္စာမဲ့သူလို့ ထင်နေလား”

ဟု မေးသည်။

ကျွန်တော် ပြုံးလိုက်သည်။

“သမားဆိုရင်တော့ ထင်စရာပေါ့။ ဒါပေမယ့် ငါကနေ့နဲ့

ကတော့ ဘာမန်လူတွေလို မတွေ့ချင်ဘူး။ မင်းကနေနဲ့
ခန်းခန်းတင်ကို ချစ်ခဲ့တယ်လို့ ဆိုခဲ့ဖူးတယ်။ ဒီလိုဆိုခဲ့
တာက ဦးနှောက် ကသိကြောင့်လား၊ နှလုံးသား ကသိ
ကြောင့်လား ဆိုတာကို သိချင်တယ်”

“ဟုတ်တယ်၊ ဆရာမမြတ်မေးမှ ကျွန်တော် ဘာပေါက်
လာတယ်။ ဆရာမမြတ်မေးတာ မှန်တယ်။ ချစ်ခြင်းကို
ဆုံးပွတ်တဲ့နေရာမှာ ဆုံးပွတ်ပုံချင်း မတူဘူး။ တစ်ချို့က
ကလေးနှလုံးနဲ့ ဆုံးပွတ်သလို၊ တစ်ချို့က ဦးနှောက်နဲ့
ဆုံးပွတ်တယ်။ ဒီဆုံးပွတ်မှုနှစ်ခုမှာ ကနစ်သမာ မတူညီမှု
တွေ ရှိတယ်။ ကလေးနှလုံးနဲ့ဆုံးပွတ်တာက ရိုးသားမှု
ပါတယ်။ ဦးနှောက်နဲ့ ဆုံးပွတ်တာကတော့ မျှော်လင့်ချက်
တွေရှိတယ်”

“မင်း ခန်းခန်းတင်ကို ချစ်တယ်လို့ ဆုံးပွတ်ခဲ့တာက
ကလေးနှလုံးနဲ့ ဟုတ်ဂဲ့လား”

သူက ပြုံးသည်။

“ဟုတ်တယ် ဆရာ။ တကယ်တော့ ဒါဟာ တကယ်ကို

ဝန်းဝန်းပဲ ကိစ္စပွစ်နေတယ်။ ဘဝက ဣန်တော် ဝန်း
 ဝန်းတင်ကို ချစ်တာ ဘာညည်းနုလုံးနဲ့လို့ ထင်ခဲ့တယ်။
 တစ်မျိုးကောက် တစ်ပေကော်၊ မပေကော်မလွဲ ချစ်တယ်လို့
 ထင်ခဲ့တယ်။ တကယ်တော့ မဟုတ်ဘူးလား။။ ဘေးဘေး
 ချာချာ ဝန်းဝန်းဖြည့်လျက်တော့ ဣန်တော် ဝန်းဝန်းတင်
 ကို ချစ်ခဲ့တာ ဘာညည်းနုလုံးနဲ့ မဟုတ်ဘူး။ ဦးနှောက်နဲ့
 ချစ်ခဲ့တာ။ ဒါကို ဣန်တော် ဘုရား သိရတာ။ ဘာပွစ်
 လို့ သိရသလဲဆိုရင် ဣန်တော် ဝန်းဝန်းတင်ကို ချစ်တယ်
 လို့ ထင်ခဲ့ပေမယ့်၊ ယူနဲ့ ပတ်သက်လို့ ထူးမခံစရာဘူး။
 “ဒါဆို ယူနဲ့ ပတ်သက်လို့ကော”

ကျွန်တော့်အမေးနှင့်အတူ သူ၏ ရက်စနိုးအပြုံးကို
 မြင်တွေ့ရသည်။ ရက်ပြုံးလိုလို တွေးထင်ရသည်။

“ယူနဲ့ပတ်သက်လို့တော့ ဣန်တော်ဂင်ထဲမှာ ခုနစ်
 သလိပဲ။ ယူနဲ့ထော့မှာ မိုးတယ်။ ယူကို ဧန်ဂျတ်ဂ
 မှာ မိုးတယ်”

“မင်းကထွက်နဲ့ ဝန်းဝန်းတင် ခံစရာမှာမရှိကော မင်း

မခန်းစာမိတော့ဘူးလား”

သက်ပြင်းရှိက်သည်။

“ကျွန်တော်ဂုဏ်ထူးမှာ သူဟာခွဲငါ့နေတယ် ဆရာမရယ်”
ဟု ပြောသည်။ ။

(၅)

‘အချစ်နှင့် ခံစားမှု’ (၂)

ပူဇော်ခြင်း၊

ငိုကြွေးခြင်း၊

မိတ်ဆင်းရဲခြင်း၊

ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း၊

အချို့သည်တို့ ဖြစ်ရသည်ကား

‘အချစ်’ ကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

(၅၃)

ပညာရှိများက . . .

“အချစ်ဆိုသည်မှာ လိင်မတူသူ လူသားနှစ်ဦး၏ အသက်၊ နှလုံးနှင့် ပေါင်းစပ်ချစ်ခင်မြင်မှု ပြစ်ပေါ်ခဲ့သည် ခံစားမှု ပြစ်သည်”

ဟု ဆိုမိန့်သည်ကို မှတ်သားရသည်။

ဤအချက်ကား အမှားဟု မဆိုသာချေ။

တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ချစ်ခဲမိသည့်နောက်ပိုင်း လူတိုင်း၏ နှလုံးသားတွင် ခံစားမှုများ ကိုယ်စီရှိကြသည်။ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး စွဲစွဲမြဲမြဲ၊ စူးစူးနစ်နစ် ချစ်ခဲခြင်းနှင့်အတူ ခံစားမှုများ အစီအရီ ပေါ်ပေါက်ခဲ့၏။

စာရေးဆရာကြီးတစ်ဦးက ပြောဖူးသည်။

“အချစ်ဆိုတာ နည်းနည်းချစ်၍ နည်းနည်းခံစားရသလို၊ များများချစ်ပြီး များများခွဲလန်း၍ များများခံစားရတယ်” ဟု ဖြစ်သည်။

မှန်သည်။ ချစ်တတ်သူတိုင်းသည် ချစ်သူကို ချစ်ခဲခြင်းနှင့်အတူ ခံစားရသည်မှာ ဓမ္မတာဖြစ်၏။ လောက၌

အချစ်နှင့် ပတ်သက်၍ မခံစားရသူဟူ၍ မရှိ။

ခံစားမှုကို ထုတ်ဖော်ပြတတ်သူနှင့် ခံစားမှုကို ထုတ်ဖော်မပြတတ်သူ ဒါပဲကွာသည်။ ချစ်တတ်သူတိုင်း ခံစားရစမြဲတည်း။

“ကျွန်တော် သူ့ကို ဘိပ်ချစ်မိသလို၊ ဘိပ်ကို ခံစားရတယ်
ဗျာ။ ဒီခံစားမှုတွေကို ကျွန်တော် ဂုဏ်ပွင့်ပြုလိုက်ချင်တယ်”

ဟု မိတ်ဆွေတစ်ဦးက ပြောသည်။ သူ၏ ခံစားမှုများကို စိကာပတ်ကုံး ပြောပြသည်။ တကယ်ကို လွမ်းမောဆွတ်ကျဉ်ဖွယ် ကောင်းလှသည်။

မျှဝေခံစားမိခဲ့သော ကျွန်တော် ရင်ထဲတွင်မူ မကောင်းလှ။

“ဪ . . . ခံစားမှုဟူသည် ဆွတ်မောဟူ၍ပွယ်
မြစ်ခတ်တစ်ခုပါကလား”
ဟု နားလည်မိသည်။

ရန်စတင် စာပေ

သူ့ကိုယ်စား ပြောချင်သည့် စကားများ ရှိလာသည်။
ခံစားမှုဟူသည် ကူးစက်တတ်လေသလား။
ကျွန်တော် ခံစားမိခဲ့သည်။

● တို၊တိတ်ညင်သာ သည်းညွန့်လွှာများ
ဒိုနားသံကြား
အချစ်လားဟေ့ ပွင့်ခဲ့လေ . . . ။

● အချစ် နေကောင်ရဲ့လား
ပင်ပန်းနေသလား၊ နားဦးလေ၊
အနားမှာ နေပါ။
ထွေထွေကြင်နာထားပါမယ်
မှေ့မှိုတ်ဒိုနားနေဦးကျယ် . . . ။

● ဒို . . .
အချစ်ပါက နံ့သာများ
သူ ဒိုညွှားသလား၊
ရမ်းကားတဲ့ လေပြေ
ပန်းညွှားသလား မေရယ်

မောင် လှမ်းဖျား ဖျားနေပြီ ။

🍏 နားချင် နားပါ။
 သွားချင်သွားပါ။
 မျက်နှာညှိုးမှာ
 မောင် မလိုလားပါဘူး၊
 မောင်နှလုံးသားမှာ အချစ်ပြား စူးနေပြီ ။

🍏 ဒါပေမယ့်
 တိုးတိုးကလေး မှာချင်ရဲ့
 မုသားနှုတ်ဖျားက
 အညာနှလုံးသားနဲ့
 အချစ်များကို ညာမယူသွားနဲ့ကွယ် ။

စင်စစ်မူ "အချစ်ဆိုတာ ဒါပဲကွယ်" ဟု ပြောရမလို ဖြစ်၍နေ၏။ အချစ်ဆိုသည်မှာ နည်းနည်းချစ်ရင် နည်းနည်း ခံစားရသလို၊ များများချစ်တော့ များများခံစားရသည်။

သို့သော် လူတိုင်းသည် အချစ်ဟူသည် စူးနစ်သော ခံစားမှုဟု သိကြသော်လည်း၊ သည်ခံစားမှုကို တစ်စုံတစ်ရာ မကံမကံ

ခံစားချင်ကြသည်။ အချစ်ကို မွတ်သိပ်ကြသည်။
အချစ်ကို ရှာဖွေကြသည်။

"အချစ်ဆိုတာ တပ်မက်ခွဲလန်းခရာ၊ ပြစ်သလို၊ ဗျတ်သိပ်
ခံစားခြင်းလည်း ပြစ်တယ်"

ဟု ဆိုသူကလည်း ဆိုကြသည်။ သို့နယ်ပင် အချို့က

"အချစ်ဆိုသည်မှာ ရှာဖွေခံစားခြင်း"

ဟုလည်း ဆိုကြသည်။

ဤအချက်သည် အမှားဟု မဆိုသာ။ အဘယ်
ကြောင့်ဆိုသော် လူတိုင်းသည် နိစ္စရူပ အချစ်ကို ရှာဖွေနေကြ
သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ။

လူတိုင်းသည် အချစ်ကို လိုလားကြသလို၊ အချစ်
နောက်ကို လိုက်ကြသည်။ အချစ်ကို ထွေးဖက်ခံစားကြသည်။
အချို့က အချစ်၏ ထားရာနေ စေရာသွားဘဝနှင့် နေကြသည်။
သို့ကြောင့်လား မသိ။

အချို့က “အချစ်” ကို “တန်ခိုးရှင်” ဟု ဆိုကြသည်။
အချို့က “အချစ်” ကို “ဖန်ဆင်းရှင်” ဟု ဆိုကြ
သည်။

ဤအချက်နှင့် ပတ်သက်၍ မှားသည်။ မှန်သည်ဟု
မပြောနိုင်သော်လည်း၊ အချစ်ဟူသည် ခံစားမှုတစ်မျိုးဟု
သိကြသည်။ အချစ်ခံစားမှုကို တစ်စုံတစ်ခုမကံမကံ ခံစားကြ
သည်။

လောကတွင် အချစ်နှင့် ပတ်သက်၍ မခံစားဖူးသူ
မရှိခဲ့။

စင်စစ်မှ အချစ်ဟူသည်မှာ စေ့ထားသည့် တံခါး
ပေါက် တစ်ခု ဆိုလျှင်လည်း မမှားချေ။ ။

အချစ်ကို ခံစားသူတိုင်းက ခံစားမှုကို ဖော်ကျူးသည်
မှာ ဓမ္မတာဖြစ်သည်။ အချို့က နှလုံးသားမှ ခံစားရသည်
အချစ်ဝေဒနာကို နှုတ်မှ ဖွင့်ဟလှစ်ကျူးကြသည်။

အချို့က စာ၊ ကဗျာ ဖွဲ့ကြသည်။ ထိုခံစားမှုတိုင်း
တွင် ဝေဒနာပါစမြဲ။

ကျွန်တော်ရင်ထဲတွင် နှစ်ရှည်လများ စွဲနေသည့် ကဗျာတိုလေးတစ်ပုဒ် ရှိခဲ့သည်။

အချစ်နှင့် ပတ်သက်သည့် ခံစားမှု ကဗျာကလေး တစ်ပုဒ်ပင်။ ထိုကဗျာကလေးက အခြားမဟုတ်။

🍎 နေနေညည
သင်္ကေတ
သဏ္ဍာန်
ကျေ့ချင်တယ် . . . တဲ့။

ယင်းကဗျာကလေးက တိုတောင်းသော်လည်း ထိရှ ခံစားမှုသရုပ်ကမူ ပီပြင်သည်ဟု ဆိုရချိမ့်မည်။ ဤကဲ့သို့ပင် အချစ်နှင့် ပတ်သက်သည့် ထိရှခံစားမှု ကဗျာကလေးများ လည်း ရှိခဲ့သည်။

ထိုကဗျာကလေးများက အချစ်နှင့် ပတ်သက်၍ ပီပြင် ထိရှသော ကဗျာကလေးများဟု ဆိုနိုင်သည်။

ယင်းတို့ကား အချစ်နှင့် အချစ်စိတ်ကို ဖော်ညွှန်းခြင်း လည်း ဖြစ်၏။ အချစ်ကို ခံစားဖူးသူတိုင်း ထိရှခံစားနိုင်ရန်၊ မျှဝေခံစားနိုင်ရန် ဖော်ပြရသည်။

ယင်းတို့ကား . . . ။

‘အချစ် ခံစားမှု (၁)’

အင်္ဂလန်က
 အင်္ဂလန်ဘုရင်၊ ဆင်မဆင်နဲ့ ချစ်ခင်
 အများအပြင် မတင်တယ်
 ပစ်ပယ်ရမတဲ့
 အင်္ဂလန်ရဲ့ စကား
 ကျွန်တော်တို့ ကြားစားတယ်

🌸 ကြင်နာသူ မိန်းမတစ်ဦးရဲ့
 ချစ်ခင်မှုနဲ့ ကူညီကာ
 အနားယူ နေတာ မရှိရင်
 ဘဝဟာ ပီပြင်ပါ့မလား။
 ကြင်နာသူနဲ့ ဝေးတဲ့ဘဝ
 ဘယ်မှ လှမလဲ
 သူ မရှိရင် ဘုရင်မလုပ်ဘူး . . . ။

၉ အချစ်သည်သာ အလှ
 အချစ်သည်သာ ဘဝ
 အချစ်သည်သာ ထာဝရ
 သာမန်ဘဝနဲ့ နေမယ် . . . ။

၉ သူဆိုတဲ့ စကား . . .
 ခုထိ ကြားဆဲ၊ ရင်ထဲ ရွဲနေတယ်
 အသည်းထဲ ရွဲနေတယ် . . . ။

၉ ဒါဟာ ချစ်ခြင်းတရား၊
 ဒါဟာ သစ္စာတရား၊
 အမှားရှိသလား၊
 ကျွန်တော်လုံးသားမှားလည်း ဒီအတိုင်းပဲ၊
 သူသာ ကျွန်တော်ဘဝ
 သူရှိနေမှ ဖြစ်မယ်
 သူ့ကိုပဲ ကျွန်တော် ချစ်တယ် . . . ။

‘အချစ် ခံစားမှု’ (၂)

ဇာတ်ကောင်များနှင့်

ဝေးများသွားရမလား
မိုးထိတ်လွမ်းဖျား
ကျွန်တော် ဖျားချင်နေပြီ . . . ။

ဇာတ်ကောင်များ . . .

ရင်ဖိုရွမ်းလျှ၊ သောကရိပ်များ
လွမ်းခြုံထားသလို၊ ချိုမြင်တဲ့ မျက်နှာ
ရွမ်းတတဲ့ အကြည့်၊ သူ၏ နှုတ်ဖျား
စကား အလံကား အကြင်နာ ဝေးလွင့်
သူနှင့် ကျွန်တော်မှာ
တစ်နာရီကြာအောင် တွေ့ခွင့်မရဘူး။
တစ်နာရီကြာအောင် ကြည့်ခွင့်မရဘူး . . . ။

ဇာတ်ကောင်များ . . .

သူနှင့် ကျွန်တော်ကြား
ဝေးကွာခြင်းများ စဉ်ခြားတော့မလား

ဝေသွားသလို ထင်မိတယ် . . . ။

ခွဲ အချစ်ရယ် . . .

အရင်လို တို့ဘဝ

ပြန်ရချင်တယ်

အချစ်က အနားမှာနေ

အချစ်ခေရင် ကျွန်တော်သွား

ပြုရိပ်များနဲ့ ပျော်စွင်

ရင်ခုန်ရတဲ့ ဘဝ

အိပ်မက်မှ မဟုတ်တာ

ပြန်ရချင်တာ ချစ်သလား

နှလုံးသားမှာ အချစ်ပြား စူးနေပြီ . . . ။

ခွဲ ပစ်ခွာပြေးမလား

အနားမှာ နေချင်သူ

အချစ်ပြုစုမှာ မိသူ

အသည်းနှင့်အောင် ချစ်တဲ့သူ

ပစ်ပယ်သွားမှာ မီးရှို့သူ . . . ။

‘အချစ် ခံစားမှု’ (၃)

၉ သူနဲ့ ကျွန်တော်
 ခဏခဏ တွေ့ကြတယ်၊
 ပြုံးရယ်ခြင်း၊ ကင်းမဲ့၊ အချစ်ရဲ့ နှုတ်ဖျား
 စကားတွေလား၊ တစ်ခါတစ်ခါ
 အကြင်နာမဲ့သလို၊ ရက်စက်သလို၊
 သူ ဆိုရက်တယ်။

၉ သူနှုတ်ဖျားက၊ ပွင့်ဟစကား
 ပျားလို ချိုလွင်း၊ ရင်ခုန်သံ ဖြစ်မလား၊
 စောင့်စားခဲ့ရ၊ မပွင့်ဟဘူး၊
 အချစ်ဦး၊ မဟုတ်တဲ့ ငါ
 ရင်နာရွာနဲ့၊ သူ့ရဲ့အချစ်ပျား၊
 စောင့်စားခဲ့တာ၊ ကြာပြီပေါ့ကွယ်
 မောတယ် အချစ်ရယ်။

၉ တစ်ခါတစ်ခါ
 ချစ်စကားလိုလို၊ မုန်းစကားဆိုသေး

ထွက်ပြေးမလား
 ငှောင်တိမ်းမလား
 ဝေးရလေမလား
 နှလုံးသားမှာ စိုးထိတ်ရွာနဲ့
 ချစ်နေခဲ့ရသူ ။

🕉 အချစ်အထွက်
 မျှော်လင့်ချက်များရွာ
 ချစ်ခြင်းများရွာ
 ကြင်နာခြင်းများရွာ
 ဓေတနာများရွာ
 ရင်မှာ သိုဝှက်၊ သူ့အထွက်ပေါ့
 ချစ်သက်လက်ဆောင် ပေးချင်တယ် ။

🕉 အချစ်ဆိုတာ
 လေပြေလေညှင်းပါ
 လေပြင်းမုန်တိုင်း မဟုတ်ဘူး ။

ဇိ အချစ်သိုတာ . . .
 နားခိုရပါ၊ အရိပ်ပါကွယ်
 ရင်မှာ မင်းအထွက် မျှော်လင့်ချက်နှင့်
 သိုဝှက် ချစ်အိမ်ဆောက်ထားမယ် . . . ။

‘အချစ် ခံစားမှု (၄)’

ဇိ အချစ် လိုသလား
 နှလုံးသားကို
 ယုသွား ယုသွားပါ . . . ။

ဇိ အချစ် လိုသလား
 သိက္ခာများကို
 ယုသွား ယုသွားပါ . . . ။

ဇိ အချစ် လိုသလား
 အောင်မြင်မှုများကို
 ယုသွား ယုသွားပါ . . . ။

❖ ဒါပေမယ့်ကျယ် . . .
 တောင်းပန်ချင်တယ်၊ 'ချစ်တယ်' ဆိုတဲ့ စကား
 ပြန်မယူဘူးပါနဲ့လား . . . ။

❖ ချစ်တဲ့သူ
 ကြင်နာတဲ့သူ
 အချစ်ဆုံးသူရဲ့
 အချစ်မဲ့အဆုံးမှာ
 အမှန်းရှိမလား
 မကြားချင်ဘူးကျယ် . . . ။

❖ မင်းလိုချင်တာ . . .
 ယူဘူး၊ ယူဘူးပါ
 တစ်ခုခုက သတိထား
 ပြေးမသွားနဲ့
 မုန်းမသွားနဲ့
 ဝေးဝေးမသွားနဲ့
 အနားမှာ နေပါ
 မင်းဟာ ကိုယ်ရဲ့ ကမ္ဘာ . . . ။

‘အချစ် ခံစားမှု’ (၅)

ဇွဲ သူ့ကို ချစ်တဲ့ ကျွန်တော်
သူ့အလိုကျ နေချင်တဲ့ ကျွန်တော် ။

ဇွဲ ကျွန်တော်ဘဝမှာ . . .
သူ့သာ သခင်၊ သူ့သာ ဘုရင်ပဲ
ကျွန်တော်ရင်မှာ အမြဲရှိနေတယ် ။

ဇွဲ သူနဲ့ ပတ်သက်ရင် . . .
ကျွန်တော် အရှုံးပေးချင်တယ်
သူ ဖြစ်စေချင်သလို၊ သူ့အလိုကျ
သူ့စိတ်ထိုင်းကျ
ရှေ့က သွားဆိုသွား၊
နောက်မှာ နေဆိုနေ
ကျွန်တော်ဆိုတာ အရှုပ်ကလေး
သံပတ်ပေးသလို နေပြမယ်
အမိန့်ပေးသလို နေချင်တယ် ။

၉ သူ မျက်နှာညိုရင်
 ရင်ဖိုတယ်
 သူ မျက်နှာချိုရင်
 ပျော်ရွှင်တယ်
 လမ်းခွဲပြန်တော့ ငိုချင်တယ်
 ကျွန်တော် အရင် ဒီလို မဖြစ်ဖူးဘူး။
 ကျွန်တော် အရင် ဒီလို မချစ်ဖူးဘူး ။

၉ ကျွန်တော် ချစ်သလို . . .
 ကျွန်တော်ကို ချစ်တယ် ဆိုတဲ့စကား
 ကျွန်တော် ကြားချင်တယ်
 ပြောပြပါလား
 သူ ရှက်နေလား
 သူ စဉ်းစားနေလား
 သူများကြားမှာ စိုးသလား
 ရင်ခွင်ကြား နားခို၊ ပျားလို ချိုတဲ့စကား
 သူများ မကြားစေရဘူး
 နှစ်ဦးထဲ ကြားစေရမယ်
 တိုးတိုးကလေး ပြောကွယ်

ရင်ခုန်ချင်တယ်၊ ပျော်ရွှင်ချင်တယ်

‘ချစ်တယ်’

‘ချစ်တယ်’

‘အချစ် ခံစားမှု’ (၆)

ဇာတ်ကောင်ထဲ

နေရတဲ့ ဘဝ

အထီးကျန်ရတယ် ဆိုသူရယ် ။

ဇာတ်ကောင်ထဲ အလယ်မှာ

ဝေဒနာသည် ဘဝ

ညီမျှခြင်း နထို

တူညီမှု မရှိတဲ့ဘဝ

အထီးကျန်ရတာ ကိုယ်ရယ်ပါ ။

ဇာတ်ကောင်ထဲ ဝေဒနာ

မနှစ်သက်သူရဲ့ ရင်ခွင်မှာ

ဒိုက်ထွယ်ရတဲ့ ဘဝ

အလှမရှိ
အကျဉ်းတန် ဘိတယ်
အထီးကျန် ဘိတယ် . . . ။

‘အချစ် ခံစားမှု’ (၇)

❶ အချစ် ကြားမလား
စကားတစ်ခု ပြောချင်တယ် . . . ။

❷ ပျက်စွာ ငွေလ၊ မမြင်ရတဲ့ အခါ
ဘဝဟာ မှောင်အတို
အလှဆီက မရှိဘူးလေ . . . ။

❸ ချစ်သူကို မပိုင်ရ
အချစ်နဲ့ ဝေ၊ရတဲ့ဘဝ
ကန္တာရ လှိုင်ပြင်၊ အလှဆင်မရ
နေ့ဟာ ည
ညဟာ ည
ခဏ ငဲ့ကြည့်ပါဦးကွယ် . . . ။

❶ မျှော်လင့်ခြင်းရင်မှာ ရေစိုရည်ကာ တမ်းတ
 နှမ်းလျှပ်လောင်၊ မြောက်တောင် မျှော်ကြည့်
 သူ မရှိတော့၊ အားလျှော့မိတ်ပန်း
 အလွမ်းလက်တို့၊ လွမ်းဖို့ နမိတ်လား
 ပိုးတဝါး၊ ကျေးထင်၊ ရုပ်သွင် မပြတ်ဘား
 သွောင်ခြား ကိန္နရာ၊ ရက် ခုနှစ်ရာ လွမ်းရသလို
 အလွမ်းကို ပန်းလို ပန်ရဦးမယ် ။

❷ တို့နှလုံးသားမှာ . . .
 တို့ရင်ထဲမှာ . . . နေပါလားကွယ်
 ဝေးသွားမှာ မိုးတယ်
 ပြေးသွားမှာ မိုးတယ်
 ထားခဲ့မှာ မိုးတယ် . . . ။

‘အချစ် ခံစားမှု’ (၈)

❸ သူ့ကို ကျွန်တော် . . .
 မျှော်နေမိတယ်
 သူလာရင် မျှော်တယ်

သူမလာရင် ရင်ထွေခုန်မော
မောလှတယ် အရမ်းပဲ
ကျွန်တော့အသည်းထွေ ကွဲကြ
ကျွန်တော် မနေတတ်ဘူး ။

🕉 ပြောရင် ပိုတယ်ထင်မယ်
ရင်မှာ မြတ်နိုးစွာ ထွေးပွေ့ကထား
ကျွန်တော်အနားမှာ သူနေ
ကျွန်တော်ကြည့်ရင် မြင်နေမှ
ကျွန်တော်ဘဝ ချမ်းမြေ့မှာ
သူဟာ ကျွန်တော်ကမ္ဘာ
သူဟာ ကျွန်တော် ဘဝ
သူရှိနေမှ ပြည့်စုံမယ် ။

🕉 သူလိုချင်တာ
သူ့ကို မြတ်နိုးတာ၊
သူ သိပါတယ်
သူမလာရင် မျှော်နေရ
တမ်းတရတဲ့ ကျွန်တော်

သူလာရင်
 ကျွန်တော် ပျော်ရွှင်ရ
 သူ့အလိုကျ ကျွန်တော်နေ
 သူ့စေရာ ကျွန်တော်သွား
 သူ့အနားက အချစ်ရုပ် . . . ။

🕯️ သူလိုရာ
 သူ့စေရာ
 သူ အာဏာတည်စေရ
 သူပျော်ရင် ကျွန်တော် ပျော်ရ
 သူမလာရင် ပျော်နေရ
 ရင်မောနေရတဲ့ ဘဝ
 ချစ်စောငဝရတဲ့ ဘဝ . . . ။

‘အချစ် ခံစားမှု’ (၉)

🕯️ တစ်ပါတ်မှာ . . .
 ခုနှစ်ရက်ရှိတဲ့ အနက်
 တစ်ရက်ကို နှုတ်လိုက်ချင်တယ် . . . ။

၉ စနေပြီ၊ တနင်္ဂနွေ . . .
 ပြည်သူ့ထွေ နားထဲရက်
 ငြိမ်းချမ်းတဲ့ ရက်တဲ့
 ပြောရက်လိုက်တာ
 ကျွန်တော်အတွက်
 သောက ရက်
 ဝေဒနာ ရက်
 လှမ်းမော့ရတဲ့ ရက်
 ခံစားရတဲ့ ရက်
 တစ်လမှာ လေးရက် . . . ။

၉ အချစ်က . . .
 တနင်္ဂနွေ
 လှမ်းရက်က . . .
 တနင်္ဂနွေ
 ရင်ထဲမှာ နေခဲ့လ
 ကျွန်တော် ပြောမပြတတ်ဘူး . . . ။

❶ ပြောပြရင် . . .
 သောကဖြစ်မှာ
 ကျွန်တော်ဆိုတာ .
 ကြင်နာသူ အချစ်ရဲ့
 ဘဝပိုင်သူ
 အချစ်ပိုင်သူ
 သက်ဆိုင်သူ ဟုတ်ရဲ့လား
 ပြောထားဦးလေ . . . ။

❷ နေမင်းကြီး မပြန်သေးဘူး
 အလင်းရောင် မကုန်သေးဘူး
 နေဦး အချစ်ရဲ့
 မပြန်ခဲ့ဦးလေ
 နေ . . . နေပါဦးကွယ်
 ကြည့်လို့ မဝသေးဘူး . . . ။

ဤကဗျာများက သာမန်ကြည့်လျှင် “သာမန်အချစ်
 ကဗျာများ” ဟု ဆိုနိုင်သော်လည်း၊ အသေအချာစဉ်းစား ကြည့်
 လျှင် အချစ်နှင့်အတူ ခံစားပေါက်ကွဲ လွင့်စင်ထွက်လာသည့်

ခံစားမှုစာများ ဖြစ်သည်။

“အချစ်ကို သိသူတိုင်း၊ အချစ်ကို ခံစားနားလည်သူ တိုင်း မျှဝေခံစားနိုင်သည့် ကဗျာများ” ဆိုလည်းမမှား။ သို့နယ်ပင် ဤကဗျာများသည် “ချစ်ခြင်းနှင့် ခံစားမှု ယုတ်နွယ် ပတ်သက်မှုသဘောတရားများ” ဟု ဆိုလျှင်လည်း မှားမည် မဟုတ်ချေ။

ထို့အတူ ဤကဗျာများသည် အချစ်နှင့် ခံစားမှု ယုတ်နွယ်ပေါင်းစည်းမှုကို ဖော်ညွှန်းနေမည်မှာ မှချ။

ချစ်
ညို
ညို

(၆)

‘အချစ်သည် အချစ်ပင်’

အချစ်နှင့်ပတ်သက်လျှင် လူတွေက အမျိုးမျိုးပြောကြား
သည်။ ဤသို့ ပြောကြသည့်စကားများအနက် လင်မယားတို့
မှာ အချစ်ကုန်၊ အရှက်ကုန် ဆိုသည့်စကားကို ပို၍ ဘဝ
မကျစရာ ကောင်းသည်။

လင်မယားဘဝမှာ အရှက်ကုန်ဆိုသည့်စကားက
တော့ ဘာမှမပြောလိုပါ။ ချစ်သူဘဝတွင် ကြင်နာမှု၊ ယုယ
နှင့် သမုဒယကိစ္စတွေ ယှက်ပြေးနေ၏။ မထိရက်၊ မကိုင်ရာ
နှင့် ယုယကြင်နာမှုများသာ ယှက်ပြေးနေကြ၏။

ရန်အောင် စာပေ

ချစ်သူဘဝတွင် ချစ်ရေးချစ်ရာကိစ္စသည်သာ အရေးပါသည်။ လိင်ကိစ္စတွေ မပါခဲ။

သို့သော် ချစ်သူဘဝအဆုံး လင်မယားဘဝ ရောက်သည်နှင့် လိင်ကိစ္စတွေ ပါလာသည်။ သွေးသားကိစ္စတွေ ဒွေးရောယှက်တင် ပါဝင်နေသဖြင့် အချစ်ကို အရောင်ဆိုးလိုက်သလို ဖြစ်သွားသည်။ အချစ်က ပေါ့သလိုဖြစ်သွားသည်။

အချစ်ကုန်ဆုံးသွားသည်တော့ မဟုတ်။

မည်သို့ဆိုစေ ဒါကိုပင် လူတွေက လင်မယားဘဝတွင် အချစ်ကုန်ဆုံးသွားသည်ဟု ထင်ကြသည်။

မိမိမှတ်မိနေသေး၏။

တစ်ခါက မိမိ၏မိတ်ဆွေဖြစ်သည့် မိန်းကလေးတစ်ဦးက မိမိကို . . .

"တို့ကချစ်ဆုံးလူနဲ့ ဘဝတစ်ခု ထူထောင်လျက်ရှိပြီ။
တို့ကထွက် ပြီးဆုံးပွားပြီ။ ကချစ်ကို မွေးဖွားပြီ မလျတော့ဘူး"

ဟု ပြောသည်။

စင်စစ်မူ သည်စကားက တကယ်ကို စိုးထိတ်

ရန်အောင် စာပေ

ကြောက်လန့်စရာ စကားပင်။ “အတွေးမှား တစ်ခု” ဟု ဆိုလျှင်
လည်း ရသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဒီကနေ့ ယိုယွင်း
ပျက်စီးသွားသည့် အိမ်ထောင်များကို သုံးသပ်ကြည့်လျှင် အိမ်
ထောင်တစ်ခု ထူထောင်လိုက်လျှင် “အချစ်ကုန်ဆုံးပြီ” ဟု
ယူဆကြသူများ ဖြစ်နေကြသည်ကို တွေ့ရသောကြောင့်ဖြစ်
သည်။

အချစ်ဆိုသည်မှာ အိုမင်းရင့်ရော်သွားတတ်သလား။

အချစ်ဆိုသည်မှာ ကုန်ဆုံးသွားတတ်သလား။

ဤမေးခွန်းကို စာရေးသူ ကြိမ်ဖန်များစွာ မေးခဲ့ဖူးသ
လို၊ စူးစမ်းလေ့လာမှုများ ပြုခဲ့ဖူးသည်။ ယင်းသို့ စူးစမ်းလေ့
လာမှု ပြုကြည့်သောအခါ ထူးခြားသော အဖြေတစ်ခုကို
ရသည်။

ထိုအဖြေသည် အခြားမဟုတ်။

အချစ်သည် ကုန်ဆုံးသော အရာမဟုတ်။

အချစ်သည် အိုမင်းရင့်ရော်သွားတတ်သော အရာ
မဟုတ်။

ထိုအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အနောက်တိုင်းစာဆို
တစ်ဦး၏ စကားသည် မှတ်သားဖွယ်ကောင်းလှ၏။
သူ့စကားက အခြားမဟုတ်။

“အချစ်ဟူသည် မွေးဖွားခြင်းနှင့် ခင်ခင်၊
သေဆုံးခြင်းနှင့် ဆုံးသည်ဟုလည်း ဆိုနိုင်၏။ တစ်ခု
ထူးခြားသည်က လူ့ဘဝတွင် မွေးဖွားခြင်း၊ ခိုမင်းရှင်ရော်
ခြင်း၊ သေဆုံးခြင်း ဟူ၍ ရှိသော်လည်း၊ အချစ်တွင်မူ
မြောင်းလွှဲခြင်း၊ ခိုမင်းခြင်း မရှိ။

“လောကတွင် မမြောင်းလွှဲခြင်းတရားနှင့်တူ
ယှဉ်တွဲတည်ရှိနေသည်မှာ အချစ်မူတပါး အခြားမရှိ”

မှန်သည်။

လောက၌ ထာဝရ ရပ်တည်ရှင်သန်နေသည်မှာ
အချစ်မှတစ်ပါး အခြားမရှိပေ။ သို့သော် အဘယ်ကြောင့်
“အချစ်ကုန်ဆုံးပြီ၊ အချစ်အိုမင်းသွားပြီ” ဟု ယူဆထင်မြင်
နေကြသနည်း။

စင်စစ်မူ အချစ်ဆိုသည်မှာ အိုမင်းရင့်ရော်စေသော
အရာမဟုတ်။

ရန်အောင် စာပေ

အချစ်ဆိုသည်မှာ ထာဝရ နုသစ်နေသော အရာသာ ဖြစ်၏။ အချစ်ဆိုသည်မှာ ပြုပြင်ယူယခြင်းဖြင့် နုသစ်စေသော အရာသာဖြစ်၏။ ပညာရှိများက ပြောသည်။

“အချစ်ကို စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ချမ်းသာနဲ့ ပြီးပြည့်စုံ တဲ့။ ၁၀၀ ရာခိုင်နှုန်းအထိပဲ။ အချစ်ကို ဘာမှမရှိဘဲ အချစ်ကို ဖြစ်တယ်။ အချစ်ကို အလှဆင်ကြတယ်”

ဤစကားသည် အဓိပ္ပာယ်နက်နဲသော စကားလည်း ဖြစ်၏။ မိတ်ဆွေတစ်ဦးက ပြောဖူးသည်။

“လောကမှာ စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ချမ်းသာနဲ့ ပြီးပြည့်စုံ တဲ့။ ၁၀ ရာခိုင်နှုန်းအထိပဲ။ အချစ်ကို အလှဆင်ကြ တွေ ဖြစ်တယ်တဲ့။”

ထိုသူများက “အချစ်မအို” ဟု နားလည်ကြသူများ သာ ဖြစ်၏။ ထိုသူများက “အချစ်ကို ထာဝရ နုပျိုနေသည်” ဟု နားလည်ကြထားသလို၊ အချစ်ကို အစဉ်အမြဲ ဆန်းသစ်နေ အောင် ပြုပြင်ကြသည်။

ထိုသူများဘဝသည် လှပြုံးရင်း လှနေကြ၏။

မခင်သစ်ကို ကျွန်တော် ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ခဲ့သည်။
မခင်သစ်က ချစ်စရာကောင်းသော မိန်းကလေးတစ်ဦး ဖြစ်
သော်လည်း အချစ်ကို မသိသူဖြစ်၏။
မခင်သစ်က ပြောဖူးသည်။

“ခုဆို ခင်သစ် စိမ်ထောင်သည် မြစ်ပြင်လေး ဒါဖြောင့်
ခင်သစ် မိန်းမကောင်း မိန်းမမြတ် ပီသကောင် ဖြူဖေး
ဂမယ်။ စိမ်ထောင်မှုတစ်ခုတွေ ကျေပျော်ကောင် ထမ်း
ဆောင်ဂမယ်။ ခင်သစ်ဘဝကတည်းက ဒီကချိန်မှာ ဒါဟာ
ကလေးကပ်ဆုံးပါ။ ကချစ်ကို မွေးမြူဆန်းသစ်နေဖို့ မလျ
ဘူး”

မခင်သစ်စကားသည် မှန်ပင်မှန်ငြားသော်လည်း
လုံးဝဥသုံ မှန်ကန်သောစကားဟု မဆိုသာ။ အဘယ့်ကြောင့်
ဆိုသော် မခင်သစ်သည် မိန်းမကောင်း မိန်းမမြတ်၊ မယား

ကောင်း မယားမြတ် ဖြစ်ခဲ့သော်လည်း၊ “လင်ချစ်မ” မဖြစ်ခဲ့။
“လင်ပစ်မ” ဖြစ်ခဲ့သည်။

အဘယ်ကြောင့်နည်း။

အဖြေက ရှင်းလှသည်။ မခင်သစ်သည် တာဝန်ကျ
သော မိန်းမဖြစ်စေကာမူ လင်ချစ်အောင် မနေတတ်သော
ကြောင့်ပင်။ ထို့အတူ မခင်သစ်ဘဝကို ဆန်းစစ်ကြည့်လျှင်
မခင်သစ်သည် . . .

“အိမ်ထောင်သည် ဘဝတွင် အချစ်ကို ဆန်းသစ်ရန် မလို”
ဟု ယူဆခဲ့သောကြောင့်တည်း။

ဆိုရလျှင် အချစ်သည် မအိုသကဲ့သို့၊ အိမ်ထောင်
သည်ဘဝတွင်လည်း အချစ်ပျိုမြစ်ရန် လိုအပ်သည်ဟု နား
လည်သင့်သည်။

ထို့အတူ စကားတစ်ခုကို ဖြတ်ကနဲ သတိရမိသည်။

“လင်မယားများဖြစ်တာ၊ အချစ်ကို ပြန်သစ်လိုက်တာပဲ။
အချစ် ပြန်သစ်မှ ဘဝပျိုမြစ်မယ်”
ဟူသော စကားပင်။

ရန်အောင် စာပေ

အမှန်ကို ဆိုသော် အချစ်သည် မအိုသလို၊ အချစ်ပျို
မြစ်ရန်လည်း ဆန်းသစ်တည်ထွင်ဖို့ လိုသည်ဟု ဆိုရချိမ့်မည်။

(၇)
'အချစ်နှင့် ဘဝ'

အချစ်နှင့် ဘဝသည် ဆက်စပ်နေသလား။
အချစ်မရှိရင် ဘဝဟာ မပီပြင်တော့ဘူးလား။
ဤမေးခွန်းများကို မကြာခဏ ကြားရသည်။ အချို့
က အချစ်နှင့်ဘဝကို သီးခြားအဖြေပေးသည်။ အချို့က အချစ်
နှင့်ဘဝကို ပူးတွဲပြောဆိုသည်။

"အချစ်ဟာ အချစ်၊ ဘဝဟာ ဘဝ။ ဘာမှ မဆိုင်ဘူး။"

ဟု ခါးသီးစွာ ပြောသူတွေလည်း ရှိသည်။

ရန်စအောင် စာပေ

စင်စစ်မှု ဤအဖြစ်ကား နားနဲ့မျက်စေ့လို နီးလျက်နဲ့
ဝေးနေကြခြင်းသာ ဖြစ်၏။ ပြောရလျှင် ဝေါဟာရသဘော
အရ အချစ်သည် အချစ် ဘဝသည် ဘဝ ဖြစ်နေသော်လည်း
လူ့လောက လူ့မြေခွာတွင် အချစ်နှင့်ဘဝသည် စွယ်တော်ရွက်
လို ပူးတွဲနေသည်ဟု ဆိုရချိမ့်မည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အချစ်ကြောင့် ဘဝလှပခဲ့
သလို၊ ဘဝလှပစေမှုအတွက် အချစ်သည် အဓိကကျနေသော
ကြောင့်တည်း။

ယင်းသမိုလည်း ပညာရှိများက . . .

“အချစ်မရှိလျှင် ဘဝမရှိ”

ဟု ဆိုမိန့်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့အတွက်ကြောင့်
လည်း ကျွန်တော်တို့သည် အချစ်နှင့်ဘဝ၏ ဆက်နွယ်ပတ်
သက်မှုကို တိကျစွာရှိစေရန် စူးစမ်းသင့်သည်။

ထိုသို့ စဉ်းစားဆင်ခြင်မှလည်း အချစ်ကို ပြတ်ထင်
စွာ ခံစားနိုင်သလို၊ ဘဝကို နားလည်းနိုင်မည် ဖြစ်၏။ သို့နယ်
ပင် အချစ်၏ တန်ဖိုး၊ ဘဝ၏ တန်ဖိုးကိုလည်း နားလည်မည်
ဖြစ်သတည်း။ ။

အချစ်နှင့် ဘဝကို စူးစမ်းလိုသူတိုင်းသည် အချစ်နှင့် ဘဝ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို နားလည်သင့်သည်။ အချစ်ကို လည်းကောင်း၊ ဘဝကို လည်းကောင်း၊ ကောင်းကောင်းနားမလည်သူသည် အချစ်နှင့်ဘဝ ဆက်နွယ်မှုနှင့်အတူ၊ အချစ်နှင့် ဘဝ၏ တန်ဖိုးကိုလည်း နားလည်နိုင်ချိမ်းမည် မဟုတ်ပေ။

တစ်ခုရှိသည်က အချစ်နှင့်ဘဝ၏ ပေါင်းစပ်မှု နောက်တွင် ငြိမ်းချမ်းခြင်း၊ အေးမြခြင်း၊ ပျော်ရွှင်ခြင်းများ ရှိလာသည်မှာ မှန်ကန်သော်လည်း၊ အချစ်နှင့်ဘဝ၏ ပုံဆောင် အနက် အဓိပ္ပာယ်များကမူ တူညီမှုရှိမည် မဟုတ်ပေ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဘဝတွင်လည်းကောင်း၊ အချစ်တွင်လည်းကောင်း သီးခြားပုံဆောင်အဓိပ္ပာယ်များ ရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

‘ဘဝ’

ဘဝဟူသည်မှာ မွေးဖွားခြင်းနှင့် သေဆုံးခြင်းကြားမှ တည်ရှိနေသောကာလမှ ဖြတ်သန်းမှု ဖြစ်စဉ်များကို ဆောင်ခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့သော် “ဘဝ” ဟူသည်မှာ စကားလုံးနှစ်လုံးသာ ရှိသော်လည်း ဘဝအဓိပ္ပာယ်များက ကျယ်ဝန်းလှသည်ဟု ဆိုရမည်။ ဘဝတွင် အမျိုးမျိုး အစားစား ရှိကြသည်။

ဘဝများက ဖြတ်သန်းမှုအရ ပေါ်ပေါက်လာသည့်သဘောများ ဖြစ်သည်။

မည်သို့ဆိုစေ ဘဝတွင် အမျိုးအစားများစွာ ရှိသော်လည်း၊ ထိုဘဝများတွင် အချစ်သည် မင်းမူစိုးမိုးနေသည်။ ခရွယ်အစားအလိုက် အချစ်သည် ဖြစ်တည်နေခဲ့၏။

ငယ်စဉ်အခါတွင် မောင်ချစ်၊ နှမချစ် “၅၂၈သွယ် မေတ္တာချစ်” ကို ခံစားထွေးဖက်ရသကဲ့သို့၊ ကလေးဘဝမှ ဝန်မြောက်လာလျှင် “၁၅၀၀တည်းဟူသော မေတ္တာ” ကို ထွေးဖက်ခံစားရသည်။

အထူးသဖြင့် လူ့ဘဝတွင် အချစ်နှင့်ကင်းသည် ဟူ မရှိပေ။

‘အချစ်’

“အချစ်” ဟူသည် နူးညံ့သိမ်မွေ့သော စိတ်အာဟာရ ချစ်ခင်မှု ဆိုနိုင်သည်။ သို့တစေ အချစ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကိုမူ ဖွင့် ဝိုရန် ခက်လှ၏။

မည်သို့ဆိုစေ အချစ်သည် ဘဝနှင့်ကင်းကွာမှု မရှိ နှင့်ဟု ဆိုရမည်။ ဘဝတွင် အချစ်သည် အရေးပါသောအခန်းမှ ပါဝင်နေသည်။

လူ့ဘဝတွင် အချစ်သည် မီးနှယ် ပါဝင်သလို
တစ်ခါတစ်ရံ ရေလို ပါဝင်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။

လူ့ဘဝတွင် အချစ်သည် အပူဖြစ်သလို၊ အခဲ
လည်း ဖြစ်၏။

‘အချစ်၊ ဘဝ ပေါင်းစပ်မှု’

အချစ်နှင့် ဘဝသည် ကင်းကွာ၍ မရသည်မှာတော့
အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။ အချစ်နှင့်ဘဝသည် လက်ညှိုးနှင့် လက်
လို အမှီအတွယ် ပြုနေသည်ဟု ဆိုရမည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အချစ်သည် ဘဝတစ်
အတွက် တန်ခိုးရှင်၊ ဖန်တီးရှင် ဖြစ်နေသောကြောင့်တည်း။

ဘဝတွင် အချစ်အရေးပါပုံနှင့် ပတ်သက်၍ “နာ
သျှင်နောင်” ၏ ရတုတစ်ပိုဒ်က သက်သေဖြစ်နေသည်
တွေ့ရ၏။ ယင်းကား . . .

‘လှမ်းတပူဆွေ။ သူနှင့်ဝေသော်
ပြည်ထဲရေးထက်၊ ဝမ်းရေးတို့ထက်
လှမ်းရေးသက်၏’

ဟု ဖြစ်သတည်း။ “တိုင်းရေး၊ ပြည်ရေး၊ ဝမ်းရေး

ဝက် လွမ်းရေးခက်သည်” ဟူသည့်စကားကို ကြည့်ယုံနှင့်
အချစ်သည် အရေးပါကြောင်း ထင်ရှားနေသည်။ ထို့အတူ
အချစ်နှင့်ပတ်သက်သည်ဟု ပြောခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍လည်း
ရှင်းရမည်။

“လွမ်းရေးခက်၏” ဟူသောစကားသည် အချစ်ကို
ဖော်ညွှန်းနေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်
အချစ်သည် အစွယ်အပွားတစ်ခု ဖြစ်နေသောကြောင့်တည်း။
မိမိမှတ်မိနေသေးသည်။

တစ်ခါက မိမိနှင့် မိမိမိတ်ဆွေတစ်ဦး အချစ်အ
ကြောင်း ဆွေးနွေးကြသည်။ သူက . . .

“အချစ်ဟာ ဘဝမှာ အကျေးပါသလား။ အချစ်ဟာ ဖန်ဆင်း
၇၆၊ တန်ခိုး၇၆ ဆိုတာမျှသာလား”
ဟု မေး၏။

“မောင်၇၆က ဘယ်လိုထင်လို့လဲ”

“ကျွန်တော်ကတော့ ဒီလောက်မဟုတ်ဘူးလို့ ထင်တယ်”
သူ့စကားအဆုံး ကျွန်တော် ပြုံးမိသည်။

ရန်အောင် စာပေ

"ဒီကိစ္စကို မောင်ရှင် ပေါ့ပေါ့ထင်ရှင် မှားလိမ့်မယ်။
 ဒီကိစ္စဟာ ချစ်ရေးချစ်ရာပွင့်သလို၊ စာရေးပါတယ် ကိုယ်
 လူ့ စာချစ်ဟာ ၁၀၀၀ကျော်၊ စာရေးပါတာတော့ စာမှန်
 ပဲလို့ ဆိုရမယ်။ စာချစ်ဟာ ဖန်ဆင်းရှင်၊ တန်ခိုးရှင်လို့
 တင်စားတာလဲ မမှားဘူး။ ဘာပွင့်လို့လဲဆိုရှင် စာချစ်နဲ့
 ၁၀ ပေါင်းစပ်ခဲ့ရှင် ထူးခြားတဲ့ ပွင့်စဉ်တွေ ပွင့်တာပဲ။
 လို့ပဲ"

"ဆရာဘုရား ၁၀၀၀ စာချစ်စာရေးပါတယ်လို့ခံယူတယ်ပေါ့"

"မှန်တယ်။ စာချစ်ကြောင့် ၁၀၀၀ စာပေလေးဆန်း
 တယ်။ စာဒီလိုပဲ လူတွေဟာ စာချစ်ကြောင့် ပျော်ရွှင်
 သလို၊ စာချစ်ကြောင့် ညှိုးငယ်နှမ်းလျှာတယ်။ ဒီပွင့်စဉ်
 တွေဟာ စာချစ်ကြောင့် ပွင့်ခဲ့တာပဲ"

သုက ခေါင်းဆတ်သည်။

ဘဝမှာ ခံစားချက်တွေ ရှိသည်။ ခံစားချက်ဆိုသည်မှာ အချစ်ကြောင့် ဖြစ်တည်ခဲ့သည်။ တစ်ခါက မိမိ မိန်းကလေးတစ်ဦးကို ချစ်ခဲ့ဖူးသည်။

သူနှင့်တွေ့လျှင် ပျော်ရသလို၊ သူမလာရင် မျှော်ရသည်။ ရင်မောရသည်။

ပျော်ရွှင်ခြင်း၊ ရင်မောခြင်းသည် အချစ်ကြောင့် ဖြစ်ခဲ့သည်ဟု ကျွန်တော် သိသည်။ ခံစားမှုကို ဖော်ကျူးခဲ့သည်လည်း ရှိခဲ့သည်။

ဒါက အမှတ်တမဲ့မှ အမှတ်တရ ဖြစ်စဉ်ပင် . . . ။

မျှော်လင့်ခြင်းဆိုတဲ့

ရင်မောခြင်း ဝေဒနာ

ပိုင်ဆိုင်ခဲ့တာ ကြာပါပြီ

စာနာခြင်းတရား

အကြင်နာတရား

သူ မေ့လျော့နေတော့သလား

ချစ်ပြားရှင် ရက်စက်တယ် . . . ။

တစ်ခါတစ်ခါ အချစ်ဆိုတာ
 ရင်မောခြင်းလား၊ ခံစားခြင်းလား
 ဝေဒနာမြားလား
 အလှမ်းများ အပိုင်ယူ
 သူ . . .
 ကျွန်တော်ချစ်သူ
 ပိုင်ဖိုးခဲသူ
 ကိုယ် ရင်ပူနေတာ မသိတော့လား . . . ။

နှလုံးသားမှာ
 အချစ်မြား စူးခဲပြိုးငှောက်
 လှမ်းရောက်လည်း မကြောက်
 ရင်မောမှာလည်း မကြောက်
 ဒူးထောက်အညံ့ခံ။
 အမိဋ္ဌာန်တစ်ခု
 ကျွန်တော် ပြုခဲ့တယ်
 သူနဲ့ ပတ်သက်ရင်
 ရင်ကွဲပါစေ
 ခံစားခဲ့တယ်
 အလှမ်းဆိုလည်း အပိုင်ယူမယ် . . . ။

(၈)

‘အချစ်နှင့် အိမ်ထောင်ရေး’

“အချစ်၏ ခရီးအဆုံးသည် အိမ်ထောင်ရေး” ဟု ဆိုကြသည်လည်းရှိသည်။ ချစ်သူနှစ်ဦး တစ်ဦးကိုတစ်ဦးအသည်းနှင့်အောင် ချစ်ခဲပြီးသည့်နောက် ဘဝတစ်ခုကို ထူထောင်ရန် ဆုံးဖြတ်ကြသည်။ စွယ်တော်ရွက်လို နှစ်ယောက်တစ်ဘဝ ထူထောင်ကြသည်။

အသက်နှင့်အမျှ အသည်းနှင့်အောင် ချစ်သူနှစ်ဦး တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ပိုင်ဆိုင်ကြသဖြင့် ပျော်ရွှင်ကြသည်။ အချစ်ဘဝ ပြည့်စုံသည်ဟု ထင်ကြသည်။ ဤဖြစ်စဉ်က ဓမ္မတာဖြစ်

ရန်အောင် စာပေ

သဖြင့် အမှားဟု မဆိုသာ။

သို့သော် သိပ်ချစ်သည့်ချစ်သူနှစ်ဦး တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ပိုင်ဆိုင်ကြရသဖြင့် ဘဝမှာ ပြီးပြည့်စုံသွားပြီဟု ထင်ကြသည်။
ပျော်ရွှင်မှုဖြင့် အချစ်ကို နုသစ်စွာ မခံစားကြတော့။ သည် အချက်ကမူ အမှားဖြစ်၏။

အချို့က . . .

"ကျွန်တော်တို့အတွက် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ပိုင်ဆိုင်ရ
ဖို့မို့၊ အချစ်ကို မွေးမြူဖို့ မလိုတော့ပါဘူး"
ဟု ပြောပြသည်ကိုလည်း ကြားခဲ့ဖူးသည်။

အချို့သော မိန်းကလေးများကလည်း . . .

"ခုဆို ကျွန်မဟာ အချစ်ဆုံးချစ်သူဘဝကို လွန်မြောက်
ခဲ့ဖို့။ ကျွန်မချစ်သူကိုလည်း ကျွန်မ ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ဖို့။
ဒါကြောင့် ခုအချိန်မှာ ကျွန်မဟာ ချစ်တတ်သူဘဝထက်
တကယ်တော့တဲ၊ အိမ်ဂုဏ်မကောင်း၊ ဖြစ်ကောင် ကြီးစား
ရမယ်"

ဟု ပြောသည်။

ဤစကားသည် လုံးဝမှားသောစကားဟု မပြောနိုင်
သလို၊ လုံးဝမှန်ကန်သည့်စကားဟုလည်း မပြောနိုင်ပါ။

အထူးသဖြင့် မိန်းကလေးများသည် အိမ်ထောင်
သည်ဘဝကို ရောက်ပြီဆိုသည်နှင့်တပြိုင်နက် အချစ်ကို အ
လေးထားဖို့ ပေါ့သွားကြသည်။

“ငါဘဝဟု လှူပူပူ မလှူတော့ဘူး။ ငါ အိမ်ထောင်၍
တစ်ဦးဖြစ်ခဲ့ပြီ။ အိမ်ထောင်တဝန် ကျေပျာမယ်။
အိမ်၍မကောင်း ဖြစ်ပျက်မယ်”

ဟု ယူဆကြသည်။

သို့ဖြင့် ကိုယ့်ကိုကိုယ် ပြုပြင်ဖို့၊ လင်ဖြစ်သူ၏ ရင်ထဲ
တွင် ချစ်စိတ်တွေ ဆူကြွလာအောင်လုပ်ဖို့ မေ့လျော့နေကြ
သည်။ လင်ဖြစ်သူကို ကျွေးဖို့ မွေးဖို့ ပြုစုဖို့သာ အရေးထားကြ
သည်။ သားသမီးရလာလျှင် ပိုဆိုးကြ၏။

လင်ကိစ္စ၊ သားသမီးကိစ္စများနှင့် နပန်းလုံးနေကြသ
ဖြင့် အချစ်ကိစ္စ၊ ခင်ပွန်းဖြစ်သူ မိမိအပေါ် ချစ်သည်ထက်
ချစ်လာအောင် ပြုစုဖို့ မေ့လျော့နေကြသည်။

အချို့ဆို . . .

ရန်အောင် စာပေ

“ငါ့ချစ်သူ ငါ့ကို ချစ်သည်ထက်ချစ်လာကောင် အထူးပင်
နေပြီ မလျပါဘူး။ ငါ သူ့အပေါ် ကြင်နာနေရင်၊ အိမ်ထဲ
တကယ် ကျေပျဉ်နေရင် ပြည်ရုံပါပဲ။ ဒီအချိန်မှာ ဒါဟာ
အဓိကပါ”

ဟု ယူဆကြသည်။

ဤသည်မှာ အမှားဟု ဆိုရမည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အချစ်သည် လွတ်လပ်
သော လူပျိုအပျိုဘဝတွင်သာမဟုတ်၊ အိမ်ထောင်ရှင်ဘဝတွင်
လည်း အထူးတလည် လိုအပ်နေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

သည်အကြောင်းပြောရင်း ကျွန်တော် “ထား” ကို
သတိရမိသည်။ “ထား” ၏ နာမည်အပြည့်အစုံသည် “ထား
ထားအိ” ဖြစ်သည်။ ထားသည် မိန်းမချော၊ မိန်းမလှတစ်ဦး
ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် “မယားကောင်း မယားမြတ်”
ဟု တင်စား ခေါ်ဝေါ်ခံရသည့် မိန်းကလေးတစ်ဦးလည်း ဖြစ်
သည်။

သို့သော် ထားသည် ကံကောင်းသူတစ်ဦးကမူ မဟုတ်ချေ။ ထားသည် ချစ်သူအပေါ်တွင်လည်းကောင်း၊ ခင်ပွန်းသည်တစ်ဦးအပေါ်တွင်လည်းကောင်း၊ တာဝန်ကျေပွန်သူတစ်ဦးဖြစ်သော်လည်း၊ ငြိမ်းချမ်းအေးဆေးသည့် တုန့်ပြန်မှုကို မူ မရခဲ့ချေ။

အချစ်ဆုံး ချစ်သူဖြစ်သည့်၊ အမြတ်နိုးဆုံး ခင်ပွန်းသည်ဖြစ်သည့် “ကိုဝေလင်း” ၏ အစွန့်ပစ်ကို ခံခဲ့ရသည်။

သူ့အကြောင်း စဉ်းစားမိတိုင်း စိတ်မကောင်း ဖြစ်ရ၏။ သူ့စကားတွေကို မမေ့နိုင်။

“ထူး သူ့ကို အသက်နဲ့ထပ်တူ ချစ်တယ်။ ထူးဘဝမှာ သူဟာ အဓိကပါ။” တစ်သက်မှာ တစ်သား တစ်ယောက် တည်း ချစ်တယ်” ဆိုတာ သူ သိပါရက်နဲ့၊ သူ့ခွဲချွဲ ဂုဏ်တက၊ ထူးခွဲဂုဏ်တက ထူး နားမလည်ဘူး။ ထူး သိပ်ခံစားရတယ်”

ဟု သူက ပြောသည်။

သည်တုန်းက သူ မျက်နှာညှိုးနေသည်။ သူ့နှလုံး သားတွင် နာကျင်ခံစားမှုများ စူးနှင့်နေမည်မှာ မရယူပင်။ ရင်ပွင့်

မတတ် ဝေဒနာပင်။

“ထား” မျက်ဝန်းညိုတွင် မျက်ရည်ဥတို့ သိခိုနေသည်။

ဤဤမျှ ချစ်ရသော “ထား” ကို ဘာကြောင့် “ကိုဝေလင်း” စွန့်ခွာခဲ့သနည်း။ “ထား” အချစ်ကို “ကိုဝေလင်း” မသိလေရှေ့သလား။ ဒါတော့ ဟုတ်နိုင်မည်မဟုတ်ချေ။

ဝေလင်းနှင့်ထားတို့၏ ချစ်သူဘဝကိုလည်း မိမိအသိပင်။ ဝေလင်းကို ထားက ချစ်သည်။ ထားကို ဝေလင်းက ချစ်သည်။ ခိုင်ခံ့တည်မြဲသော ချစ်ခြင်းတရားနှင့် တစ်သက်တစ်ဘဝ၊ ထာဝရ လက်တွဲမည်ဟု ဆုံးဖြတ်ကြသည်။

“ထားဟု ဣန်တော်ဘဝအတွက် ထာဝရ အပေးပေါ်
ဖြင့်အပက် ဖြစ်မှာပါ။ နောက်ဆုံး အွက်သက်အထိ
ထားကို ဣန်တော် ချစ်နေမှာပါ”

ကိုဝေလင်းစကား။

သို့ဖြင့် သူတို့ ဘဝတစ်ခု ထူထောင်ခဲ့သည်မှာလည်း အမှန်ပင်။ ထားကိုယ်တိုင် ကိုဝေလင်းကို ဘယ်၍ဘယ်မျှ

ချစ်သည်ကို သိသည်။ ကိုဝေလင်းကို ချစ်သဖြင့်၊ ကိုဝေလင်း အတွက် ကြည့်သည်။ ကိုဝေလင်းအတွက် တာဝန်ကျေအောင် ကြိုးစားသည်။

ထားက တာဝန်ကျေသည့် မိန်းမ . . . ။

မိန်းမဆန်လျှန်းသော မိန်းမ . . . ။

သို့သော် သည်လိုမိန်းမမျိုးကို ကိုဝေလင်း ဘာကြောင့် စွန့်ပယ်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့သနည်း။

“ကျွန်တော် ထားကို ကျွန်ုပ်တို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီ ဘစ်ကို”

ဟု ဝေလင်းဆိုတော့ ကျွန်တော် အံ့ဩရသည်။ ထားသည် စွန့်ခွာသွားသင့်သည့် မိန်းမမျိုးလား။ ထားသည် တာဝန်ကျေသည်ကို ကျွန်တော်တို့ အသိ။

“ထားဟု ဘာပြစ်ရှိလျှင် ဝေလင်း”

သူ ဘာမျှမပြော။ သို့တစေ သူက . . .

ရန်အောင် စာပေ

“ဒါကိုတော့ ကျွန်တော် မပြောတတ်ဘူး ဘစ်ကို။ ဒါပေမယ့် ထားနဲ့ ပတ်သက်လို့ ကျွန်တော်ရင်မှာ ခံစားမှု မရှိတော့တာတော့ အမှန်ပဲ”

သည်အခါ ကျွန်တော် အထိုက်အလျောက် သဘောပေါက်ရသည်။

“ဒါဆို မင်းများလိမ့်မယ် ဝေပင်း”

ကျွန်တော် ဒါပဲပြောခဲ့သည်။ သည့်ထက်ပို၍ ကျွန်တော် မပြောနိုင်။

အသေအချာ စဉ်းစားကြည့်တော့ အဖြေတစ်ခုရလာသည်။

ထားတက်မှ မြန်မာအမျိုးသမီး ပီသစွာ တာဝန်ကျေပွန်ခဲ့သည်ကို ကျွန်တော်အသိ။ ထားက အိမ်ထောင်စုတာဝန်၊ လင်သားတာဝန်ကျေသည်။

ခက်သည်က ယောက်ျားတို့က ဤမျှနှင့် ကျေနပ်သူ မဟုတ်။ ပို၍ခက်သည်က မြန်မာအမျိုးသမီးများ၏ အိမ်ထောင်မှုတာဝန်က ကြီးမားများမြောင်သည်။ ထို့အတူ မြန်မာအမျိုးသမီးများက အိမ်ထောင်ရှင်ဖြစ်ပြီဆိုလျှင် မီးဖိုချောင်သင်္ချိုင်းမှာ မြုပ်နှံလိုက်ကြသည်။ လင့်တာဝန်၊ အိမ်ထောင်မှုတာဝန်ကိုပဲ အလေးထားခဲ့သည်။

သို့ကြောင့် လင်သားဖြစ်သူ၏ နှလုံးသား နုပျိုလာစေရန် သတိမရကြတော့။ လင့်တာဝန်၊ အိမ်ထောင်မှုတာဝန် ကျော့ပွန်လျှင် လင်ကို ချစ်ရာရောက်သည်။ အချစ်ဘဝ ပြည့်စုံပြီဟု ထင်ကြသည်။

စင်စစ်မူ မဟုတ်။

ဤသို့ဖြင့် မိန်းမကောင်း မိန်းမမြတ်များ စွန့်ပယ်ခံရသည်။ သောက ပင်လယ်ဝေရသည်။

ဒီအဖြစ်က ဘာကြောင့် ဖြစ်ရသနည်း။

မဖြစ်သင့်သည့် အဖြစ်ဟု ပြောလျှင်လည်း ရသည်။

သို့သော် ဖြစ်နေကြသည်။

ဖြစ်ရသည်က အချစ်ကြောင့်ဆိုသည်ကို သူတို့မသိကြသလော။ စင်စစ်မူ မိန်းမကလေးတို့အဖို့ အိမ်ထောင်ရှင်ဖြစ်လျှင် “အချစ် မလိုတော့” ဟု လည်းကောင်း၊ “အချစ်နုသစ်

ရန် မလိုတော့” ဟု လည်းကောင်း မထင်သင့်။

အပျိုစင်ဘဝက အများချစ်အောင် ပြုပြင်နေထိုင်ရသလို၊ အိမ်ထောင်ရှင်ဘဝတွင် ချစ်လင် ချစ်စိတ်ပို၍ဝင်အောင် လုပ်ရမည်။ လင်အတွက် အချစ်သစ်ကို မွေးမြူရမည်။

အိမ်ထောင်ရှင်ဘဝတွင် အိမ်ထောင်ခိုင်မြဲရေး၊ လင် ဖြစ်သူ၏ အမဝချစ်သူဖြစ်ရေးအတွက် အချစ် လိုအပ်သည်ကို မိန်းကလေးတို့ သိသင့်ပေသည်။ ။

(၉)
'ယောကျ်ားတို့၏ အချစ်'

ဘဝ၏ ပါရမီပုညဘက်သည်
ချစ်ခြင်း ဖြစ်၏။
သူသည် ချစ်ခြင်းနှင့် ကင်း၍
ဘဝကို မရှင်ဘန်နိုင်။

အချစ်သည် သတ္တလောကအတွက် အရေးပါဆုံး
သော အရာဖြစ်၏။ သတ္တဝါဟူသမျှသည် အချစ်နှင့် မကင်း
နိုင်။ အသိဉာဏ် မပြည့်စုံသည့် တိရိစ္ဆာန်တို့ပင်လျှင် အချစ်နှင့်

ရန်အောင် စာပေ

ကင်းသည်မရှိ။

အထူးသဖြင့် လူတို့သည် အချစ်ကို ပို၍ ဖက်တွယ်ကြ၏။ လူနှင့် အချစ်သည် အစဉ်ယှဉ်တွဲ တည်ရှိနေ၏။

ထို့ကြောင့် ယောက်ျား၏ နှလုံးသားတွင် အချစ်ရှိသလို၊ မိန်းမတို့၏ နှလုံးသားတွင်လည်း အချစ်ရှိနေကြ၏။ သို့စဉ်လျက် ယောက်ျားနှင့်မိန်းမတွင် ထားရှိခိုတွယ်သည့် အချစ်ကမူ တူညီမှု မရှိကြချေ။

တစ်ခါက ကျွန်တော်အား . . .

“ဆရာမတို့က ဘုရားတော် ဘုရားတော်ကြောင့်တော့ ဘိဝံကျမ်း
မြစ်တော်၊ တစ်ခု မေးချင်တယ်”

ဟု ပြော၏။

“ဟေ့”

“ယောက်ျားနဲ့ မိန်းမ ဘုရားတော်ပျောက်ချင်း တွဲကြသလား”

သူ့အမေးအဆုံးတွင် ပြုံးလိုက်မိသည်။ သူ့အမေးသည် မေးသင့်သည့်မေးခွန်းဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်

လူအများသည် အချစ်ကို ခံစားကြသော်လည်း၊ အချစ်သဘော
တရားနှင့် ပတ်သက်၍ သိရှိသူ နည်းလှ၏။

အထူးသဖြင့် ချစ်ရေးချစ်ရာကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍
လူအများက ယောက်ျားနှင့်မိန်းမ အချစ်ခံယူချက်ချင်း
တူညီသည်ဟု ထင်ကြသည်။

စင်စစ်မူ တူညီမှု မရှိပါ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အချစ်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍
ယောက်ျားတို့သည် နုနယ်ကြပြီး၊ ခွင့်လွှတ်နားလည်စိတ်
နည်းပါးကြသောကြောင့်ဟု ဆိုရမည်။

တိတိကျကျ ဆိုရလျှင် ယောက်ျားတို့သည် အချစ်
နှင့် ပတ်သက်၍ အတ္တကြီးကြသောကြောင့် ဖြစ်သတည်း။

တစ်ခါက ကျွန်တော်မိတ်ဆွေတစ်ဦးနှင့် ကျွန်တော်
ပြဿနာဖြစ်ခဲ့သည်။ ပြဿနာဖြစ်ရသည်က ချစ်ရေးချစ်ရာ
ကိစ္စနှင့် ဖြစ်သည်။

သူက “သူ အလွန်တရာ ချစ်ပါသည်” ဟု ဝန်ခံခဲ့
သော၊ ရည်ရွယ်ခဲ့သော မိန်းကလေးအား သစ်စိမ်းချိုး ချိုးလိုက်

သည့်ကိစ္စ။ သူက မိန်းကလေးကို သိပ်ချစ်သလို၊ မိန်းကလေးကလည်း သူ့ကို သိပ်ချစ်သည်လို့ ကျွန်တော်အသိ။

ဤသို့ အသည်းနှင့်အောင် ချစ်ခဲကြပြီးသည့်နောက်၊ တစ်ယောက်ကို တစ်ယောက် မမျှော်လင့်ဘဲ လမ်းခွဲကြမည်ဆိုလျှင် အနည်းနှင့်အများ ခံစားမှုတော့ ရှိကြမည်ပင်။

အထူးသဖြင့် မိန်းကလေးတို့က ပို၍ ခံစားရမည်။

သူက လမ်းခွဲရန် စကားဆိုလျှင် မိန်းကလေးများ ပို၍ ခံစားရချိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မိန်းကလေးများသည် စွန့်ပယ်ခံဘဝကို စိုးရွံ့ကြသောကြောင့်ပင်။

“မင်း “ခုမာ” ကို လမ်းခွဲဖို့ တကယ်ဆုံးဖြတ်လျက်ရှိလား”

ကျွန်တော်က မေးလျှင် သူက ခေါင်းညိတ်ပြီး...

“ဆုံးဖြတ်ယုံတင်မကဘူး သူ့ကို ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် မော့လျက်ရှိ”

ရန်အောင် စာပေ

"မင်း ဒီလူလုပ်လျက်တဲ့ကတ္တက် တစ်ဘက်မှာ ဘယ်
လောက် ခံစားရမယ်ဆိုတာ မင်း ခန့်ခမ်းသင့်တယ်"

"ဦးကတ္တက် ခန့်ခမ်းနေရင် ကျွန်တော် ပို၍ ခံစားရ
မယ်လေ"

သူ့အဖြေ။

သူ့အဖြေစကားကို ကျွန်တော်ဘဝင်မကျပေ။ သူ့
စကားက အတ္တလွမ်းနေသည် ထင်ရ၏။

"မင်း ညီကို ခွန်လွတ်ပို့ ဆုံးဖြတ်လျက်တယ်ဆိုတော့
နာကျည်းခက်ကျိနေလား။ ညီကို ခွန်လွတ်လျက်တာက
ခွင့်မလွတ်ခက်ကျိခွဲဖြောင့်လား"
ဟု မေးရသည်။

"ခွင့်မလွတ်ခက်ကျိခွဲလျှင် ဆိုရမယ်လေ"

"ကမ္ဘာကို ပြောမပြနိုင်ဘူးလား"

သူက ပြုံးသည်။

“မေ့မလျော့ဘဲ မဂ္ဂါဘူး”

ဟု ပြော၏။

ဤကဲ့သို့ပင် သူ စုမာအား ခွင့်မလွှတ်နိုင်သည့် ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ရှင်းပြသည်။

သူ့ပြောစကားကြားရတော့ အံ့ဩရသည်။

“မဟုတ်ဘူးဘူး”

ဟုလည်း ထင်မိသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် စုမာအား ခွင့်မလွှတ်နိုင်ဘူးဆိုသည့်ကိစ္စက သူ့ဘက်က ခွင့်မလွှတ်နိုင်သည့် ကိစ္စဟု ဆိုသော်လည်း ကျွန်တော်အနေနှင့်မူ အသေးအမွှားဟု ထင်သည်။

ပြောပလောက်သည့်ကိစ္စလည်း မမည်။

အကြောင်းကိုဆိုသော် စုမာကို သူ ခွင့်မလွှတ်နိုင်သည့်ကိစ္စသည် သာမန်ကိစ္စဟု ဆိုနိုင်သည်။ ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်ကိစ္စလည်း ဖြစ်၏။

အဖြစ်က အခြားမဟုတ်။

“စုမာ” သည် ရုပ်ရည်ရူပကာ ပြည့်စုံသလို၊ အပေါင်းအသင်းများသည်။ ယင်းသို့ အပေါင်းအသင်းများရသည်မှာ စုမာသည် ပွင့်လင်းသောကြောင့်ဖြစ်၏။

မကြာမီက စုမာအိမ်တွင် သူငယ်ချင်းများ စုကြသည်။ စုမာသူငယ်ချင်းများထဲတွင် တစ်စုံတစ်ဦးသည် ထူးခြားသူ ဖြစ်၏။ သူက “ငယ်လေး” ဖြစ်ပြီး၊ “ငယ်လေး” သည် ယောက်ျားရှာတစ်ဦး ဖြစ်နေသောကြောင့်တည်း။

ပို၍ ထူးခြားသည်က “ငယ်လေး” မှ စုမာကို ချစ်စိတ်ဝင်နေခြင်းပင်။

စုမာလည်တိုင်တွင် အစွန်းအထင်း ဖြစ်ခဲ့သည်။

သည်အကြောင်းကို သိတော့ သူ ပေါက်ကွဲသည်။ စုမာကို ဆန္ဒများသည့်မိန်းမဟု စွပ်စွဲသည်။ စုမာက ဖြေရှင်းသော်လည်း မရ။

“ဒီဂိစ္စနဲ့ ပတ်သက်လို့ မင်း ဒုမာဂိ နပုဗ္ဗတင်ဂင်
တစ်ဘက်သတ် ပြစ်မနေဘူးလား”
ကျွန်တော်က ပြောတော့ သူခေါင်းခါသည်။

“မပြစ်ဘူး နစ်ဂိ။ ဒီဂိစ္စကိုဖြည့်ရင် သူဆန္ဒများတာ
ဘိယတယ်။ မိန်းကလေးတစ်ဦးကထွက် ဆန္ဒများခွင့်ဟာ
အဆိုးဝါးဆုံးဂိစ္စပဲ။ ဆန္ဒများသူဟာ ထိန်းသိမ်းရ ခက်
တယ်။ ကျွန်တော် မယုံ့ရဲတော့ဘူး”

ကျွန်တော် သက်ပြင်းရှိုက်လိုက်သည်။

“မင်းခက်တာကွ။ ဒုဟာ မိန်းကလေးချင်း ပြစ်ခွဲတာလေ။
ဒါဂိ မင်း မခတ်ခေးမိဘူးလား”
ဟု ဆိုတော့ သူက ပြုံးသည်။

“ပိုခက်တာက ဒါပဲလေ။ သူက မိန်းမဘေးချင်းကတွေ့
ကိုတောင် မကျော်နိုင်ရင်၊ မေဟာဂျီးနဲ့ဆို ဘယ်လို
ယုံ့မလဲ။ မိန်းမတွေဟာ ကတွေ့ကို မကျော်နိုင်ဘူး။
ကတွေ့မှာ ဘာမကတတ်တယ်ဆိုတာ သိပ်ကို မှန်ဘူးပီ”

ဟု သူက ပြောသည်။

“တကယ်တော့ နတ္ထေ့ကို မရှောင်နိုင်တာ မိန်းမဘေး
မဟုတ်ဘူး။ မေမာကျားလည်း နတ္တေ့တုပ်။ မိန်းမတွေဟာ
နတ္ထေ့မှာဘဝမဟာလို့၊ မေမာကျားတွေဟာလည်း နတ္ထေ့
မှာ ဘဝမဟာတတ်တတ်ပဲ။ ပါးတော့ မင်းတစ်ခုခန့်ခဏာမှာ
လူတိုင်းဟာ ခြောက်ပစ်ကင်း သံလဲခင် မဟုတ်ဘူး။
လူတိုင်းမှာ နနာအဆာဆိုတာ ရှိခဲ့ပဲ”

“ဒါဆို နတ်ကိုက ခွင့်လွှတ်ခေချင်တယ်ပေါ့”

“ဒါကို ငါက နကောင်းဆုံးလို့ ထင်တယ်။ မင်းတို့
နှစ်ယောက်ဟာ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် နှစ်နှစ်ကတကာ
ချစ်ကြသူတွေလေ”

“ဣဒ်တော်ကတော့ သူ့ကို မချစ်နိုင်တော့ဘူး။ ဒါဟာ
မေမာကျားတစ်ယောက်ကို ချစ်မိတ်ပါလေ”

“မေမာကျားတစ်ယောက်ကို ချစ်မိတ် ဟုတ်လား”

ကျွန်တော် တအံ့တဩ မေးလိုက်သည်။ သူက ပြုံးလျက်၊ ပြီးတော့ သူက တစ်လုံးချင်း အေးဆေးစွာ ပြောသည်။

“ ဘစ်ဂျီဂျယ်၊ တကယ်တော့ ဘစ်ဂျီဟာလည်း မေမာကျွေးတစ်ယောက် ပြစ်တာပေါ့၊ မေမာကျွေးတဲ့ ချစ်မိတ်ကို ဘစ်ဂျီ ဘိပါတယ်။ တကယ်တော့ မေမာကျွေးတွေဟာ ဂျိမ်းတိုင် မည်းချင် မည်းနေမယ်။ ချစ်သူဂျီတော့ ပျော်စေချင်တယ်။ ဂျိမ်း ဘဝမှာ ဘယ်လို စခန်းစာထင်း ဂျီနေဂျီနေ၊ ဂျိမ်း ချစ်သူဂျီတော့ စခန်းစာထင်း မဲ့စေချင်တယ်။ ဒါဟာ မေမာကျွေးမိတ်ပြစ်သူပေါ့၊ မေမာကျွေးတဲ့ ချစ်မိတ်ဆိုရင် လည်း မမှားဘူး။ ကျွန်တော်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ ဘစ်ဂျီ” သူက ပြောသည်။

ပြီးတော့ တည်ငြိမ်စွာ ကျွန်တော့်ကိုကြည့်ပြီး၊ ကျောခိုင်းသွားသည်။ ကျွန်တော် ဘာပြောရမည်မသိ။

ကျွန်တော် သက်ပြင်းချလိုက်မိသည်။

ထို့အတူ ယောက်ျားတို့၏ ချစ်မိတ်က အတ္တကြီးမားလွန်းသည်ဟု ယူဆမိလေတော့သည်။

(၁၀)

‘မိန်းမတို့၏ ချစ်ခြင်းငယ်ရွာ’

အချစ်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ လူအတော်များများက မိန်းမတွေကို အပြစ်ပြောကြသည်။ အထူးသဖြင့် ချစ်ရေးချစ်ရာ ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ မိန်းမတွေကို “အူတိုမျိုး” ဟု ပြောကြသည်။

အချစ်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ နားလည်မှုနည်းသည်။ ခွင့်လွှတ်ခြင်း၊ စွန့်လွှတ်ခြင်း နည်းသည်ဟု ပြောကြသည်။ ဤညွှန်းဆိုချက်သည် အမှန်ဖြစ်ပါသလော။

“ကျွန်မတို့ မိန်းမတွေကို ဘုတိုတယ်။ နားလည်မှု နည်းတယ်။ ခွင့်လွှတ်ခြင်းနဲ့ ခွန်လွှတ်နိုင်မှု နည်းတယ်လို့ ပြောကြတယ်။ ဒါဟာ တဘက်သတ် ကျမနေဘူးလား” ဟု မိန်းမတစ်ဦးက စောရကတက်သည်။

အမှန်တော့မူ မိမိတို့အနေနဲ့ ဤကိစ္စကို အသေအချာ စူးစမ်းသင့်ပေသည်။ စင်စစ်မူ မိန်းမဖြစ်စေ၊ ယောက်ျားဖြစ်စေ၊ အားလုံးသည် လူသားများဖြစ်သောကြောင့် အကောင်းအဆိုး ဒွန်တွဲနေပေလိမ့်မည်။

ဤအဖြစ်မျိုးသည် မိန်းမတို့တွင် ရှိနိုင်သလို၊ ယောက်ျားတို့တွင်လည်း ရှိနိုင်သည်။ တယူသန်ပြောမည်ဆိုလျှင် အမှန်တရားဖြစ်နိုင်မည် မဟုတ်ချေ။

တစ်ခါက ကျွန်တော် မိန်းကလေးတစ်ဦးနဲ့ ကြုံခဲ့၊ ဆုံခဲ့၊ ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်ခဲ့ဖူးသည်။ သူ့အမည်က “မသီတာ” ဖြစ်သည်။

“မသီတာ” ၏ ချစ်သူသည် ကျွန်တော်သူငယ်ချင်း

“ခင်မောင်တင်” ပင်။ “ခင်မောင်တင်” က “မသိတာ” ကို အသက်တမျှ ချစ်သည်။ “ခင်မောင်တင်” က ဥစ္စာပေါ၊ ရုပ်ချော ယောက်ျားတစ်ဦးပင်။

ထို့ကြောင့် သူ့တွင် ချစ်သူ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေ၏။ ယင်းသမို့ ကျွန်တော်တို့ အသိုင်းအဝိုင်းက “ခင်မောင်တင်” အား “ရွှေမရှား၊ ငွေမရှား ချစ်သူများသူ” ဟု မုန့်တစ်ချပ်၊ လွှက်ရည်တစ်ခွက် မတိုက်ဘဲ ကင်မွန်းတပ်ပေးခဲ့သည်။

“ခင်မောင်တင်” သည် မိန်းမထည်လဲတွဲသလို၊ ချစ်သူ မှီလိုပေါက်အောင်ထားသည်။ “ခင်မောင်တင်” သည် ရင်ခုန်လှုပ်ရှားနေသူလည်း ဖြစ်၏။

သို့သော် “ခင်မောင်တင်” သည် “မသိတာ” နှင့် ဆုံစည်းခဲ့ပြီးသည့်နောက်ပိုင်း ငြိမ်သက်သွားသည်။

သို့နယ်ပင် “ခင်မောင်တင်” အတွေးအခေါ်များလည်း ပြောင်းလွဲလာ၏။

“သီတဟု တကယ်ကို ငါ့အတွက် ခမ်းဂျေဗြည်ပဲ။
ငါ သီတနဲ့တွေ့တာ သိပ်နောက်ကျတယ်။ သီတဟု
ငါ့ချစ်ဦးသူမှန်ရင် သိပ်ကောင်းများ။ ငါ သီတကို
လက်ထပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီ”

ဟု “ခင်မောင်တင်” က ပြောသည်။

ရိုးသားတည်ကြည်သည့် “မသီတာ” ကို အချစ်ပိုပြီး၊
ဘဝခရီးမှာ လက်တွဲဖော်အဖြစ် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည့်အတွက်
ဝမ်းသာရသည်။

“ခင်မောင်တင်” က “မသီတာ” ကို ချစ်ဦးသူဖြစ်စေ
ချင်သလို၊ “မသီတာ” ကလည်း “ခင်မောင်တင်” ၏ ချစ်ဦးသူ
ဖြစ်ချင်လိမ့်မည်ဟု ထင်သည်။

အချစ်ဆုံးသူ၏ ချစ်ဦးသူမဖြစ်ခဲ့ရသဖြင့် ဆွတ်ကျဉ်
လွမ်းမောဖွယ် ဝေဒနာကို သူ ခံစားရလေမည်လား။

သို့သော် “မသီတာ” စကားကို ကြားရသောအခါ
ကျွန်တော်နှလုံးသားတွင် “မသီတာ” အား အထင်ကြီး လေးစား
စိတ် ပိုခဲ့ရ၏။ “မသီတာ” ၏ အချစ်စိတ်က ပြည့်ဝရိုးသား
သလို၊ “မသီတာ” သည် မိန်းမဆန်သော မိန်းမတစ်ဦးဖြစ်
ကြောင်း နားလည်ရသည်။

မနေ့က “မသီတာ” နှင့် တွေ့သည်။ “မသီတာ”
က ပကတိ ရိုးသားတည်ကြည်သော အလှပိုင်ရှင်ပီပီ၊ တည်

ကြည်လှ၏။ အေးမြလှ၏။ နုသစ်သော အပြုံးနှင့် သူက နှုတ်ဆက်သည်။

“မသိတာကိုတွေ့တော့ ခင်မောင်တင်စကားကို ပေး ဘဝါဂုဏ်တယ်”

ကျွန်တော်စကားဆုံးလျှင် သူ ပြုံး၏။

“ဆရာမက ကိုတင်ဂဲ့ တမ်းတဖူးကို ဘဝါဂုဏ်လား”

“ဟုတ်တယ်။ ခင်မောင်တင်ဟာ ဒီလို မတမ်းတဖူးလေး။ သူဟာ ယဉ်ပါးပျော်ဖျော်တတ်သူလေး။ သူ့ဘဝဟာ မသိတာ နဲ့ တွေ့မှ ပြောင်းလွှဲခဲ့တာ။ ပြီးတော့ သူက မသိတာ သူ့ဂဲ့ချစ်ဦးသူ မပြစ်ခဲ့တဲ့အတွက် ယူကြံ့မကျပြစ်တော့”

မသိတာက တည်ငြိမ်စွာ ပြုံးလိုက်သည်။

“ဟေ့ . . . ဆရာမကလေး၊ ချစ်ဦးသူဘဝဆိုတာ ချစ်သူ တိုင်း တပ်မက်တဲ့ဘဝပါ။ ဒီဘဝကို သိတာလည်း မကံ မောတာပါပဲ။ သိတာလည်း ကိုတင်ဂဲ့ ချစ်ဦးသူ ပြစ်စေ ချစ်တယ်လေး။ ဒါပေမယ့် ကံကြမ္မာ အခြေအနေ ပန်လား”

က တမျိုးဖြစ်လာပြီ။ ဒါကတော့ ဝမ်းနည်းနေရမလား။
သိတာတို့ မိန်းကလေးတွေကတော့ တမ်းတခြင်းနဲ့ ဂုဏ်မော
မခံဘူး။ ချစ်ဦးသူ မဖြစ်ခဲ့ပေမယ့် ချစ်ရသူရဲ့ ချစ်သူ
ဘဝကို ဂုဏ်ပေး။ ဒါကို သိတာ ကျေနပ်တယ်။ ချစ်သူ
ဘဝကို ခိုင်မြဲဖြူခင်ကောင် တည်ဆောင်မယ်။ ဒါဟာ
သိတာတို့ မိန်းကလေးတွေရဲ့ ချစ်ခြင်းတရားပဲ”

“ဪ . . . သိတာရယ်”

ကျွန်တော် တိုးတိုးညည်းလိုက်မိသလို၊ မသိတာကို
ပိုမိုလေးစား အထင်ကြီးမိပြန်သည်။

မကြာခင်က အချစ်အကြောင်းပြောသည့် စကားဝိုင်း
တစ်ခုတွင် . . .

“မိန်းမတွေဟာ မေ့မကုန်မိန့်တွေထက် ပိုချစ်ပြီး ပိုသတ္တိ
ရှိတယ်။ ဂဲ့ဂဲ့တယ်”

ရန်အောင် စာပေ

ဟု ဆိုတော့ ပြုံးကြသည်။

“ဆရာတော်၊ မိန်းမဘေးတွေ့ဘက်ကပဲ ဂျေ.နေလျက်
နေတယ်”

ဟု ပြောသည်။

“ကုန်တရားက ဘက်သေပြချက်တစ်ခု၊ ဂျေ.နေလျက်ခွင့်
တမျိုး မှစ်မယ်ဆိုလည်း မှစ်နိုင်တယ်”

“ဆရာ့ခဏက ဆန်းတယ်”

သူတို့က အံ့ဩစွာ ပြောသည်။ ကျွန်တော် ပြုံးနေ
မိသည်။ ထို့အတူ ဆန်းပြားအံ့ဖွယ်ကောင်းသော မိန်းမတစ်ဦး
၏ အကြောင်းကို ပြောပြဖြစ်သည်။
ထိုအကြောင်းကား . . . ။

“ခင်မြင့်နိုင်” က တည်ကြည်ရိုးသားပြီး၊ ပန်းကလေး
လို နဖတ်လှပသူဖြစ်သည်။ တည်ငြိမ်အေးချမ်းသလောက်၊
စကားနည်းသူ။ ထို့အတွက် အများက “အေးဆေးကြောက်
တတ်သည့် မိန်းကလေး” ဟု ပြောကြ၏။

သူ့ကို ချစ်သူများသော်လည်း၊ သူက မချစ်တတ်သ
လို နေတတ်သည်။

“အချစ်ဟာ မိတ်ကူးယဉ်ခြင်း မဟုတ်ဘူး”

ဟု သူက ပြောသည်။

သည်လိုမိန်းကလေးက “ထွန်းထွန်း” ကို ချစ်သူအ
ဖြစ် ရွေးချယ်သောအခါ အားလုံး အံ့သြကြသည်။

“ထွန်းထွန်း” က လူဆိုးကလေးပင်။ “မကောင်းမှုနှင့်
မွေ့လျော်သူ” ဟု ဆိုလျှင်လည်း မှန်သည်။ သည်လိုလူကို
အေးဆေးတည်ငြိမ်သော “ခင်မြင့်နိုင်” က ဘာကြောင့် ချစ်သူ
အဖြစ် ရွေးချယ်သနည်း။

“ခင်မြင့်နိုင်” ကမူ အေးဆေးလှ၏။

“အချစ်ဆိုတာ နဂါးသားက ထူးခြားစွာ ဖြစ်တတ်ခဲ့တဲ့

ကကြောင်းတစ်ခုလေး။ ကျွန်မကတူကတော့ သူမက ချစ်
သင့်ချစ်ထိုက်တဲ၊ ချစ်သူတစ်ယောက်လေး”
ဟု ပြောသည်။

“သူမက လူဆိုးကလေးတစ်ဦးဆိုတာကိုကော ” ခင်မြင့်
နိုင်” မေးနေပြီလား”

ခင်မြင့်နိုင်က ပြုံးသည်။

“ဒါတွေဟာ ကမ္ဘာပဲ။ ဒါကို ကျွန်မ မငြင်းလိုပါဘူး။
ဒီကတူကနဲ့ ကျွန်မ သူ့ကို မချစ်ရတော့ဘူးလား။ သူမက
ကျွန်မမေတ္တာတွေနဲ့ မှန်လည်အိုးထဲခြမ်းချမ်းလှစေမယ်
လိုကော မပြောနိုင်ဘူးလား”

သူ၏ ချေပချိက်များအား မည်သူမျှ ပြန်လည်တုန့်
ပြန်ခြင်း မပြုသော်လည်း။ “ခင်မြင့်နိုင်” အား “အချစ်ရူး ရူးနေ
သူ၊ မိုက်မဲသူ” ဟု ဝေဖန်ယိုးစွပ်ကြသည်။

ခင်မြင့်နိုင် အပြုံးမပျက်။

“သူမက မိုက်မဲသူဖြစ်ပေမယ့် ကချစ်ကို နားလည်သူပါ။
သူမက မေတ္တာကြောင့် ကြည်လင်စေးမြတ်လှပါ”

ဟု ဆိုသည်။

ထို့အတူ “ခင်မြင့်နိုင်” “ထွန်းထွန်း” ကို လက်ထပ်ခဲ့သည်။ ယင်းသမီး အမှားကြီးမှားခဲ့သည်။ နောက်ဆုံး “ခင်မြင့်နိုင်” ဘဝသည် “ထွန်းထွန်း” ကြောင့် မျက်ရည်ပင်လယ်ဝေရ၏။

“ခင်မြင့်နိုင် နှာခေါင်း ကျည်ပွေ့တွေ့ခန်း” ဟု ဆိုကြသည်။ သို့တစေ “ခင်မြင့်နိုင်” သည် သတ္တိမနည်းပေ။ သူ့ရင်ထဲတွင် နာကျင်စွာ ခံစားခဲ့ရသလို ခိုင်ကျင့်ခဲ့သည်။

“လောကမှာ 'ဤ ဝမ်းနည်း၊ လင်အညိုကြိုက်တာကို မမှားရဘောင် တရားပြုလျှင် မဂျူး' ဆိုတာ အမှန်တရားပဲ” ဟု သံဝေဂစကား ဆိုခဲ့သလို . . .

“ကျွန်မတို့ မိန်းကလေးတွေဟာ အချစ်နဲ့ ပတ်သက်လာရင် မိုက်မဲကြတယ်။ ခင်းခင်းကြည့်ရင် ကိုယ်ချစ်သူကို အပြစ်မယူဘဲ၊ မိုက်မဲမှုကို အချစ်နဲ့ပြုလုပ်မယ်လို့ ဂုဏ်ထူးဆုံးပတ်ကြတာပဲ။ ဒါကြောင့်လည်း ကျွန်မတို့ဟာ ပိုးပက်တွေလို မီးကို တိုးရင်း သေခဲ့ကြတာပါ” ဟု ဆိုသည်။

‘အချစ်အိုတ
ယောကျ်ားတွေအတွက်
တစ်မိတ်တစ်ပိုင်၊ ဖြစ်ပေမယ်၊
မိန်းမဘားတွေအတွက်တော့
တစ်ဘဝလုံးပါပဲ . . .’

အိုင်ရစ်

အပိုင်း
နှစ်
အချစ်အနုအရင့်
ထုဆစ်ကြည့်ခြင်း

ရန်အောင် စာပေ

‘အချစ်၏သဘော’

အချစ်ဆိုတာ ထူးခြားဆန်းပြားတဲ့ ခံစားမှု တစ်ခုလည်း ဖြစ်ရင်ဖြစ်မှာပါ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် အထိအတွေ့က ခံစားမှုကို ကူးဆက်ပုံဖော်ခြင်းတွေ များပြားလာခြင်းဆိုလည်း မမှားပေ။

အချစ်နှင့်အတူ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးခြင်းကို ခံစားရသလို၊ ဝမ်းနည်းပူဆွေးခြင်းကို ခံစားရမည်မှာ ဓမ္မတာပင်။

ပျော်ရွှင်ကြည်နူးခြင်းကြောင့် လန်းဆန်း တက်ကြွရသလို၊ ဝမ်းနည်းပူဆွေးခြင်းကြောင့် ညှိုး

ရန်အောင် စာပေ

လျော် နွမ်းလျရစမြဲပင်။

ထို့ကြောင့် . . .

အချို့က အချစ်ကို . . .

“ပန်တီးစွမ်းဆောင်နိုင်သူ”

ဟု ဆိုသည်။

သို့သော် အချစ်ဟူသည် ခံစားမှုကို ဖော်
ဆောင်ညွှန်ပြသူသာဖြစ်သည်။

ဤကဲ့သို့ပင် အချို့က . . .

“အချစ်သည် ခံစားနားလည်မှု အနုအရှင်အပေါ် မူတည်၍
ပြုပင်ပန်တီးသူ မဟုတ်သည်”

ဟု ဆိုသည်။

အချစ်နှင့်ပတ်သက်၍ အဓိကအကျဆုံး
အပိုင်းသည် အချစ်ကို ပိုင်နိုင်စွာ ထိုးထွင်းသိမြင်
နိုင်စွမ်းသာ ဖြစ်၏။

လောက၌ . . .

ရန်အောင် စာပေ

“အချစ်ကို နားလည်သူနှင့် အချစ်ကို နား
လည်နိုင်စွမ်း မရှိသူ” ဟု ရှိသည်။

အချစ်ကို နားလည်သူသည် အချစ်ကို ပိုင်
စိုးနိုင်စွမ်းရှိပြီး၊ အချစ်ကို နားမလည်သူသည် အချစ်
ကို ဆုံးရှုံး ရစမြဲပင်။

အရေးကြီးဆုံးသော အချက်မှာ . . .

အချစ်ဟူသည် ဒေါသ မဟုတ်။

အချစ်ဟူသည် မေ့မော မဟုတ်။

ဤကဲ့သို့ပင် . . .

အချစ်ကို ဟန်ဆောင်၍ မဟုတ်။

အချစ်ကို အတုအပ လုပ်၍မဟုတ်။

ဟု လူတိုင်း နားလည်ထားသင့်သည်။

(၁၁)

‘အချစ်ကို ချေချက်သည့် အကြောင်းတရားများ’

အကယ်၍ သင်သည် အချစ်ကို “အနှစ်မရှိပါ” ဟု ဆိုလျှင် အမှားကြီး မှားပေလိမ့်မည်။ ကြက်ဥ ဘဲဥတွင် အနှစ် အကာ ရှိသလို၊ အချစ်တွင်လည်း အနှစ်နှင့်အကာ ရှိသည်။

လောက၌ အနှစ်မရှိသော အချစ်များ ဖြစ်တည်ခဲ့ သည်မှာ အကြောင်းမဲ့ မဟုတ်။ အကြောင်းတရားများ ရှိနေခဲ့ ၏။ အချစ်ကို ပေါ့ပေါ့တွေးလျှင် ပေါ့ပေါ့တွေးသလို ပျက်ပြယ် တတ်သည်မှာ ဓမ္မတာဖြစ်သည်။

ရန်အောင် စာပေ

ပညာရှိများက . . .

“အချစ်ကိုခွင့်ဆိုတာ မှန်ကြည်ရသလိုပဲ။ မေတ္တာပေးမှ
မေတ္တာရတယ်”

ဟု ဆိုခဲ့သည်ကို မှတ်သားရဖူးသည်။

အချို့က မေတ္တာကိုလိုသော်လည်း၊ အချစ်ကို လို
သော်လည်း အချစ်ကို ဖန်တီးတတ်ခြင်း မရှိ။

အချို့က . . .

“အချစ်ဆိုတာ၊ မေတ္တာဆိုတာ ဖန်တီးယူလို့ မရပါဘူး”

ဟု ဆိုကြသည်။ ဤစကားသည် မှန်သင့်သလောက်
မှန်ကန်သော်လည်း လုံးဝမှန်ကန်သော စကားတစ်ခုကား မ
ဟုတ်ချေ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး မေတ္တာ
သက်ဝင် ချစ်ခင်လာစေရန်၊ ဖန်တီးယူရန် ခက်ခဲသော်လည်း၊
တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ချစ်ခင်ကြင်နာ မေတ္တာမျှလာပြီးသည့်နောက်
တွင်မူ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး အသည်းနှင့် စွဲချစ်လာအောင် ဖန်တီး
ယူ၍မူ ရနိုင်သည်ဟု ဆိုရလေမည်။

အထူးသဖြင့် ယောက်ျားများအဖို့ မိန်းမများ စွဲလန်း

ချစ်ခင်လာစေရန် ဖန်တီးစွမ်းဆောင်လို့ရသည်။ အကြောင်းကို
ဆိုသော် မိန်းမများသည် ယောက်ျားများထက် စွဲလန်းချစ်ခင်
တတ်သောကြောင့် ဖြစ်၏။ ။

လူကြီးသူမများက . . .

"မိန်းမတို့သည် ယုံလွယ်ကြသည်။ သာယာတတ်သည်"

ဟု ဆိုမိန့်သည့်စကားတစ်ခုကို လူတိုင်း ကြားဖူးပေ
လိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မိန်းမတို့သည် ခံစားသာ
ယာတတ်သကဲ့သို့၊ ကိုယ်မြတ်နိုးချစ်ခင်သူအပေါ် ယုံလွယ်
တတ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။

"မိန်းမတွေဟာ ကိုယ်မြတ်နိုးချစ်ခင်သူပေါ်မှာ ယုံကြည်
ကိုးခးလေ့ပြီဆိုရင်၊ ၁၀၀ကျက် တန်ဖိုးထားဆုံးရှုံးရမှာ
ကိုတောင် ဂုဏ်ကျေးဇူး ပေးကမ်းတတ်တယ်"

ဤကား အမျိုးသမီးတစ်ဦး၏ ရင်ဖွင့် ပြောဆိုချက်
ပင်။

သူ့စကားကို နားထောင်ရင်း ဖြစ်စဉ်တစ်ခုကို အမှတ်
ရမိပြန်၏။

တစ်ခါက ချစ်သူကို ယုံ၍ ပုံခဲသည့် မိန်းကလေး
တစ်ဦးနှင့် ဆုံစည်းဖူးသည်။ အမည်သည် အဖြစ်အပျက်
လောက် အရေးမပါသဖြင့်၊ အမည်ကို မဖော်ပြတော့ပါ။

သူသည် သူ၏ ချစ်သူကို အသည်းနှင့်အောင် ချစ်ခဲ့
သည်။ ချစ်သူကို ချစ်လွန်းသဖြင့် ချစ်သူအတွက် အရာရာကို
စွန့်လွှတ်ရန် စဉ်းစားခဲ့သည်။

ချစ်သူအလိုကို လိုက်ခဲ့သည်။

သည်အတွက်ကြောင့် သူ့ဘဝ ရေတိမ်နစ်ရသည်။
ချစ်သူ၏ ဆန္ဒကို လိုက်လျောရင်း၊ ရင်သွေးကို ရင်ဝယ်လွယ်
ပိုက်ရသည့်အခါ ချစ်သူ၏ စွန့်ပယ်ခြင်းကို ခံခဲ့ရသည်။

"အချစ်ကို ယုံလျှင် ပုံခဲတကတ မင်းအမှားပဲ"

သူ့ကို ဆိုသောအခါ သူ နာကျင်စွာ ပြုံးသည်။

“ကျွန်မချစ်သူကို ကျွန်မ ယုံကြည်ပါကတော့ ခင်ခင်တကယ် ကျွန်မ
အပြစ်လား။ အချစ်ဆိုတာ ခွန်လွတ်ခြင်း မဟုတ်လား”

“အခု မင်းကို ခွန်လွတ်ကျော့ခိုင်းဦးတော့ ဘဝကျိုးကို
မင်း ဘယ်လိုခိုင်းဆက်မယ် မိတ်ကူးလဲ”

သည်တော့လည်း သူ့မျက်နှာ တည်ကြည်လာ
သည်။

“ကျွန်မဘဝက ဂုဏ်တန်းက ဂုဏ်ဂုဏ်၊ အပြစ်မဟုတ်ပူး
လေ။ ဝမ်းနည်းကြေကွဲခြင်းနဲ့ ဘဝကို အကဲပေးတာ
ဘယ်အတိုင်းပဲ။ ကျွန်မ သူ့ကို ချစ်လို့ ယုံခဲတယ်၊
ယုံခဲတယ်။ ဒါဟာ ကျွန်မရဲ့ အချစ်နဲ့ ခေတနာပဲ မဟုတ်
လား။ ဒါကို တန်ဖိုးထားခြင်း၊ မထားခြင်းက သူ့အပိုင်း
လေ။ သူဟာ တာဝန်မရှိလို့၊ တာဝန်ပျက်ကျက်ခဲ့ပေမယ့်
ကျွန်မအနေနဲ့ တာဝန်ပျက်သူ အပြစ်မခံနိုင်ဘူး”

“ဒီတော့”

“ကျွန်မ မိန်းမကောင်းပီသစွာ၊ မိခင်ကောင်းပီသစွာ ဂုဏ်

သွေးကို ဖွေးရှပ်ပေး။ သူ၏ သူ့အဖေကို ပေးအပ်ပေးပါ။
သူ မပြန်တော့ စွမ်းဆောင်ရည်ပေး။ ပြုပြင်ရမည်။ ဒါဟာ
ကျွန်မ အချစ်ပဲ”

သူ့စကားနားထောင်ရင်း ကျွန်တော် ကြက်သီးမွေး
ညှင်း ထသွားရ၏။ သူက မိန်းမကောင်းပင်။

သူတို့အကြောင်းကို တွေးမိတော့ သံဝေဂ ရမိသလို၊
ဆင်ခြင်သုံးသပ်မိပြန်သည်။ သူတို့၏ အကျည်းတန်ဘဝတွင်
ကြီးမားရသော အမှားက ယုံကြည်မှုဟု ဆိုနိုင်သလို၊ ပူလောင်
သော တဏှာချစ်တို့ ပူးကပ်ခြင်းဟု နားလည်ရမည်။

စင်စစ် ဤကား ဖြူစင်ရှင်သန်သည့် အချစ်ကို အ
ကြောင်းတရားပေါင်းများစွာမှ အကြောင်းတရားအချို့ဟု ဆို
လျှင်လည်း မမှားချေ။

သူက . . .

“အချစ်ကို ချေဖျက်တဲ့ အကြောင်းတရားပေါင်း များစွာ
ထဲမှာ မာန်မာန်နဲ့ အတ္တတ္တပါတယ်လို့ အချို့က ပြောကြ

ရန်အောင် စာပေ

တယ်။ ဒီဟာကေက ဘာမှန်လား”
ဟု မေးသည်။

သည်အမေးနှင့်အတူ အဖြေများစွာကို စဉ်းစားမိပြန်
၏။

စင်စစ်မူ ချစ်ခြင်းနှင့် အတ္တ မာန်မာန တစ်သီးတစ်
ခြားဟု ထင်စရာရှိနေသော်လည်း၊ ခိုင်ကျင့်စွာ အမှီအတွယ်
ပြုနေသည်ဟု ဆိုနိုင်သည်။ ပြောရလျှင် ချစ်ခြင်းသည် အဖြူ
ရောင် ဖြစ်ပြီး၊ အတ္တ မာန်မာနသည် အရောင်အသွေး ဖြစ်နေ
သောကြောင့်တည်း။ ။

‘အတ္တ’

အတ္တသည် လူနှင့် ခွဲမရသော အကြောင်း
တရားတစ်ခုပင်။ လူ၏ အဖြူရောင်ဘဝကို ပျက်စီး
သောအရာပေါင်း များစွာတွင် အတ္တသည် ရှေ့တန်း
မှ ပါဝင်၏။ အတ္တသည် ပျက်စီးမှုကို ရှေးရှု၏။

သို့သော် လူတို့သည် မိုက်မဲစွာ အတ္တကို
မွေးမြူကြ၏။ အတ္တကြောင့် ပျက်စီးရမည်ကို မသိ
ကြ။

အတ္တသည် လူမှုရေးနယ်ပယ်တွင် ရှောင်
ရှားအပ်သည့် အကြောင်းတစ်ခု ဖြစ်သလို၊ ချစ်ရေး
ချစ်ရာ ကိစ္စတွင် အတ္တကျူးလာလျှင် အမှားကို ကြုံရ
တတ်သလို၊ သောကပင်လယ် ဝေရတတ်၏။

"ငါကမက သူ့ကို အသက်ပေးချစ်တာ သူ ငါ့ကို
ဒီပေးချစ်ပါဘူး"

အတ္တကျူးသူသည် ဤအတွေးမျိုး တွေး
တတ်၏။ ထိုအတ္တစိတ် ပူးကပ်ခံရသူက ကိုယ်ကို
ကိုယ်သာ အထင်ကြီးပြီး၊ တစ်ဘက်ကို အထင်သေး
တတ်၏။

ယုံကြည်မှု လျော့နည်း၏။

သို့ဖြင့် အမှန်းစိတ် ဝင်လာတတ်၏။

ထိုအမှန်းစိတ်ကြောင့်ပင် အချစ်စိတ် ပျက်
ပြယ်တတ်၏။ ။

‘မာန်မာန်’

မာန်မာန်သည် အတ္တစိတ်နောက်တွင် ကပ်
ပါလာတတ်သော အကြောင်းအရာ တစ်မျိုးဖြစ်၏။

ထိုစိတ်သည် ကိုယ်ကိုကိုယ် အထင်ကြီး
တတ်သလို၊ တစ်ဘက်ကို အထင်သေးတတ်၏။
ချစ်သူဘဝ၊ အိမ်ထောင်ရှင်ဘဝတွင် မထားသင့်
သော စိတ်ဖြစ်၏။

ထိုစိတ်ကြောင့် ချစ်ရာမှ မုန်းတတ်သလို၊
မုန်းရာမှ ကွေကွင်းပျက်စီးတတ်၏။ ။

(၂)
‘အချစ်ကို ရွဲသောနည်း’

“တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ခွဲခွဲလန်းလန်း ချစ်လာကောင် လုပ်လို့
၇၇၈ ဆရာ”

ဟု ကျွန်တော့်ကို လူငယ် ပရိသတ်တစ်ဦးက မေးဖူး
သည်။ သူ့အမေးသည် မေးသင့်သည့် မေးခွန်းတစ်ခုပင်။

ဤမေးခွန်းနှင့်အတူ အဖြေလည်းရှိသည်ဟု ဆိုရ
မည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အချစ်ကို ဖန်တီးယူ၍ မရနိုင်
စေကာမူ၊ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ချစ်လာပြီးသည့်နောက်ပိုင်းတွင်မူ

ရန်အောင် စာပေ

စွဲစွဲလန်းလန်း ချစ်လာစေရန်မူ ဖန်တီးယူလို့ ရစေသည်ဟု ဆိုရမည်။

ဤကား “အချစ်ကို စွဲစေသောနည်းများ” ဟု ဆိုလျှင် မမှားချေ။ ထိုနည်းများကား . . . ။

(၁) ‘ယောက်ျားလေးတို့၏ အချစ်ကို စွဲစေသောနည်း’

လောက၌ လူတိုင်းသည် အချစ်ကို သိကြသော်လည်း၊ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး စွဲစွဲလန်းလန်း ချစ်လာစေရန်နည်းကိုကား မသိကြချေ။

မိန်းကလေးများသည်လည်း ယောက်ျားလေးတို့ မိမိကို စွဲစွဲလန်းလန်း ချစ်လာစေရန်နည်းကို သိသူနည်း၏။ ဤသို့ မသိကြသဖြင့်လည်း သက်ဆုံးတိုင် မချစ်လိုက်ရဘဲ၊ တစ်ဝက်ကျိုးလမ်းတွင် အချစ်လမ်းခွဲခံရ၏။

တစ်ခါက မိန်းကလေးတစ်ဦးက . . .

“ကျွန်မကျိုးသား ကျွန်မကို စွဲစွဲလန်းလန်း ချစ်လာစေအောင် ဘယ်လိုလုပ်သင့်လဲ ဆရာ”

ဟု မေးသည်။

ရန်အောင် စာပေ

စင်စစ်မှ ဤမေးခွန်းမေးသူသည် စွဲအောင်
ချစ်နည်းကို မသိသလို၊ မစူးစမ်းသူဟုလည်း ပြောရ
၏။ သူ့အမေးကို နားထောင်ရင်း မိန်းမတစ်ဦး ပြော
သည့်စကားတစ်ခုကို သတိရမိသည်။

“ကျယ်ကျိ ခွဲလန်းတပ်မက်စေချင်ရင်၊ ကျယ်ကလည်း
ခွဲလန်းတပ်မက်အောင် လုပ်တတ်ဖို့ လိုတယ်”

ဟု ပြောဖူးသည်။ သူက ပြောသလို ထူးသည့် မိန်းမ
တစ်ဦးပင်။ သူက ချစ်သူခင်သူတိုင်း စွဲလန်းသူ
တည်း။ သူ၏ စကားများက မှတ်သားဖွယ်ပင်။

(က) ‘ယောက်ျားသည် ကလေးနှင့်တူ၏’

ယောက်ျားတို့သည် အသက်မည်မျှကြီးသူ
ဖြစ်စေ၊ ကလေးနှင့် တူကြသည်။ ယူယမှုကို ကြိုက်
သည်။ ကလေးများက လက်သာရာကို ခင်တွယ်
တတ်သလို၊ ယောက်ျားများသည် ယူယပြုစုသူကို
နှစ်သက်စွဲလန်းကြသည်။

(၁) 'ယောကျ်ားသည် ဦးဆောင်သူ ဖြစ်ရန်'

ယောကျ်ားတို့သည် သဘာဝတရားအရ ဦးဆောင်သူများဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဦးစားပေးသည်ကို နှစ်သက်မြတ်နိုးကြသည်။ အမြဲတမ်း ရှေ့တန်းတင်သည်ကို ကြိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် မိန်းကလေးတို့သည် မိမိချစ်သူကို နွဲ့ဆိုး ဆိုးချင် ဆိုးပါ။ ဆရာမလုပ်ပါနှင့်။ ဦးမဆောင်ပါနှင့်။ မမြဲတမ်းရှေ့တန်းတင်ဦးစားပေးပါ။

ခရီးဦးကြိုပြုပါ။

အရေးပေးပါ။

(ဂ) 'ပီပီက သစ္စာရှင် ဖြစ်ပါစေ'

အချို့မိန်းမများက အရွဲ့တိုက်တတ်၏။ ချစ်သူက သစ္စာပျက်ယွင်းသလို ရှိလာလျှင်၊ မခံချင်စိတ်နှင့် ပြိုင်ချင်ကြသည်။ ဤသို့ပြုလျှင် မှားပေလိမ့်မည်။

တစ်ဘက်မှ သစ္စာပျက်သော်လည်း ကိုယ့်ဘက်က သစ္စာမပျက်ပါစေနှင့်။ သစ္စာမေတ္တာနှင့် အနိုင်ယူပါ။

ရန်အောင် စာပေ

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယောက်ျားတို့ သည် ကိုယ်တိုင်သစ္စာ ပျက်တတ်သော်လည်း၊ ကိုယ်ချစ်သူကို သစ္စာရှင်ဖြစ်မှ မြတ်နိုးတတ်သူများ ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။

(၂) 'မိန်းမတို့၏ အချစ်ကို ခွဲသောနည်း'

မိမိချစ်သူ မိန်းကလေးတစ်ဦး မိမိကို စွဲလန်းစေရန်အတွက် ယောက်ျားတို့သည် မိန်းမသားတို့သဘာဝကို သိထားရန် လိုအပ်သည်။

အထူးသဖြင့် မိန်းကလေးတို့သည် အားနွဲ့သူ ဖြစ်သဖြင့်၊ အားငယ်တတ်သည်ကို လည်းကောင်း၊ အမှီအတွယ်ပြုတတ်သည်ကို လည်းကောင်း သိထားရန် လိုအပ်သည်။

မိန်းကလေးတို့ မိမိအား စွဲစွဲလန်းလန်း ချစ်လာရန်နည်းများကား . . .

(က) 'ယူယကြင်နာမှု ပေးပါ'

မိန်းကလေးတို့သည် အားငယ်သူများ ဖြစ်သဖြင့်၊ ယူယကြင်နာတတ်သူကို မက်မောတွယ်တာ

ကြသည်။ သို့ကြောင့် မိမိချစ်သူအား ယူယကြင်နာမှု
ပေးရန် လိုသည်။

စိုးရိမ်ကြင်နာမှုများ ပြပါ။

“အချစ် နေမကောင်းဘူးလား”

“ဟု ချစ်ပျက်မခံနဲ့နော်”

ဂရုတစိုက် စကားပြောပါ။

အကယ်၍ သွားရင်းလာရင်း ဘတ်စ်ကား
စီးလျှင် အဆင်းအတက်ကို ဖေးတွဲကူညီပါ။ ရေအိုင်
များ၊ မြောင်းငယ်များ ကူးလျှင် ယူယစွာ ဆွဲကိုင်ကူး
ပါ။

“မောင်လက် ကိုင်ထားနော်။ ဒီနေရာက
ချောတယ်”

ဟု ပြောတတ်ပါစေ။

သူ နေမကောင်းနေလျှင် စိုးရိမ်မှုပြပါ။

ရန်စတင် စာပေ

(၁) 'ဂရုတစိုက် နေပြပါ'

ချစ်သူဘဝတွင် ချစ်သူမိန်းကလေး၏ မွေးနေ့၊ မွေးရက်ကို သိရန် လိုအပ်သလို၊ အိမ်ထောင်သည်ဘဝတွင် အိမ်ထောင်ဦးရက်ကို အမြဲ အမှတ်ရနေပါစေ။

ထိုနေ့များတွင် အမှတ်တရ လက်ဆောင်ပစ္စည်းများ ပေးပါ။

ချစ်သူဘဝတွင် . . .

" . . . နေ့က အချစ်မွှေးနေ့လေ။ ဒါက မောင့့်. မွှေးနေ့လက်ဆောင်"

ဟု အမှတ်တရ ပြောပါ။ လက်စွပ် (သို့မဟုတ်) နာရီ တစ်ခုခုပေးလျှင် ကိုယ်တိုင်ဝတ်ပေးပါ။

အိမ်ထောင်သည်ဘဝတွင် . . .

"ဒီနေ့က မောင်တို့အိမ်ထောင်သက် () ပြည့်တဲ့နေ့လေ။ မောင့့်အချစ်အတွက် မောင့့်ချစ်လက်ဆောင်"

ဟု ပြော၍ ပေးပါ။

ထိုနေ့များတွင် ချစ်သူမိန်းကလေးအတွက်

ရန်အောင် စာပေ

အချိန်ပေးပါ။ သူချစ်တတ်သည့်အရာများအား မိမိ
မနှစ်သက်သော်လည်း၊ နှစ်သက်ဟန် ပြပါ။

စင်စစ်မူ ချစ်သူဘဝ၊ အိမ်ထောင်သည်
ဘဝများတွင် တစ်ဦးသဘောတစ်ဦး လိုက်လျော
ခြင်း၊ ယုယကြင်နာခြင်းသည် အချစ်ကို စွဲစေသော
နည်းများတည်း။

(၁၃)

‘အချစ် လျှို့ဝှက်ချက်များ’

“အရာရာမှာ လျှို့ဝှက်ချက်တွေ ရှိတယ်”
ဟု ပညာရှိများက ဆိုမိန့်ခဲ့သည်။

မှန်သည်။ အရာရာမှာ လျှို့ဝှက်ချက်ရှိတယ်။ အချစ်
မှာလည်း လျှို့ဝှက်ချက်တွေ ရှိနေသည်။ ထိုလျှို့ဝှက်ချက်
ရှိမှုများအနက် အချစ်လျှို့ဝှက်ချက်များက ပို၍ နက်နဲသည်ဟု
ဆိုရချေမည်။

သို့သော် “အချစ်လျှို့ဝှက်ချက်များ” ကို သရုပ်ခွဲ

ရန်အောင် စာပေ

ကြည့်လျှင်မူ များများစားစား မရှိ။

နှစ်မျိုးနှစ်စားတည်းသာ ရှိသည်ဟု ဆိုရမည်။

ယင်းတို့ကား . . .

၁။ ချစ်သူဘဝ လျှို့ဝှက်ချက်။

၂။ အိမ်ထောင်သည်ဘဝ လျှို့ဝှက်ချက်။

စသည်တို့ ဖြစ်သည်။

အချို့က အိမ်ထောင်သည်ဘဝတွင် အချစ်သည် အရေးမပါဟု လည်းကောင်း၊ ကျင့်ဝတ်တာဝန် ကျေပွန်ဖို့သာ လိုသည်ဟု လည်းကောင်း ဆိုကြသည်။

စင်စစ် ဤအယူအဆသည် မမှန်ကန်ချေ။ အိမ်ထောင်ရေးဘဝတွင်လည်း “အချစ် အရေးပါသည်” ဟု ဆိုရမည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အချစ်သည် အိမ်ထောင်ခိုင်မြဲရေးကို ကျောထောက်နောက်ခံ ပြုနေသောကြောင့် ဖြစ်တည်း။

အချစ်၏ လျှို့ဝှက်ချက်များသည် နက်နဲခက်ခဲသလို၊ သိသင့်သိထိုက်သော အကြောင်းများ ဖြစ်သည်။ အချစ်၏ လျှို့ဝှက်ချက်များကို သိရှိခြင်းဖြင့်၊ အေးမြငြိမ်းချမ်းမှုကို ရရှိနိုင်သည်။

ထို့အတူ အချစ်၏ လျှို့ဝှက်ချက်များကို သိရှိ နားလည်ခြင်း မရှိသဖြင့်၊ ပူလောင်ပြင်းထန်မှုကို ခံစားရမည် ဖြစ်သည်။

အချစ်၏ လျှို့ဝှက်ချက်များကား . . . ။

(၁) 'ချစ်သူဘဝ လျှို့ဝှက်ချက်'

အချစ်သည် နူးညံ့သိမ်မွေ့သော အရာ ဖြစ်သည်။ အချစ်သည် နူးညံ့သိမ်မွေ့သလောက်၊ ပူလောင်ထန်ပြင်းမှုကို ခံစားရစမြဲပင်။

"အချစ်ဟာ နက်နဲတယ်။ အချစ်ဟာ လျှို့ဝှက်ချက်တွေ ရှိနေတယ်။ ဒါတွေဟာ သိရှိနားလည်မှ ငြိမ်းချမ်းမှုကို ရရှိနိုင်မယ်"

ဟု ဆိုသည်။ အချို့က အချစ်ကို ပေါ့ပေါ့

တွေ့ကြသည်။ ချစ်ဖို့သာသိပြီး၊ အချစ်သဘောကို
စောကြောခြင်း မပြုကြ။ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ချစ်သည်
ဆိုလျှင် ပြီးပြီဟု ထင်ကြသည်။

စင်စစ်မူ မဟုတ်။

ချစ်မိပြီဆိုလျှင် အချစ်၏ နက်နဲမှုကို စော
ကြောသင့်သည်။ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ချစ်သည်ဟု ဆို
သည်နှင့်၊ အချစ်သည် ပြည့်စုံသည်မဟုတ်။ တစ်ဦး
ကိုတစ်ဦး ချစ်ခဲ့ပြီးသည့်နောက် သောကဝေရသည်
မှာ အချစ်၏ လျှို့ဝှက်ချက်ဟု ဆိုရမည်။

မှန်သည်။ ချစ်ကြပြီးသည့်နောက် အချစ်
ခိုင်မြဲမှု၊ အချစ်သာယာမှုကို မရရှိခြင်းသည် အချစ်
၏ လျှို့ဝှက်ချက်ကို မသိခြင်းကြောင့်ပင်။

အချစ် သာယာခိုင်မြဲခြင်းသည် အချစ်၏
လျှို့ဝှက်ချက်သာ ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် . . .

“အချစ်၏ လျှို့ဝှက်ချက်သည် အဘယ်နည်း”

ဟု မေးကြသည်။

စင်စစ်မှု . . .

"အချစ်ဟူသည် ထူးခြားဆန်းပြားသည် ခံစားမှု
မဟုတ်"

ဟု ဆိုရမည်။

ပညာရှိများက . . .

"အချစ်ဆိုသည်မှာ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ခွဲမက်
ခွာ မတ်ဒီးခြင်း"

ဟု ဆိုကြသည်။

ထို့အတူ အချို့က . . .

"တစ်ဦး၏ နဂါးသားကို တစ်ဦးက ထိုးဖောက်
ဘိမ္ဗင်ခြင်း"

ဟု ဆိုကြသည်။ အချစ်သည် တစ်ဦးကို
တစ်ဦး နားလည်ခြင်း၊ ယုယကြင်နာခြင်း ဟု ဆို
သော်လည်း သဘောက နက်နဲလှသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အချစ်တွင် နား
လည်မှု လွဲမှားသဖြင့်၊ သောကဝေရတတ်သလို၊ ယု

ယကြင်နာမှု ပိုသဖြင့်၊ အမှားဖြစ်ရသည်လည်းရှိ၏။
တစ်ခါက အနောက်တိုင်းမဂ္ဂဇင်းတစ်ခု
တွင် စာရေးသူ အချစ်နှင့်ပတ်သက်သည့် စာတစ်ပုဒ်
ကို ဖတ်ရဖူး၏။

“အချစ်ဆိုတာ သိန်သနားလည်ခြင်းပဲ။ စွဲလန်းမှု
ဟာ သေမာတဖြစ်စေသလို၊ စေတနာမပြုမိဖို့လည်း
လျတယ်”

ဟု ဖြစ်သည်။

မှန်တော့မှန်သည်။ အချစ်ပိုခဲ့သဖြင့်
သောက ပိုခဲ့ရသူများ၊ စွဲလန်းသဖြင့် အသည်းကျွမ်း
ရသူများလည်း လောကတွင် ဒုနှင့်ဒေး ရှိနေသည်
ပင်။

ထို့ကြောင့် အချစ်ကို ထွေးဖက်သူတိုင်း
အချစ်သည် ထာဝရပန်းလို မမွှေး၊ စမ်းလို မအေး
ကြောင်းကို နားလည်ထားရမည် ဖြစ်၏။

(၂) 'အိမ်ထောင်သည်ဘဝ လျှို့ဝှက်ချက်များ'

“အိမ်ထောင်သည်ဘဝမှာ တာဝန်နဲ့ ကျင့်ဝတ် ညီညွတ် နေနိုင်ဖို့ အဓိက ကျတယ်”
ဟု လူအများက ဆိုကြသည်။

ဤကား “အရှေ့တိုင်း အယူအဆ” ဟု ဆိုရမည်လား မသိ။ အရှေ့တိုင်းသူတို့က မိန်းမ တစ်ယောက် အိမ်ထောင်ကျပြီ ဆိုသည်နှင့် လင့် တာဝန်ကို အဓိကထားရမည်။

မီးဖိုချောင် သင်္ချိုင်းတွင် ဘဝကို မြှုပ်နှံလိုက် ရပြီဟု ယူဆကြသည်။

လင့်တာဝန်၊ အိမ်ထောင်ရေး တာဝန် ကျေ ပွန်သူကို “မိန်းမကောင်း မိန်းမမြတ်” ဟု ယူဆကြ သည်။

ထို့အတူ မိန်းကလေးများသည် ဤအ ချက်ကို အဓိက ထားပြီး၊ အိမ်ထောင်သည်ဘဝတွင် မယားဝတ္တရား ငါးပါး ကျေပွန်လျှင် ပြီးပြီဟု ယူဆ ကြသည်။

ဤအချက်သည် ယဉ်ကျေးမှုအရ ကောင်းမြတ်သော အချက်တစ်ခု ဖြစ်သည်မှာ မှန်ကန်ပါသော်လည်း၊ ဤအချက်တစ်ခုတည်းနှင့် အိမ်ထောင်သာယာ ခိုင်မြဲမှု ရနိုင်မည်မဟုတ်ဟု ယူဆမိသည်။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် အိမ်ထောင်သည် ဘဝတွင်လည်း ချစ်ခြင်းသည် အဓိကအခန်းကဏ္ဍမှ ပါဝင်နေသောကြောင့်ပင်။

မှန်သည်။ အချစ်သည် အိမ်ထောင်သည် ဘဝတွင် အဓိကအခန်းမှ ပါဝင်နေသည်ဟု ဆိုရမည်။ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ချစ်ခင်မြတ်နိုးမှုဖြင့် အိမ်ထောင်တစ်ခုကို တည်ဆောက်ခဲ့သည် မှန်ပါသော်လည်း၊ အိမ်ထောင်သည်ဘဝတွင် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ချစ်ခင်မြတ်နိုးမှု ကင်းမဲ့နေလျှင်၊ အိမ်ထောင်သာယာမှုနှင့် အိမ်ထောင်ခိုင်မြဲမှုကို ရနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။

ထို့ကြောင့် အချစ်သည် အိမ်ထောင်ရေးတွင်လည်း ခိုင်ကျဉ်သောအရာအဖြစ် တည်ရှိနေသည်ကို အားလုံး သိထားရမည် ဖြစ်သည်။ ။

စာရေးသူ မှတ်မိနေသေးသည်။

မကြာမြင့်သေးမီ ကာလက မိမိအား ပရိသတ်တစ်ဦး

က . . .

“ကျွန်တော်ဟု ဧကန်က စိမ်ထောင်သည်ဘဝ
ဂျောက်ဂုင်၊ အချစ်ဟု မွေးမြူထွေးပက်ဂုမဲ့အရာ မဟုတ်
ဘူးလို့ ထင်ခဲ့တယ်။ ဒုတေ့ ဒီအတွေးဟု မှားယွင်းတဲ့
အတွေးဆိုတာ ကျွန်တော် သိလဟာတယ်”

ဟု ညည်းညည်းညူညူ ပြောခဲ့သည်။

သည်စကားသည် သူ၏ ခံစားချက် ဖော်ညွှန်းမှုဟု
ကျွန်တော် နားလည်သည်။

“ခင်ဗျားတို့နှစ်ဦးဟု ချစ်သူဘဝက တစ်ဦးကိုတစ်ဦး
သိပ်ချစ်ကြသူတွေ မဟုတ်လား”

ကျွန်တော် မေးရသည်။

“မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦး နှစ်ဦး
သဘောတူ လက်ထပ်ပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း၊ စိမ်ထောင်ရေး
ဘဝကပင်ပဲ ဦးတည်ခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်က စီးပွားရေးထဲ

နှစ်နေ့သလျှင်၊ သူကလည်း စိမ်ထောင်တာဝန်ဆိုတဲ့ နှံထဲမှာ
နှစ်နေ့ခဲတယ်။ ဒါကြောင့် ဣန်တော်တို့ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး
ကြည်ကြည်နူးနူး ချစ်ခင်ဖို့ သတိမရခဲ့ဘူး။”

“ဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ ဘယ်လျခံစားရလဲ”

သူက နှမ်းနယ်စွာ ပြုံးသည်။

“ခံစားမှုက ခါးဘီးတယ်လို့ ဆိုရမယ် ဆရာ။ ဒုတေ
ဣန်တော်တို့မှာ ဗုဒ္ဓ်းကြပ်မှုတွေ ဖြစ်တည်ပြီး၊ စိမ်ထောင်
ဂေးကို နိတ်ကုန်လှတယ်”

သူ့စကားအဆုံးတွင် ကျွန်တော် ခေါင်းညိတ်လိုက်
မိ၏။ သူ့စကား၏ အနက်ကို ပီပြင်စွာ နားလည်လိုက်သော
ကြောင့် ဖြစ်၏။ ဤအချက်ကား အိမ်ထောင်သည်ဘဝတွင်
စီးပွားရေး၊ လူမှုတာဝန်များကို ဦးစားပေးသည့်သူများ ခံစားရ
သည့် ခံစားချက်ဆိုလျှင်လည်း မမှားပေ။

ထိုသူများက . . .

“အိမ်ထောင်သည်ဘဝ၏ လျှို့ဝှက်ချက်ကို မသိသူ

များ” ဟု ဆိုရမည်။ ထိုသူများက အိမ်ထောင်သည်ဘဝတွင် အိမ်ထောင်သာယာရေး၊ ခိုင်မြဲရေးအတွက် အချစ်လိုအပ်သည် ဟု မသိသူများပင်။

ထို့ကြောင့်လည်း အိမ်ထောင်သည်ဘဝတွင် အချစ်ကို မွေးမြူခြင်းလည်း မပြုကြ။ ထိုအချစ်မရှိသဖြင့် အိမ်ထောင်ရေးသည် ခြောက်သွေ့ခဲ့၏။ သာယာမှု မရှိ။

ယင်းသို့ အိမ်ထောင်သည်ဘဝတွင်လည်း အချစ်သည် အရေးပါသည်ကို လူတိုင်း သိထားသင့်သည်ဟု ဆိုရမည်။

(၁၄)

‘အချစ်သည် ဝိုင်းရံခြင်းလော၊ ချစ်လျက်ခြင်းလော’

အချစ်ကို စူးစမ်းလေ့လာလျှင် အချစ်တွင် အငြင်းပွား
ဖွယ် ပြဿနာတစ်ခု ရှိခဲ့သည်။ ထိုပြဿနာက အခြားမ
ဟုတ်။

ယနေ့ လူအတော်များများသည်အချစ်ကို စူးနစ်စွာ
ခံစားခဲ့ကြသော်လည်း၊ အများစုသည် အချစ်၏ အဓိပ္ပါယ်
ဖွင့်ဆိုချက်ကို ပိုင်နိုင်စွာ မသိကြ။

အချို့က . . .

အချစ်သည် “ပိုင်ဆိုင်ခြင်း” ဟု ဆို၏။

အချို့က . . .

အချစ်သည် “ခွင့်လွှတ်ခြင်း” ဟု ဆို၏။

လူတို့သည် ကိုယ်အယူအဆနှင့်ကိုယ် အချစ်ကို အမျိုးမျိုး ဖွင့်ဆိုကြသော်လည်း၊ တိကျသော အဖြေသည် ပေါ်ပေါက်ခြင်း မရှိသေး။

တစ်ခါတစ်ရံတွင် အချစ်သည် “ပိုင်ဆိုင်ခြင်း” ဖြစ်သော်လည်း၊ တစ်ခါတစ်ရံတွင် အချစ်သည် “ခွင့်လွှတ်ခြင်း” ဖြစ်နေသောကြောင့်တည်း။

တစ်စုံတစ်ယောက်သည် မိမိချစ်သူအား အသက်နဲ့ ထပ်တူ ချစ်နေသည် ဆိုပါစို့။

ထိုသူ၏ နှလုံးသားတွင် ချစ်သူအား ပိုင်ဆိုင်လိုစိတ် မှတပါး အခြားမရှိနိုင်။

ထိုသူ၏ အချစ်အဘိဓမ္မာမှာ “ပိုင်ဆိုင်ခြင်း” သာ

ဖြစ်လိမ့်မည်။

သို့တစေ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် မိမိချစ်သူကို အသက်လောက် ချစ်သည်။ မိမိချစ်သူကလည်း မိမိကို အသက်လောက် ချစ်သည်။ သို့စဉ်လျက် ကိုယ်ကိုတိုင်က နုံချာသောဘဝကို ပိုင်ဆိုင်မည်။ အစွမ်းအစ မရှိ။

သို့သော် မိမိချစ်သူကို ချစ်သည့်စိတ် တစ်ခုတည်းနှင့် ပိုင်ဆိုင်ရန် ကြိုးစားခဲ့သည်။ ချစ်သူကို ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ရသော်လည်း ပိုင်ဆိုင်မှုနောက်ပိုင်း ဒုက္ခသုက္ခများစွာ ကြုံတွေ့ရပြီး ဘဝမလှ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

ဤသို့ဆိုလျှင် “အချစ်သည် ပိုင်ဆိုင်ခြင်း” ဟူသည် အဘိဓမ္မာသည် မှန်နိုင်ပါသလော။

လူအတော်များများက . . .

“အချစ်သည် ခွင့်လွှတ်ခြင်း”

ဆိုသည့် အဘိဓမ္မာနှင့် ပတ်သက်၍ “ပျော့ညံ့သူတို့ သုံးစွဲသော အဘိဓမ္မာ” ဟု ဆိုကြသည်။ အချို့က “ချစ်တတ် သူတိုင်း၏ နှလုံးသားတွင် မကပ်ငြိသင့်သည့် အဘိဓမ္မာ”

ရန်အောင် စာပေ

ဟု ဆိုကြသည်။

အချို့က . . .

“တကယ်ချစ်ရင် ကိုယ်ချစ်သူကို ကိုယ်ပိုင်ဆိုင်စေရင်
ကြိတ်ကျယ်၊ ခွင့်လွှတ်ခြင်းဟာ မကြိတ်လျှင်လျှင်
ပြေညိမ်စကားပဲ”

ဟု ဖွင့်ဆိုကြသည်။

ဤအချက်သည် အမှားမဟုတ်သလို၊ အမှန်လည်း
မဟုတ်ပေ။ တစ်ခု စဉ်းစားရမည်က အချစ်၏ အဓိကအချက်
သည် “ချစ်သူဘဝ သာယာရေး” ဖြစ်၏။

အချစ်ဆန္ဒတစ်ခုတည်းနှင့် ပိုင်ဆိုင်မှုပြုခြင်းသည်
လည်း အမှန်ဟု မဆိုသာ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် . . .

“ဒုက္ခ စိမ်းဂေ့ပေါက်မှ ဝင်လာလျှင်၊ အချစ်သည်
ပုစောင်းပေါက်မှ ခုန်ဆင်းပေး၏”

ဟု စကားရှိ၏။

ထိုစကားသည် စဉ်းစားရမည့် စကားဖြစ်၏။

ရန်အောင် စာပေ

အနာဂတ်ကို ကြိုတင်မတွက်ဆဘဲ ချစ်သူကို ပိုင်ဆိုင်
မှု ရရှိရန် ကြိုးစားခြင်းသည် “သောကကို ဖိတ်ခေါ်ခြင်း”
ဟု ဆိုနိုင်၏။ ဒုက္ခ၊ သောက ယစ်ဖွဲ့လာသောအခါ အချစ်
သည် ဖြစ်တည်နေနိုင်ပါမည်လား။

“တုနစ်ဂိုယ် တဲအိုပျက်တွင် နေရာ၊ ရွှေဘုံပေါ်တွင်
ခံရာ၊ ချစ်တာ ပဇနာ”

ဟူသော စကားသည် အမှန်တကယ်မူ စာစကားဟု
ဆိုရမည်။ အချစ်ပဇနာဟူသော စကားများသည် အချစ်အ
တွက် တဲအိုပျက်မှာ နေနိုင်သော်လည်း၊ ထမင်းရည်မရက်နိုင်
ပေ။

အချစ်ဆိုသည် ပိုင်ဆိုင်ခြင်းဆိုသည့် ခံယူချက် အဘိ
ဓမ္မာနှင့် ပတ်သက်၍ လူအများက နန်းစွန့်ဘုရင် အက်ဒဝပ်နှင့်
မစွက် ဆင်မဆင်တို့ကို ဖော်ညွှန်းကြသည်။

အချစ် အဘိဓမ္မာတွင် ပိုင်ဆိုင်ခြင်းသည်သာ အဓိက

ရန်အောင် စာပေ

ဖြစ်ကြောင်းနှင့် သူတို့ကို သက်သေပြကြသည်။ ဤအချက်သည် အမှန်ဟု ယူဆရမည်လော။

အက်ဒဝပ် အချစ်အတွက် အရာရာ စွန့်လွှတ်ခဲ့သည်မှာ အချစ်သာ ပဓာန ခံယူသည်မှာ အကြောင်းမဟုတ်။ အက်ဒဝပ်သည် ဗြိတိသျှနိုင်ငံတော်၏ ဘုရင်မဖြစ်ခဲ့သော်လည်း၊ မြို့စားကြီးဖြစ်ခဲ့သည်။ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ပြည့်စုံခဲ့သည်။

ပိုင်ဆိုင်မှုကို အဓိကထားခဲ့သဖြင့် စွန့်လွှတ်လိုက်ရသော်လည်း၊ ပြဿနာ မရှိ။ တစ်သက်တာလုံး မပူမပင် မကြောင့်မကျ နေနိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် သူတို့က . . .

“အချစ်သည် ပိုင်ဆိုင်ခြင်း၊ ချစ်တာသာ ပဓာန”

ဟု ပြောကြသည်မှာ မဆန်းကျယ်ချေ။ ပိုင်ဆိုင်မှုအတွက် တစ်ခုကို စွန့်လွှတ်လိုက်ရသော်လည်း၊ ပူပင်သောကသည် လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခသည် လည်းကောင်း မရှိ။

သို့သော် တစ်စုံတစ်ယောက်သည် “ချစ်ခြင်းဟူသည် ပိုင်ဆိုင်ခြင်း” ဟူသော ခံယူချက်အတိုင်း၊ မည်သည့်အခြေအနေကိုမှ မစူးစမ်းဘဲ၊ ပိုင်ဆိုင်ရန် တစ်ခုတည်းကိုသာ နှလုံး

သားတွင် တည်ရှိစေပြီး၊ ပိုင်ဆိုင်ရန် ကြိုးစားခဲ့သည်။

ယင်းသို့ ပိုင်ဆိုင်ရန် ကြိုးစားခဲ့ပြီးသည့်နောက် ဒုက္ခ
သုက္ခ သောကဗျာပါဒ ထုံရစ်နေမည်ဆိုလျှင်၊ ပျော်ရွှင်မှု မည်
သည်သို့ ဖြစ်နိုင်မည်နည်း။

“သောက ဒုက္ခ ဗျာပါဒတို့ ခြိမ်းခြောက်မှု ဝင်လာလျှင်၊
အချစ်သည် ပြတင်းပေါက်မှ ဒုန်ဆင်းပေး၏”
ဟု စကားရှိ၏။

“လောက၌ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးမှု မရှိသောဘဝတွင် ဒိုင်မြဲ
မြင်း မရှိ”

ဟု စကားရှိသည်။ ယင်းသမိုင်း ခိုင်ကျဉ်သာယာမှုဘဝ
ရရှိစေရန်အတွက် “အချစ်ဟူသည် ပိုင်ဆိုင်ခြင်း” ဟု တရား
သေ မယူဆသင့်ပေ။

“အချစ်တွင် ချစ်သူဘဝ သာမဟုတ်ပေ။

ဟူသော အချက်တစ်ချက် ပါရှိသည်။ တူနှစ်ကိုယ်

ရန်အောင် စာပေ

တဲအိုပျက်မှာနေ၍ ထမင်းရည်ပူ ရက်ရသောဘဝသည် သာ
ယာ ချမ်းမြေ့သောဘဝ မဟုတ်နိုင်။

ချစ်သူဘဝတွင် စိတ်ကူးယဉ်မှုနှင့် ဘဝကို တည်
ဆောက်တတ်သည်။ ဤကဲ့သို့ပင် စိတ်ကူးယဉ်နှင့် လက်တွေ့
ဘဝ ခြားနားချက်ကို သိသင့်သည်။

ချစ်သူဘဝတွင် ထင်သလို အိမ်ထောင်ရှင်ဘဝတွင်
ဖြစ်ပေါ်ခြင်းမရှိပါက၊ အလိုမကျမှု၊ မကျေနပ်မှုများ ဖြစ်ပေါ်ပြီး၊
မုန်းတီးနာကျင်မှုများ ဖြစ်တတ်သည်။

ထို့ကြောင့် အချစ်ကို စိတ်ကူးယဉ်နှင့် တည်ဆောက်
နိုင်သော်လည်း၊ အိမ်ထောင်ရေးဘဝကို ဦးနှောက်နှင့် ရောနှော
ဆုံးဖြတ်သင့်သည်။ အခြေအနေကို သုံးသပ်ရှုမြင်ရမည်။

ပိုင်ဆိုင်သင့်လျှင် ပိုင်ဆိုင်၍၊ ခွင့်လွှတ်သင့်လျှင်
ခွင့်လွှတ်လိုက်သည်မှာ အကောင်းဆုံးပင်။ ။

(၁၅)

‘အချစ်၏ ဝှံ့အိုချက်များ’

အချစ်သည် . . .

တစ်ခါတစ်ရံတွင် ယန်လှိုင်းပွား၍ ဓပ်လှိုင်းအေး၏။

တစ်ခါတစ်ရံတွင် ပီးကျံလှို ပူလောင်သည်။

အချစ်ရေးရာကိစ္စသည် တရားသေ တွက်ဆ၍
ရသည့် ကိစ္စမဟုတ်ပါ။ ဆန့်ကျင်ဘက် လူသားနှစ်ဦး၏
နှလုံးသားမှ ဖြစ်တည်ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော ကိစ္စဖြစ်သဖြင့်၊ နှစ်ဦး
သား၏ သဘောတူညီမှုနှင့်အညီ ဖြစ်တည်သည့် သဘောရှိ

ရန်အောင် ဇာပေ

သည်။

တစ်ဦးကိုတစ်ဦး မေတ္တာ၊ သစ္စာနှင့် အကြင်နာတရား
များ ညီမျှတူညီနေမည်ဆိုလျှင်၊ အပျော်ကို ရနိုင်သည်။ ချစ်သူ
တို့ ဘဝသည် ချမ်းမြေ့သည့်ဘဝဖြစ်၏။

စမ်းလိုအေး၊ ပန်းလိုမွှေးသည့် ဘဝကို ရရှိမည်
ဖြစ်၏။

ချစ်သူနှစ်ဦး သဘောတူညီမှု မရှိခဲ့သော်၊ ထိုချစ်သူ
တို့ ဘဝသည် ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့မှုကို ရနိုင်မည်မဟုတ်။

ထိုသူများအတွက် အချစ်သည် စမ်းလိုအေး၍၊
ပန်းလိုမွှေးမည် မဟုတ်။

မီးလျှံကို ပူလောင်မည်ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် အချစ်နှင့်ပတ်သက်၍ တရားသေ
တွက်လို့ရမည်မဟုတ်ပါ။ အအေးနှင့်အပူ ရောထွေးနေမည်
ဖြစ်သည်။ အေးမြမှု၊ ပူလောင်မှု၊ စမ်းလိုအေးခြင်း၊ မီးလို
ပူလောင်ခြင်းသည် ချစ်သူနှစ်ဦးအပေါ်တွင် မူတည်သည်ကို
သိထားရမည်ဖြစ်၏။

အချစ်သည် ခံစားမှု ဖြစ်၏။
 နည်းနည်းချစ်လျှင် နည်းနည်း ခံစားရမည် ဖြစ်၏။
 များများချစ်လျှင် များများ ခံစားရမည် ဖြစ်၏။

အချစ်သည် ရင်ထဲ နှလုံးသားထဲမှ အခြေတည် ပွင့်
 သစ်လာသည့် သည်းဦးပန်းတစ်ပွင့် ဖြစ်သည်။ အချစ်သည်
 ဟန်ဆောင်၍ ရသောအရာမဟုတ်။

တစ်ချို့က . . .

“အသည်းမပါဘဲ ချစ်သည်”

ဟု ပြောကြသည်။

ဤစကားသည် ဟန်စနစ် စကားမှာ ဖြစ်၏။

အသည်းမပါဘဲ ချစ်၍မရ။ ချစ်ပြီဆိုသည်နှင့်
 အသည်းနှလုံးက စကားပြောလာသည်။ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး
 ချစ်လာပြီဆိုလျှင်၊ အချစ်အနုအရင့်အလိုက် ခံစားမှုရှိသည်။

ထို့ကြောင့် ချစ်မိပြီဆိုသည်နှင့် ခံစားရမည်ဖြစ်သည်။
 နည်းနည်းချစ်လျှင် နည်းနည်းခံစားရမည် ဖြစ်ပြီး၊ များများချစ်
 လျှင် များများ ခံစားရမည် ဖြစ်၏။

ရန်အောင် စာပေ

ထို့ကြောင့် “အချစ်တွင် ခံစားမှု မရှိ” ဟု ပြော၍မရ။

အချစ်ကို ဖန်တီးယူ၍ မရ။
အချစ်ကို အတုအပ လုပ်ယူ၍ မရ။

အချို့က . . .

“အချစ်ကို ဖန်တီးယူလျှင်ရသည်”

ဟု ပြောကြသည်။

အချို့က . . .

“အချစ်ကို တုပလုပ်၍ ရသည်”

ဟု ဆိုကြသည်။

ဤဆိုမိန့်ချက်သည် အမှန်မဟုတ်။ မုသားစကား
သာ ဖြစ်၏။

စင်စစ်မူ အချစ်သည် ဖန်တီးယူ၍ မရ၊ တုပလုပ်ယူ
၍ မရ။

အချစ်သည် . . .

ဘဝ၏ ထူးခြားထက်မြက်သည့် အင်အားတစ်ရပ်

ဖြစ်၏။

ပိုက်ဆံကို ငွေတာသလို

အချစ်ကိုလည်း ငွေတာရ၏။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်

ဘယ်သူမှ ကြာကြာ မချစ်နိုင်၍တည်း . . . ။

‘ဆရာ့ဆက်မွန်’

မိန်းမတစ်ဦး၏ အချစ်ကို

ဖွံ့အတွက်

ဦးတည်နေသော လမ်းဖျားအတွက်

သနားခြင်းလမ်းသည်

အကြောင့်တန်းဆုံးလမ်းတည်း . . . ။

‘ကောမောင့်’

ရန်အောင် စာပေ

သမီးချမ်းစားအချစ်မှ
 အိမ်ထောင်သည်အချစ်ကို
 တူးပြောင်းသွားပါကလည်း
 အနှစ်သာရကမူ
 မပြောင်းလွဲသင့်ပေ။

အချစ်သည် အကြောနာရောဂါလို
 နောက်တစ်ကြိမ် ပြန်တလွယ်သည်။
 'စပီနို'

ဘဝတစ်ခုကို ကောင်းကျိုးဆိုးကျိုး
 ပြန်အောင် စွမ်းဆောင်နိုင်သည်
 သိခြင်းအင်အား တစ်ခုလည်း ရှိ၏
 ထိုအင်အားက 'အချစ်တည်း' . . .
 အချစ်ကို . . .

ဘဝအင်အားအဖြစ် ပြောင်းလွဲအသုံးချသင့်၏ . . . ။

အချစ်စစ် အချစ်မှန်သည်
တစ္ဆေနှင့် တူ၏
တစ္ဆေအကြောင်း လူတိုင်း ပြောနေကြသော်လည်း
တွေ့ကြုံဖူးသူ ဖူးလှ၏ . . . ။
‘ပြင်သစ်’

အချစ်ကြောင့် . . .
တန်းနေသော မျက်လုံးတို့
အိမ်ထောင်ပြုခြင်းကား ပြန်၍စွင့်ပေးသည် . . . ။
‘ဂျပန်’

ရန်အောင် စာပေ

ကြင်နာမှုတလေးတွေ

မေတ္တာစကား တလေးတွေ

ဒါတွေက

လောကကြီးကို မွေ့လျော်စေတယ် ■

‘ဘူးဒါယမ်တွန်း’

ကျွန်ုပ်တို့

တတယ်ချစ်သော မိန်းမသည်

တိုးတွယ်ရာ တစ်ခုဖြစ်သည်။

‘အိမ်မီး ဒီဂါရာဒင်း’

အချစ်သည် အိမ်ထောင်ပြုခြင်း၏

အာရုံစိုက် ဖြစ်သလို

အိမ်ထောင်ပြုခြင်းသည်လည်း

အချစ်၏ နေဝင်စည်းဟာ ဖြစ်၏ ■

‘ပြင်သစ်’

တကာချစ်က လူ့ဘဝကို ဝန်တီးသည်
 ဇေယျာချစ်က သူ့အလှကို ဝန်တီးသည်
 'ဝရန်ခစ် ဘေကွန်'

ယောကျ်ားတို့၏ အချစ်သည်
 အများအားဖြင့် ဝှစ်ရည်ကုစေမှုတိုသာ
 စွဲလန်းတစ်မက်တတ်ကြသည်။
 'ရွှမ်းကျွတ်'

အချစ်သည် . . .
 ဥတစ်လုံးထက် ပို၍ ဆက်သလို
 မာကျောပြီဆိုလျှင်
 ကျောက်ဆောင်ထက်ပင် ပို၏ . . . ။
 'ယုဂိုဆလပ်'

ရန်အောင် စာပေ

သူချစ် ကိုယ်ချစ်တာ
စိတ်ချမ်းမြေ့စရာ အားလုံးရဲ့
သရုပ်ပါပဲ . . . ။

‘မိလ်တန်’

အချစ်တရားတွင်
စိတ်ချမ်းသာမှုတို့ပေးသော
နည်းလမ်းအစ်ထောင် ပြီးသော်လည်း
သက်တောင့်သက်သာမှုတို့
လုယူသွားသော နည်းလမ်းက ပိုများ၏ . . . ။

‘ဖွန်ဒိုင်းဒင်’

အချစ်ကို
ဆင်ခြင်တုံတရား မပါသော
ဆင်ခြင်နည်းဖြင့် ဆင်ခြင်အပ်၏ . . . ။

‘ပိုက်ပေးသား’

ရန်အောင် စာပေ

အချစ်သည် . . .
အသည်းနှစ်ခု၊ စိတ်နှစ်ခုကို
ပူးတွဲ ချည်နှောင်သော
ငွေချည် ငွေကြိုးတန်းတည်း . . . ။

‘ပေါက်တာစကော့’

လူလိမ္မာသည်
အချစ်ကို ယာဉ်အဖြစ် စီးနင်းပြီး
လူမိုက်တမူ
အချစ်၏ စီးနင်းမှုခံရန်
မိမိကိုယ်ကို မှတ်ထားတတ်၏ . . . ။

‘တရုတ်’

အချစ်သည် လူတန်းစား အားလုံး၏
ဆုံးရှုံးရာ လမ်းမကြီးတည်း . . . ။

‘ဏးဘက်’

ရန်ဇာဘင် ဇာဇပ

အချစ်သည်
နှစ်သက်မှု တစ်ဝက်
အဆီရည် တစ်ဝက် . . . ။

‘အင်္ဂလိပ်’

အချစ်တိရစ္ဆာန်
ယုံကြည်မှုရှိဖို့ လိုသည်
မိတ်သဟာ တိရစ္ဆာန်
နားလည်မှု ရှိဖို့ လိုသည် . . . ။

‘အင်္ဂလိပ်’

ချစ်ဒုက္ခကို
တစ်ကြိမ်မျှ မခံစားရဘူးဟုဆိုသည်
အမှား၏ ဘဝလောက်မျှ
အရသာ ရှိလိမ့်မည် မဟုတ်ချေ . . . ။

‘အင်္ဂလိပ်’

ရန်အောင် စာပေ

အချစ်သည်
 ရုပ်ရည်ကုပခြင်းနှင့် မဆိုင်ပေ
 ခဏတာ လျော်ပါးစို့သာ အသုံးဝင်သည် . . .
 'မာဒင်'

ဖြောင့်မတ်တည်မြဲသော အချစ်မှာ
 ဘုရားသခင်က
 လူသတ္တဝါကိုသာ ဝန်တီးပေးသော
 လတ်အောင်ဖြစ်သည် . . . ။
 'ပေါလ်တာစကော့'

သောကျားများ၌ မျက်စေ့သည် လည်းကောင်း
 မိန်းမများ၌ နားသည် လည်းကောင်း
 အချစ် စတင်ဝင်ရောက်ရာ
 တံခါးပေါက်များ ဖြစ်၏ . . . ။
 'ပိုလန်'

ရန်အောင် စာပေ

အချစ်နှင့် တို့လိုက်လျှင်
 လူတိုင်း
 ကဗျာဆရာ ဖြစ်လာတတ်ကြပေသည် . . . ။
 'ပလေတို'

အချစ်သည်
 အနုပညာ တစ်ခုဖြစ်သည်
 အနက်နဲဆုံး အနုပညာလည်း ဖြစ်၏ . . . ။
 'ကာပင်တာ'

ချစ်တတ်သူသည် 'အရူး' . . . ။
 'လက်တင်'

အချစ်သည်
 ဘဝ၏ အင်အားတည်း . . . ။
 'အမေရိကန်'

ရန်အောင် စာပေ

ကြင်နာမှုကလေးတွေ
မေတ္တာစကားလေးတွေ
ခါတွေက . . .
လောကကြီးကို မွေ့ပျော်စေတယ် . . . ။

‘ဘုဒါယမ်ဘုန်း’

အပိုင်း
သုံး
အချစ်၏ ပြယုဂ်

(၁၆)

‘အိမ်ထောင်ပြိုကွဲခြင်း၏ လျှို့ဝှက်ချက်’

အိမ်ထောင်ပြိုခြင်းသည် ချစ်သူနှစ်ဦး ရည်တူစိတ်
ထားနှင့် လွတ်လပ်စွာ ဘဝတစ်ခု တည်ဆောက်ခြင်း
ဖြစ်သည်။ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စတွင် သွေးသားဆန္ဒများ
ပါဝင်သည်။

အချို့က အိမ်ထောင်ပြိုခြင်းကို . . .

“သံယောဇဉ်ကြီးများ တိုးတက်ချက်မင်း”

ဟု ဆိုသည်။

ရန်စာအင် စာပေ

ချစ်သူနှစ်ဦး အိမ်ထောင်ရေးဘဝတွင်းသို့ ခုန်ဆင်း
လိုက်ခြင်းသည် လွတ်လပ်စွာ သေတပန် သက်တစ်ဆုံး အတူ
တကွ နေထိုင်နိုင်ရန် စိတ်တူကိုယ်တူ ဆုံးဖြတ်ကြခြင်းဟု
ဆိုသည်။

အချို့က . . .

“အိမ်ထောင်ပြုလုပ်ခြင်းသည် အချစ်ရှိသူနှစ်ဦး အတူ
တကွ နေထိုင်ကြခြင်း၊ သွေးသားသန့်ဖြင့် ထပ်မံ ချစ်
နှောင်ကြခြင်း”

ဟု ဆိုသည်။

ထို့ကြောင့် . . .

“အိမ်ထောင်ရေးဘဝတွင် ဣစ္စုအခြင်းသည် မရှိနိုင်”

ဟု ဆိုကြ၏။

သို့ပါလျက် ကွဲကွာခြင်း မရှိနိုင်သော နေရာတွင်
ပြိုကွဲခြင်း၊ စွန့်ခွာခြင်းများ ရှိခဲ့ပါသကည်း။

ဤအချက်သည် စဉ်းစားစရာအချက်ပင်။

အချို့က စုစည်းခိုင်မာရမည့်အစား ပြိုကွဲပျက်စီးရ

ခြင်းသည် အကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာကြောင့် ဖြစ်မည်။
ထိုအကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာနှင့် ပတ်သက်၍ ...

အချစ်ပြယ်၍တု ချီသည်။

အချစ်ပဲ့၍တု ချီသည်။

ဤအချက်နှစ်ချက်သည် မှန်ကန်နိုင်ပါသလော။
မှန်ပေသည်။

ဤအချက်သည် အမှားတစ်ခုမူ မဖြစ်နိုင်ချေ။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မတူညီသော မိသားစုနှစ်စုအတွင်းမှ
လူသားနှစ်ဦး အတူတကွ နေထိုင်ကြခြင်းသည် သာမန်အဆင့်
မဟုတ်နိုင်။ အိမ်ထောင်တစ်ခုကို ပြန်ကြည့်လျှင် အိမ်ထောင်
အများစုသည် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ချစ်ခင်ကြင်နာခြင်းနှင့်အတူ
တည်ဆောက်ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုအခါ သင်က အချစ်မပါပဲ တည်ဆောက်သော
အိမ်ထောင်ရေးများရှိသည်ဟု ဆိုကောင်းဆိုချိမ့်မည်။ ဤ
အချက်နှင့် ပတ်သက်၍ ငြင်းချက်ထုတ်မည် မဟုတ်ပါ။

သို့သော် လက်ချိုးရေတွက်၍ ရလောက်အောင်
နည်းသည်ဟု ဆိုရမည်။ အများစုသည် ချစ်၍ ဘဝတစ်ခု

ထူထောင်ခြင်း၊ အိမ်ထောင်တစ်ခု တည်ထောင်ခြင်း ဖြစ်သည်မို့
အများစုကိစ္စကို ဦးစားပေး စဉ်းစားရမည်ပင်။ ။

အိမ်ထောင်ပြိုကွဲခြင်းကို သုတေသနပြုလျှင် အထက်
တွင် ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း အချစ်ပြယ်၍ အိမ်ထောင်ပြိုကွဲနိုင်
သလို၊ အချစ်မဲ့၍လည်း အိမ်ထောင်ပြိုကွဲနိုင်ကြောင်း တွေ့
ရ၏။ ။

အများအားဖြင့် အချစ်ပြယ်၍ အိမ်ထောင်ပြိုကွဲရ
သည်ကို တွေ့ရ၏။ ။

“အချစ်ပြယ်ရခြင်း” ကို အဓိကထား၍ ပြောရခြင်း
သည် အကြောင်းမဲ့ မဟုတ်။ အိမ်ထောင်ရေးလောကတွင်
တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ချစ်ပြီးမှ အိမ်ထောင် ထူထောင်ကြသည်က
များ၏။ ။

အချို့က ချစ်ကြလျှင် အမုန်းမရှိဟု ဆို၏။ ။

ဤစကားသည် လက်တွေ့မပါသည့် စိတ်ကူးယဉ်
စကားသာ ဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အချစ်သည်
သစ်ပင်ပန်းမန်နှင့် တူနေသောကြောင့်တည်း။ သစ်ပင်ပန်းမန်

တို့ ရှင်သန်ကြီးထွားရန်အတွက် ပေါင်းသင်ရေလောင်းရ၏။
သို့နှယ်ပင် အချစ် ပြုမြစ်ရှင်သန်ရန်အတွက် မွေးမြူ
ရန် လိုအပ်၏။

အချို့က . . .

“အချစ်ဆိုတာ နှလုံးသားက မြစ်တည် လာတာပါ။ ချစ်မိဖို
ဆိုရင် တစ်သက်၊ တစ်ဘဝပါ”

ဟု ဆိုကြသည်။

သို့သော် အဘယ်ကြောင့် တစ်ဘဝမဆုံးမီ အချစ်
ဆုံးရသနည်း။ ။

“အချစ်ဆိုတာ ချစ်နေယုံနဲ့ မပြီးဘူး”

ဟု မိတ်ဆွေတစ်ဦးက ပြောသည်။ ဤစကား မှန်ပေ
သည်။ အချစ်ဟူသည် ရင်ထဲမှာ အခြေတည်နေသော အ
ကြောင်းတရားတစ်ခုပင်။ ထို့ကြောင့် မြင်နိုင်စွမ်းမရှိ။ သိနိုင်စွမ်း

ရန်အောင် စာပေ

မရှိ။

အချစ်ကိုသိရန် ကြိုးစားစွမ်းဆောင်တတ်ဖို့ လိုသည်။
ယနေ့ အိမ်ထောင်ပြိုကွဲသူများကို လေ့လာကြည့်လျှင် သူတို့
သည် ချစ်သည်ကိုပဲ သိကြသူများဖြစ်၏။ တစ်ခါက မိတ်ဆွေ
တစ်ဦးက . . .

“ သူနဲ့ ဣန်တော်က ချစ်လို့ လက်ထပ်ယူကြတာပဲဗျာ။
ဒီအချိန်မှာ အချစ်ကို လှစ်ဟုပြု မလုပ်တော့ပါဘူး”
ဟု ဆိုသည်။

ဤအချက်သည် မမှန်ပါ။

လူ့သဘာဝတရားအရာ အချစ်လျော့လျှင် ပေါ့သွား
တတ်သည်မှာ ဓမ္မတာဖြစ်၏။ အိမ်ထောင်ရေးလောကတွင်
နှစ်ဦးတည်းမကတော့ဘဲ သံယောဇဉ်များ ပါလာတတ်သဖြင့်၊
အချို့က အိမ်ထောင်ရှင်ဘဝသို့ ရောက်သည်နှင့် အချစ်ရေး
ထက် စီးပွားရေးကို ဦးစားပေးကြသည်။

တစ်ဦးကိုတစ်ဦး အချစ်၏ အသီးအပွင့် ဖြစ်သည်။
ယုယခြင်း၊ ကြင်နာခြင်းတို့ လျော့ပါးသွားတတ်သည်။ ထိုအခါ
တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ဂရုစိုက်မှု နည်းလာသလို၊ ဆက်ဆံရေးတွင်

တာဝန်ဝတ္တရား အဓိကထားလာသည်။

သို့ဖြင့် မဖြစ်သင့်သည်များ ဖြစ်တတ်၏။

အိမ်ထောင်ခိုင်မြဲရေးတွင် တာဝန်ဝတ္တရားထက် သဒ္ဒါချစ်ပါဖို့ အရေးကြီးသည်ကို သိထားသင့်သည်။

အိမ်ထောင်ပြိုကွဲခြင်း လျှို့ဝှက်ချက်များကို လေ့လာ လျှင် . . .

၁။ အချစ်ပေါ်ချွားခြင်း

၂။ သဒ္ဒါချစ်ထက် တာဝန်ချစ် များလာခြင်း

စသည့် အချက်များကို တွေ့ရ၏။

ယင်းအချက်များက သတိထားရမည့် အချက်များဟု ဆိုလျှင်လည်း မှားမည်မဟုတ်ချေ။ ။

(၁၇)

‘အချစ်ပြဇာတ်’ (၁)

ချစ်လျှင် မုန်းရသည့်အကြောင်း၊
ဘို့မတုတ်
မိန်းမတို့၊ ဘိလ္လာရန်

သူ ကျွန်တော်ဆီသို့ ရောက်လာသည်။ သူက
ဖြူနွဲ့၍ အေးဆေးသည့်အသွင်ရှိသည်။ သူက ကျွန်တော်နှင့်
ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်သူ။

ရန်အောင် စာပေ

“ဆရာကို ဂုဏ်ထူးခန့်အပ်လို”
ဟု သူက ပြောသည်။

“ခုနစ်ပတ်သက်လို့ မဟုတ်လား”

“ဆရာကြိုသိနေလား”

သူက တအံ့တဩ မေးသည်။ ကျွန်တော်ပြုံးလျက်။

“မဟုတ်ပါဘူး။ မင်းနဲ့ ခုနစ်ပတ်သက်သလို၊ မင်းကိုယ်
တိုင် ခုနစ်ပတ်ကြောင်းနဲ့ပတ်သက်လို့ အများကြီး ပြောခဲ့တယ်
လေ။ ဒါကြောင့်ပါ”
ဟု ဖြေရ၏။

“ဆရာအတွေး မှန်ပါတယ်။ ဒါလဲ ခုနစ်ပတ်ကြောင်း ပြော
မလို့ပါ”

“ပြောပါဦး”

“ကျွန်တော် ဒုမာကို ချစ်သူအဖြစ်က စွန့်လွှတ်ပြီး ဆုံးမတ်
လျက်ပြီ ဆရာ”

“ဟေ . . .”

ဒီတစ်ခါ အံ့ဩရသူက ကျွန်တော်။

တစ်ချိန်က အချစ်ဆုံးဟု ပြောခဲ့ပြီး၊ ဘာကြောင့်
စွန့်လွှတ်ကျော့ခိုင်းရသနည်း။

“မင်း ဒုမာကို သိပ်ချစ်တယ်ဆိုတာ ငါသိတယ်။ ဒုတေ့
မင်းသိပ်ချစ်တဲ့သူကို ကျော့ခိုင်းစွန့်ခွာပြီး ဆုံးမတ်လျက်
တယ်ဆိုတေ့ မဆန်းဘူးလား”

“ဆရာမဟေတာ မှန်ပါတယ်။ ကျွန်တော် သူ့ကို ချစ်ပါ
တယ်။ ဒါပေမယ့် ဆက်ချစ်လို့မဖြစ်ဘူးဆိုတာ သိလ
တယ်”

“ဘကြောင့်လဲ”

“ဘကြောင့်လဲဆိုရင် သူဟာ ချစ်ခရာကောင်းသူပါ။
 ဒါပေမယ့် ခက်တာက သူဟာ သူ့ကိုယ်သူ စာထင်ကြီးလွန်း
 တယ်။ ခရာကုန်ကို စာထင်ထိုးလုပ်တယ်။ ဒါကြောင့် မ
 ဖြစ်သင့်တာတွေ ဖြစ်လို့ စိတ်ဆိုးရတဲ့အကြိမ်က မနည်း
 တော့ဘူး။ ဤကဲ့သို့ သူ့ကို နာကျင်မိလိမ့်မယ်။ နာကျင်
 မိရင် မကောင်းဘူးလေ။ ဒါကြောင့် သူ့ကို ခွင့်လွှတ်ဖို့
 ဆုံးဖြတ်လိုက်တာ”

ကျွန်တော် ခေါင်းဆတ်လိုက်သည်။

အချို့မိန်းကလေးများက မိန်းကလေးအများစုကို
 စိုးရိမ်ထိတ်လန့်ခြင်း ကင်းသည်။ ငါစွဲရှိသည်။ ကိုယ်ကိုကိုယ်
 အထင်ကြီးစိတ်ဝင်ကြသည်။ ထိုအထင်ကြီးစိတ်ကြောင့်
 အရာရာကို ငါစွဲနှင့် ဆုံးဖြတ်ကြသည်။

“ငါလုပ်တာမှန်တယ်”
 ဟု ယူဆသည်။

တစ္ဆေတိုင်း လုပ်တတ်သည်။

ဤအချက်ကို ယောက်ျားများ မနှစ်သက်ကြပါ။
တစ်ခါတစ်ရံ ချစ်၍ခွင့်လွှတ်ကြသော်လည်း၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ
ဖြစ်လျှင် ခွင့်လွှတ်စိတ် မထားနိုင်ကြ။ နာကျင်မုန်းတီးကြ
သည်။

ယောက်ျားများသည် . . .

- ၁။ ကိုယ်ကိုကိုယ် အထင်ကြီးလှန်းသော မိန်းမများကို မြတ်နိုး
ချစ်ခင်စိတ် နည်းပါးတတ်ကြသည်။
- ၂။ အရာရာ တစ္ဆေတိုင်း လုပ်တတ်သူများကို နှစ်သက်လေ့မရှိ။

ကောက်ချက်ဆွဲလိုက်လျှင် . . .

"မိမိကိုယ်ကို အထင်ကြီးပြီး၊ အရာရာ တစ္ဆေတိုင်း လုပ်
တတ်သူ မိန်းမတို့က 'မိန်းမဆိုး' ဟုယူဆတတ်ကြပြီး
ချစ်စိတ်ပါးကာ မုန်းစိတ်ဝင်တတ်သည်"

ဟု နားလည်မိသည်။ ။

(၁၈)

အချစ်ပြယုဂ် (၂)

“မိန်းမတစ်ဦး၏ ထူးခြားသည့် အချစ်ရာဇဝင်”

“မိန်းမတွေဟာ ကိုယ်ချစ်သူကို ချစ်လာရင်၊ အမြဲတမ်း
ငဲ့နှုတ်ကြတယ်။ ကိုယ်ချစ်သူ ဂုဏ်သိက္ခာကျစေမယ်၊
အပြစ်မျိုးကို ကျေငြကြတယ်။ သည်းခံခွင့်လွတ်ကြတယ်”

ဟု မိန်းမတို့နှင့် ပတ်သက်၍ ရှင်းလင်းပြောပြသည်။
သူ့ဖြစ်စဉ်ကလေးကလည်း စိတ်ဝင်စားစရာပင်။

သူက မယားကြီးနှင့် ကလေးသုံးယောက်ရပြီး၊

ရန်အောင် စာပေ

အရွယ်ရောက်ခဲ့လေမှ ဒုတိယ မိန်းမတစ်ဦး ယူဖြစ်သည်။
ထို့ကြောင့် လင်မယားတွေ ပြဿနာ ဖြစ်သည်။
သူက မယားကြီးအား . . .

“ဒီအဖြစ်ဆိုးဟာ ဆိုးငါးတံ၊ ဂျပဆိုးတံ၊ အဖြစ်ဆိုတာ
ငါ့ဘိတယ်။ ငါဟာ မှူးခဲဲ့့ဘလို့၊ ဘဝတံထွေးခွက်မှာ
ပက်လက်မျောပြီလို့ ဆိုရမယ်။ ဒီအချိန်မှာ ငါ့အတွက်
မင်းဟာ ကောက်ဂိုးတစ်မျှင်ပဲ။ ငါ့ဘိက္ခုနီ ဆယ်ယူနိုင်
တာ မင်းပဲရှိတယ်”

ဟု သူက ပြောသည်။

“ဒီတော့ ဘယ်လိုဖြစ်လဲ”

“သူ နားလည်သူမတယ်လို့ ဆိုရမလားပဲ။ သူက ခွင့်လွှတ်
လိုက်တယ်။ ဒါကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်အလယ်မှာ ငါ ဒုလို
ဂျပတည်နိုင်တာပေါ့”

သူ့စကား။

သူ့စကားကို နားထောင်ရင်း ထူးခြားသည့် အချစ်

ရာဇဝင် စာတင်ရမည့် မိန်းမတစ်ဦး ပြေးမြင်လိုက်သည်။ သူက
“ဒေါ်လှိုင်သူဇာ” တည်း။ ။

ဒေါ်လှိုင်သူဇာအား အများက ထူးခြားသည့် မိန်းမဟု
ပြောသည်။ ဤသို့ဖြစ်ရသည်မှာလည်း အကြောင်းရှိသည်။
ဒေါ်လှိုင်သူဇာက တည်ငြိမ်သော၊ ခိုင်ကျင့်သော၊ သည်းခံခွင့်
လွတ်စိတ်၊ ချင်စိတ် ပြည့်လျှမ်းသော မိန်းမ ဖြစ်သောကြောင့်
တည်း။

သူ၏ အချစ်ရာဇဝင်ကား . . . ။

ဒေါ်လှိုင်သူဇာ ခင်ပွန်းက အောင်မြင်သည့် အနုပညာ
ရှင် တစ်ဦး။ သူ့ခင်ပွန်းက အောင်မြင်သလို၊ ရှုပ်ထွေးသည်။
အထူးသဖြင့် မိန်းမကိစ္စရှုပ်သည်။ ဤသို့ ရှုပ်ထွေးသော်လည်း
ဒေါ်လှိုင်က ရွက်ကြမ်းရေယို မဟုတ်။

ရှုပ်ရှည် ချောမောလှပသည်။

ခန္ဓာကိုယ် အချိုးအစား ပြေပြစ်သည်။

ရန်အောင် စာပေ

"ဒေါ်လှိုင်လျ မိန်းကလေးတစ်ဦးကို ပိုင်ဆိုင်ထားရက်
နဲ့ကို 'မျိုးဝေ' အပျို ဒုလျ မောက်ပန်တလ်"

ဟု အဖြေရှာကြသည်။ ဒေါ်လှိုင်ကိုယ်တိုင်ကမူ . .

"ဒီလျကိုစွဲမျိုးကို ဘယ်သူလျလားနဲ့ဘက်မလဲ။ လှ.
ပတ်ဝန်းကျင်အလယ်မှာ ဆိုးဝါးတဲ့ လှမှုရေးပွဲတစ်ခု
ကျူးလွန်တပဲလေ။ ဒီလျ မကောင်းမှုကို ဘယ်သူက
လုပ်ချင်မလဲ။ မကောင်းမှန်း သိရက်နဲ့ လုပ်မြစ်တဟာ
အတိတ်က အကြောင်းမကောင်းလျ ဘဲပေါ့"

ဟု ပြောသည်။

ထို့အတူ သူက . . .

"မိန်းမဆိုတာ မောက်ပျော့၊ စားပေးပေး၊ ဖြင့်အပက်
လေ။ သူ့မှာ မာန်တက်ဂုဏ် တက်နေမယ်။ ဒါပေမယ့်
သူ့ကံအကြောင်း မကောင်းဘူးဆိုတာ သိသင့်တယ်။
ဒါကြောင့် သူ့ကို ပေးမရမယ်။ ကိုယ်ကြောင့် သူ
သေကာ၊ ဗျာပါဒ် မဖြစ်သင့်ဘူး" တဲ့။

“ကျွန်မ သူ့ကို ချစ်လို့ ယူခဲ့တာလေ။ ဒီအချစ်ဟာ ပျက်ပြယ်မှာ မဟုတ်ဘူး။ သူ့ကို စာတတ် ချစ်ခဲ့သလို၊ စာခု ချစ်နေမှာပဲ။ သူ့အတွက် ပါဂမီ ဖြည့်နေမှာပဲ။ သူ့ဂုဏ်သိက္ခာကို ဆည်းနေမှာပဲ”

“တကယ်တော့ လောကမှာ စိုးရွဲ့ကို စလောင်းရွဲ့နဲ့ ဖုံးတယ်ဆိုတာ မကောင်းမှုပြုခင်းတစ်မျိုးပဲ။ မိန်းမ တစ်ယောက်ဟာ ဓိတ်ထားပြုခင်ဂုဏ်။ ဘယ်သူတရား ပျက်ပျက် ကိုယ်မပျက်နဲ့ ဆိုတဲ့စကားလို့၊ ကိုယ်ဘက်က ပြုခင်ခွာ နေ့ဂုဏ်။ မယားကောင်းမယားမဟုတ်အဖြစ် အချစ်ခစ်နဲ့ ဂုဏ်တည်နေ့ဂုဏ်။ ကျွန်မဟာ ကိုမျိုးဘဝမှာ နံပါတ်တစ်လေ။ ကျွန်မနေ့ဂုဏ်ကို ဘယ်သူမှ စားဝင်လို့ မရဘူး။ ကျွန်မကလည်း ကျွန်မ ဂုဏ်သိက္ခာနဲ့ ကျွန်မ ဂုဏ်တည်ဂုဏ်”

ဟု သူက ပြောသည်။

ဒေါ်လှိုင်က ကိုမျိုးဝေ၏ ဇွဲကိုလည်း အမျိုးမျိုး ခံယူ သည်။ ထို့ကြောင့်လားမသိ။ ကိုမျိုးဝေ ကမ်းကုန်အောင် ဆိုးခဲ့ သော်လည်း ဒေါ်လှိုင်ကို ဥပက္ခာမပြုခဲ့။

“လွင်ဟာ ကျွန်တော်ဘဝရဲ့ ပထမပါ”

ဟု အမြဲတမ်းပြောသည်။

နောက်ဆုံး ဒေါ်လှိုင်၏ ရင်ခွင်ရိပ်ညိုတွင် ကိုမျိုးဝေ
မှေးမှိတ်သွားခဲ့သည်။

ကိုမျိုးဝေ သေတော့ . . .

“ကျွန်မ သူ့အပေါ် ဘဝ္ဗာမပျက်ခဲ့ပါဘူး။ အချစ်လည်း
မပျက်ခဲ့ပါဘူး။ သူ့အပေါ် ကျွန်မ ဘယ်လောက်ခွင့်လွတ်
နားလည်ခဲ့တယ်ဆိုတာ သူ့အဘိပါ”

ဟု ပြောသည်။

“ခုတော့ ကျွန်မ ခိတ်ကေးချမ်းသာပါပြီ။ သူလဲ ငြိမ်းချမ်း
သွားပြီလေ။ သူ့အတွက် ဝင့်ဖြူးကုန်ခင်သွားတဲ့အတွက်
ကျွန်မ ကျေနပ်တယ်”

ဟု သူက ပြောသည်။

သူ့မျက်ဝန်းညိုတွင် မျက်ရည်တို့ အပြည့်။
ကျွန်တော်တို့ကမူ ဒေါ်လှိုင်သူဇာ၏ အချစ်နှင့် မိန်းမ

ပီသမှု သဘောသဘာဝကို ကျေနပ်အားရလှသဖြင့်၊ ကျေနပ်
ဂုဏ်ယူရ၏။

ထို့အတူ ဒေါ်လှိုင်၏ အချစ်အား . . .

“အနှိုင်းမဲ့ ဗုဒ္ဓမြတ်ဗေဒ အချစ်”

ဟု နားလည်လိုက်မိသည်။ ။

နိဂုံး
 သို့မဟုတ်
 'အချစ် ဘက်တော်ရာကျော် ဝှစ်သေတည်း'

အချစ်အကြောင်းသည် ရေးလို့မကုန်သော၊ ပြော၍ မဝသော အကြောင်းဖြစ်သည်။ လူတွေရှိနေသမျှ အချစ်သည် ရှိနေမည်ပင်။ အချစ်ဖွင့်ဆိုချက်များသည်လည်း အမြဲတမ်း သစ်လွင်နေမည်မှာ မှချဖြစ်၏။

ယင်းသို့ အချစ်ကို ဖွင့်ဆိုရာတွင် ဖွင့်ဆိုချက်များ သည်လည်း တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး တူညီမည်မဟုတ်။ သူ့အတွေး၊ သူ့အမြင်အတိုင်း ရှိနေပေလိမ့်မည်ပင်။

ဤ 'ရှေ့ထားသည့် အချစ်တံခါး' စာအုပ်သည် အချစ်အကြောင်း စာအုပ်တစ်အုပ် ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်ရေးခဲ့ဖူးသည့် အချစ်အကြောင်း စာအုပ်များနှင့် မတူသော မူကွဲစာအုပ် တစ်အုပ်ဟု ဆိုရမည်ပင်။

အချစ်ကို ကျွန်တော်မြင်သလို၊ တွေးမိသလို ရေးသားခဲ့သည့် စာအုပ်သာဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် အချို့သော အချစ်အမြင်များသည် စာရှုသူ ပရိသတ်နှင့် ထော်လော်ကန်လန် ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နေနိုင်သည်။ အမြင်မတော် ဆင်တော်နှင့် ခလောက် ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။

သို့တစေ ပြောင်းလွဲလာသော ခေတ်နှင့်အတူ ဖြစ်တည်ခဲ့သော အချစ်သာ ဖြစ်သဖြင့်၊ တစ်ချိန်ချိန်တွင် သဘောကို နားလည်ပေလိမ့်မည်ပင်။ ဒါကပင် အချစ်သစ်အဘိဓမ္မာဖြစ်သည်။ ။

တလောက ကျွန်တော့်ကို မိတ်ဆွေတစ်ဦးက . . .

“ဆရာ အခုတလော အချစ်အာဟာရတွေ ဂေးမြစ်တယ်နော်”
ဟု ပြောသည်။

ကျွန်တော် ပြုံးလျက် . . .

“အချစ်ဟာ အမြဲတမ်း သစ်လျင်နေတဲ့ ခံစားမှုလေး။
အချစ်ဟာ ဒုသစ်ခေတ်၊ အကျွေးသစ်ဆိုလည်း မမူးဘူး။
လူ့ဘဝတဲ့ အဟာရ တစ်ခုလေး”

“ဒါဆို ဆရာက အချစ် သက်တော်ကုသော ကျွန်တော်တွေကို
ပြုစု ပျိုးထောင်နေတာလား”

ကျွန်တော် ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။ ထို့အတူ ရင်ထဲ
မှာ တိုးတိုးရေရွတ်လိုက်မိသည်။

အချစ် သက်တော်ကုသော ကျွန်တော်တွေ

အချစ် သက်တော်ကုသော ကျွန်တော်တွေ

အောင်မြတ်ဦး

၂ . ၉ . ၂၀၀၂

ရန်အောင် စာပေ